לגוף שלך מגיע תנובה

מעשר שער כרשר"

תגובת מחדשת ללא חורף דליקט-עז - יוגורט אמותי את מבחר מוצרי ומעדני החלב שאת אוחבת, החלב שאת אוחבת, יוגורט הבלקן - יוגורט החשובים כל כך לגוף אמותי מחלב כבשים.

the solle

תנונה

ב"ד באב תשמ"ו, 29.8.1986

חקירה מיוחדת

התכונית שלך דולקת

והלעוניה עותקה:

בוענגיין ושיבוושי לאנשי עקקים .

במהירות האור עבור איש העסקים של סוף שנות ה־80

מהווה "מטאור דיסקונט" כלי עבודה ראשון במעלה. הוא מספק לו, בלחיצת כפתור, על השולחן במשרד או בבית, מיגוון עצום של מידע כנקאי. כלכלי וכללי ושרותי דואר אלקטרוני. והכל מעודכן, מהימן ובהישג יד.

ליךע כנקאי מידע עדכוי על מצב חשבונותיך והשקעותיך בבנק דיטקונט, מידע על

שרותי הבוק: תוכניות חסכון והשקעה, שרותים פינוטיים, שערי דיבית בתפ"ט ובפק"מ, אשראים, סחר חוץ; מידע מהבורסה לני"ע בחל־אביב; שערי קרנות נאמנות; שערי תלופין של מט"ח ועוד.

מאגרי מידע כינלאומיים בנושאים חקלאות ואחרים. - מכרזי ממשלח ארה"ב;

ז'ואר אלקטוווני וטלקט אפשרות להפיץ ולקכל מכתבים והודעות בין מנויי "פטאור דיסקונט" ו"אלנט". ומשלוה טלקס לחריל באמצעות

בנק דיםקונט

לוו"ן מטאור משוב כספומט טלבנק

שרות "מטאור דיסקונט" מופעל באמצעות "אלגט בע"מ - מערכות מידע הקשורת". מרכז מידע ושרות למנויים: .03 - 494444 .70

נוידינ כלכלי מנוי "מטאור דיטקונט" יכול לקבל, בלחיצת כפתור, מידע פיננסי מעודכן מהארץ ומהעולם; קטעי עתונות

מכ"מ – מידע כלכלי ממוחשב, הכולל נתונים מגוונים על שוק ההון בארץ ועוד. מקצועיים שונים כגון: דפואח, תכגון בניה,

שפורסמו בעתונים הכלכליים החשובים בחר'ל; נישה למאנרי מידע אחרים של

בירוקל – מידע מרשם החברות ומרשמים

כשכל אלה בידיך, עם **"מטאור דיסקונט"** קל לך יותר לנהל את עסקיך.

ומקש ממנו לא לחשמיץ. לא שוד, לא גול, לא גניבה. מכונית זה לא מערכת סטריאו או מבית וודואו. אותה אי אמשר לגנוב. בעיני תחוק, מכונית שנעלמה ממגרש החניה של הבית אל המשרד, זה סתם המץ חטר-ערך שלכל היותר מישהו כעת נוחג בו (ואולי מפרק את

בנקאות בנקאות באור

הלקיי ועושה מדורה מכל היתר) ללא רשות הבעלים. באמת חוצפה.

מה ושלי אפילו היום, אתה הוא זה שיבול להיות האומלל התורן.

צוחק מי שצוחק ראשו

ב"ר באב תשמ"ו, 1986.8.1986

משך את בית הקברות הזה לפסל סביבתי ענק.

משפו כל הזכויות שמורות ל-מעריב"

לונאיט הלנים

ושחב במשטרת כפריסבא.

ו מעשנים, או לא־מעשנים:

אצלן רגש עליונוח מובחק שנהפך

עורך: צבי לביא

עריכה: דניאלה בוקשטין

גרפיקה: נטע גרינשפן

מודעות: אורי דגן

אור תמכוניות הנגובות בלב השרון, מתחת לאפה של משטרת כפריסבא – פרי החקירה

א המוחדת של אביבה מץ ועמנואל רוזן -- נשמע כמו בדיחה לא-מוצלחת. חבורת גובים

מיוים מכפרי המשולש, פועלת לפי הזמנות של מוסכים הרעבים לחלפי חילור מיבאין בפף, מביאה את המכוניות תגנובות למבואות טירה, ולאחר פירוק החלקים

מחשים מסיימת את החגיגה במדורה ענקית של השרידים. עוד מעט, עם קצת מעוף, תוכל

תמו טירה להומין את יגאל תומרקין או את יעקב אגם, ועם קצת קוסמטיקה אמנותית

קצות התוטים הראשונים שהגיעו לראשונה לידיה של אביבה, היו מדהימים במוזרותם,

מופה תחבולה כדי כדי לעלות על נתיב הגניבות המדליקות האלה. עמנואל גויים למשימה

ותרו העמידו שניהם פנים מסכנות של בני־זוג שמכוניתם גגובה, הלכו למוסכים באיזור, וגילו

משתתם שחסוד לא־כל־כך סודי. מעטה החשאיות היה יותר ענין של רושם ורומנטיקה

מפן צורך של מתתרת פלילית תנמלטת מעיני החוק. בכפרי המשולש זהו סיפור גלוי ולא

חת, עם הרבה השראה לאגדות גבורה של צעירי המקום הנרקמות בבתי־הקפה. צעד אחר

מו על על הנתיב, אספו עדויות, אבל העוקץ נתגלה דווקא כשהגיעו בסוף תדרך אל מפקד

קצון המשטרה לא גרעש ולא נדהם. הסיפור היה מוכר לו. גם המונות של חשודים היו

צקות. הוא סיפר שאפילו טמנו פה ושם מארבים, אבל הציפורים וזמקו מידיהם. סתם חוסר

אל א שמא בטלנותו תתירוץ השחוק של המשטרה, וזתולה מפעם לפעם את רפיון ידיה

שחשר הברוני בכוח־אדם, חזר והועלה גם כאן. אביבה ועמנואל שמעו לעומת זה חזות־דעת

מקצועה אחרת, פחות מחמיאה. עם זאת, גילו במהלך החקירה שהחוק הוא אשר מזמן

ששעות פיוצה רחבה כדי לחמוק מאחריות ומפעילות ומרצת יותר. מסתבר שגניבת רכב

אָלות ובללת בקטיגוריה החמורה של גניבות רבוש. זה רק ענין של הַשְאַלָּה ללא רשות.

שפשה, שעדיין לא הדבירת את תעבריינים השולחים ידם בגניבות של ממש, מה לת כי

הפעתם האמללה של אביבה מץ ועמנואל רוון בעת הקירת הפרשה, כשהלכו החנה

אור תחות בתיב הייסורים ושירוזרו את הרפתקאותיו של הרכב הגנוב בלב השרון, היתה רק

מתחלה והעמדה פנים. אבל התופעה הזאת מאמללת באמת אנשים באיזור יותר מפעם ביום.

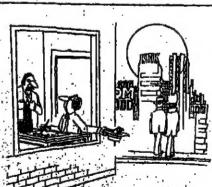
... ווה בנראת ימשיך לקרות עד שיום אחד הקרבן יהיה חבריכנסת, שיועיק שמיים וארץ

או השלויויה, כשיבוא למשטרה ויתלונן על גניבה, והשוטר יביט בן בעיניים משועממות

"היה מנועז" היה מולול בה בערך כמו הגששים השואלים "היה מנועז"

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

יש לך משהו בפסים צרים יותרו

לא ידוע לך שאסור לעוברי המשרך חזה לעסוק

חמש דקות

14 היה גבר

31 שיפודים

34 זאכ לזאב כלב

לאכול גחוץ 37 מאת מאו"ל

42 חיים ואוהבים

43 פנטהאוז

43 הורוסקום

ממשטרת כפר-טבא

ויקי נוסעת לניו־יורק מאת יעל פו־מלמד

מאת עירית שמגר

מאת אבי רז

23 טיול סופשבוע:

18 ועכשיו, גם הר־הבית בידו

אל הבציר, בזכרון־יעקכ

28 צופים בסן־פרנציסקו על המים

מאת נילי פרידלנדר

מאת עמוס לבב

מאת מאיר עוזיאל

מאת אורית הראל

38 פלפל וקנמון, ציפורן וכמון

מאת יהודית חגוך

מאת תמר אבידר

מאת יגאל לב

44 מעריב לפני 35 שנה

בעריכת גבריאל שטרסמן

10 עצרו את המהפכה,

מאת אביבה מץ ועמנואל רוזן

אוגדן טיולי סופשבוע מערפת ימעריביי בשיתוף יחידת התיירות

בחמיבה להתיישבות של ההפתדיות הצירנית העולכוית והכרץ הכייכות לישראל פותדוים בחלוקת האוגדן לשמירת דפי תשיולים המתפרסמים במוסף יסוסשבועי. אך ורק בבתב אל: -מערכת ימערוב" ת.ד. 20010 תליאביב בויקוד 61200, עבוד ישנגדןיי. השוברן יוולק דוינם ויישלה בדואר. הכוראים מתבקשים לא לבוא אישית למשרדי המערכת למטרה זו: סניות בעלימה לא היענינה.

5 Bipesio

חקירה גיוחדת חמשדתות י ממשמחת כפ

מאת אביבה מץ ועמנואל רוזן צילומים: שחר מלמד

ם עושים זאת מתחת לאפה של המשטרה, מכונית או שתיים, נמלטים בניחותא באותו הנתיב, המכוניות של היהודים". חזרה לאותו המקום, עושים קצת חאראקות, מפרקים כמה חלקים ומסיימים את חייו של הרכב במרורה

מכירים אותם, גם המשטרה, כולם יודעים איך ומתי הלקוחות הם מוסכים בכפרי המשולש, אך לא רק שם השרון ניצב־משנה ניסים מעוז אומר שאין מה לעשות ודרום תל־אכיב -מנויים" בתוכנית. כל אחד והגנב - צריך כנראה להאמין לו.

בשדות ובפררסים של טירה, ליד מגרש הכרורגל שלה, מסביב למאגרי המים ובתוכם, נהפכת ה"עבורה העמדנו פנים אומללות שנגנבה מאתנו המכונית בעיניים" על המשטרה לסידרה של תמוגות שלנו, סוברו מודל 86', ופגינו אל בעל מוסך ברענגה סוריאליסטיות שלא יאמנו: סוברו תרוכה, מודל 83, שמיד נרתם לעורתנו: הוא הבטיח לבקש מ_מישהו מכצבצת מאגם החימצון: אופל אסקונה מזרקרת בשרה שאני מכיר כאן, כתור אחר מטירה", לראוג לכך בנוסה תומרקיני: מיקשת אבטיחים צומחת לגובה שהמכונית התכוסה לגמרי ותישרף" כדי שאפשר יהיה מתוך מה שהיה פעם אאודי 100 אוטומטית; שתי לקבל מהביטוח את מלוא הביטוי. סימקות ואוטוכיאנקי אחת, מודל 86', מתאחרות לגוש מתכת בצבעי חום־ארום. סיור של הצי שעה, על־פני שטח מצוצמם של ארבעה קילומטרים רבועים, מגלה לעיתים ווא נעזר בתצפיתן אחר או שניים. התקלות – כמעט 100 מיצגים כאלה, והאיש שלנו בשטח אומר מעסות מאור. הגנבים מקצועיים, זריזים, זהירים שוהו שלל של כמה חודשים בלבד, פחות מחצי שנה, ויודעים שלרוב יצליחו לפעול ללא הפרעה ממשית. ותמונה חלקית בלבר. שכן לא סרקנו אף לא את מחצית השטח בטירה, שלא לרבר על כך שפטחנו על

בחצי השנה האחרונה מתת־איזור קטן הכולל את בכפר־סבא. זהו מגרש רחב מימרים שבמשך רוכ שעות כפריסכא, רעננה והור־השרון. כשלוש מכוניות מדי היום הומה אדם ומכוניות. יתרונו תגדול: הוא מוביל

הנפשות הפועלות כאן הן גנבי רכב מקצועיים, מתחת לאף של כולנו. בלי שום אמצעי שהפכו את העיסוק לפרנסה מסוררת וקבועה. אין והירות מיוחדים, כלי שום תחכום, כאילו מרובר פה בגניבה לצורך שעשעוע או בסתם כדי להתגרות, הם מגיעים יום יום לאותו ואנדליזם, וגם אין כל חוכחה להערכתו של מקום: כאותה שעה, כאותה שיטה, גונכים ניצב־משנה מעוז שיש מניעים לאומניים בגניכת

הפרטי שלו, והקשר ביניהם דיסקרטי ואמין.

את קצה החוט של הקשר הזה חשפנו כתחבולה.

מוסכים הרעבים לחלפים חינם־אין־כסף, העסק רציני הרכה יותר. תהליך הגניכה מתחיל בהומנה שמשגר, בדרך־כלל, בעל מוסך הנוקק לחלקי משתוללת בלב השרון חילוף ל-גנב שלו". אם בעל המוסך זקוק ברחיפות הם עושים זאת חמש דקות ממשטרת כפר־סכא, לדלת של פורד פיאסטה, הוא יקבל מהגנב דלת אחת חכורה מצומצמת מאוד של בחורים צעירים, חלקם ותו לא. אם, למשל, יש הזמנה לדריו־טיים, הגנב באין־מפריע. את הרכב ממש ילדים, תושבי הכפרים טירה וטייבה. כולם יחדור לרכב, יקח את המכשיר ולא יגע ביתר. המפורק מעלים באש הם עושים זאת, גם המשטרה, אכל אם מפקר מרחב – גם מוסכים ברעננה, כפריסבא, יפי, חולון, כת־ים בעדות טייבה. זהו סוד גלוי למחצה

הזמנה מתבצעת בתוך 24 שעות לכל היותר. הגנב, תושב טירה או טייכה, עובד בדרך כלל לברו. באיזור עליו אנו מדברים – כפריסכא, רעננה,

הוד השרון – העכורה מתבצעת בשיטתיות מרהימה. הגוב מקבל את החומנה ויוצא לשטת: היער המוערף על הגנבים הוא מגרש־החנייה של בית־החולים "מאיר" יום כאיזור בו מתנוררים 140 אלף בני־אדם. יש לך לדרך כלתי סלולה ממנה ניתן להגיע כמהירות, שלא דרך הכביש הראשי, לבסים האם כטירה או בטייכה,

מכונית חדשה בלי להתאמץ

שדיר השדות הבא מוגש לכם בחסות למחדת, אחת שוב בביתיחולים מאיר. בנבי שירה: שיירה ועל אתריותם בלבד: האטו שמו אם כן, נמה עוד לילה. אם לא מח תעשון אם חשקון נפשך להחליף את 'חוא בטירת או בטייבה, כנראה שכבר מפורק חוכב שלך בחדש בלי שתצטרך לחוטיף מרוטת מכיסרן

ראשית, בדוק אם הביטוח המקוף עודען תקף, אם כן, לן לפחוד בשירון אר בשייבון וונסמר לו, למשל, שנשברו לך הציריות ברכב. מסור לו במדויים את סוג חדמב ושנת היצור

במגרש החניה של בית-חולים מאיר, שכח ממנעול חרונה שלך, מהאועקות ומהסוויצים האוטומטים, קה את המשמכים איתך, הזמן מונית ונדוור רוביתה.

ושרוף, מנה למשטרה (חה הה הה) ולסוכן הביטות שלך. דוות על המובה, בעוד 45 זום אתה מקבל כסף לרכב חדש. תחחדש,

אוב, ברור לנו שלמחות שוכני הבישות אינם לומדים מחקטע הזה שום דבר חדש החלוון על קלקול רצוני, מדי פעם, במחזורים במעט קבועים, הם משהו שמחיום חלט חילוף נדיר יותר מאמוו. משמיעים ועקרו על המצב המרא של מיבות עכשיון סע לכמר סבא וחעמד את הרכב הרכב ועל בך שחמשטרה אינה עושה דבר. את חועקה האחרונה, לני שעה, השמיען החודש. העתונים נתנו בותרת בעמור ראשון נתנו סטטיסטיקות ושבחו, בטידה ובעייבה חווינת ומשכת

海条件 流流

חרכב חננוב עושה דרכו לטירה או לסייבה חלי כמוצאו של הגנב. אגב, כפרים נוספים באיוור, כפ קלנסווה או קלקיליה, אינם משתתפים במשחק. לעו זאת מגיעים דיווחים כי מרורות ליליות נראן לאחים למרחוק גם מכוון כפר עוון שליר קלקיליה ובשע היום אפשר לראות כי תושבי הכפר הזה מעדיו במוד. שורות שורות, לאורף כמה קילומטרים, עום שם היצירות הגרמניות, שרופות עד לשד עצמותים

בהגיעו למרכז חכפר עורף הגנב סיבוב ני מקווה חריקות רועשות, מבתייחקפה כהערצה ונוכרים בבריחות ישנות על יעילותה משטרת ישראל. כתום הטיבוב ממשיר הרכב בנסיסו לכוון הפררסים או השרות של תכפר, כו במשת כ הגנב את הפריט שהוזמן, שם אותו בצדי ישוב לחברים ל'קומויץ". בשעות מצוקה, כאשר שרות ליחו מלאים עד אסס מקום, מותידים הגנבים את המקות ללינת לילה במקום אלמרנסיוני, למשל מגרש הצב (המשך בעמוד

כנופיית גובי מכוניות.

שלקוחותיה הם בעלי

במוסכי הרכב, בחוצות

כפרי המשולש ואצל

סוכני חברות הביטוח.

אפילו מפקד המרחב

שאין מה לעשות. אומר,

ובאמת לא עושה הרבה

היער השני הוא מגרש החנית של המרכד השחק

'לווינשטיין' ברעננה. השיטה רומה. מעבר לכך כק

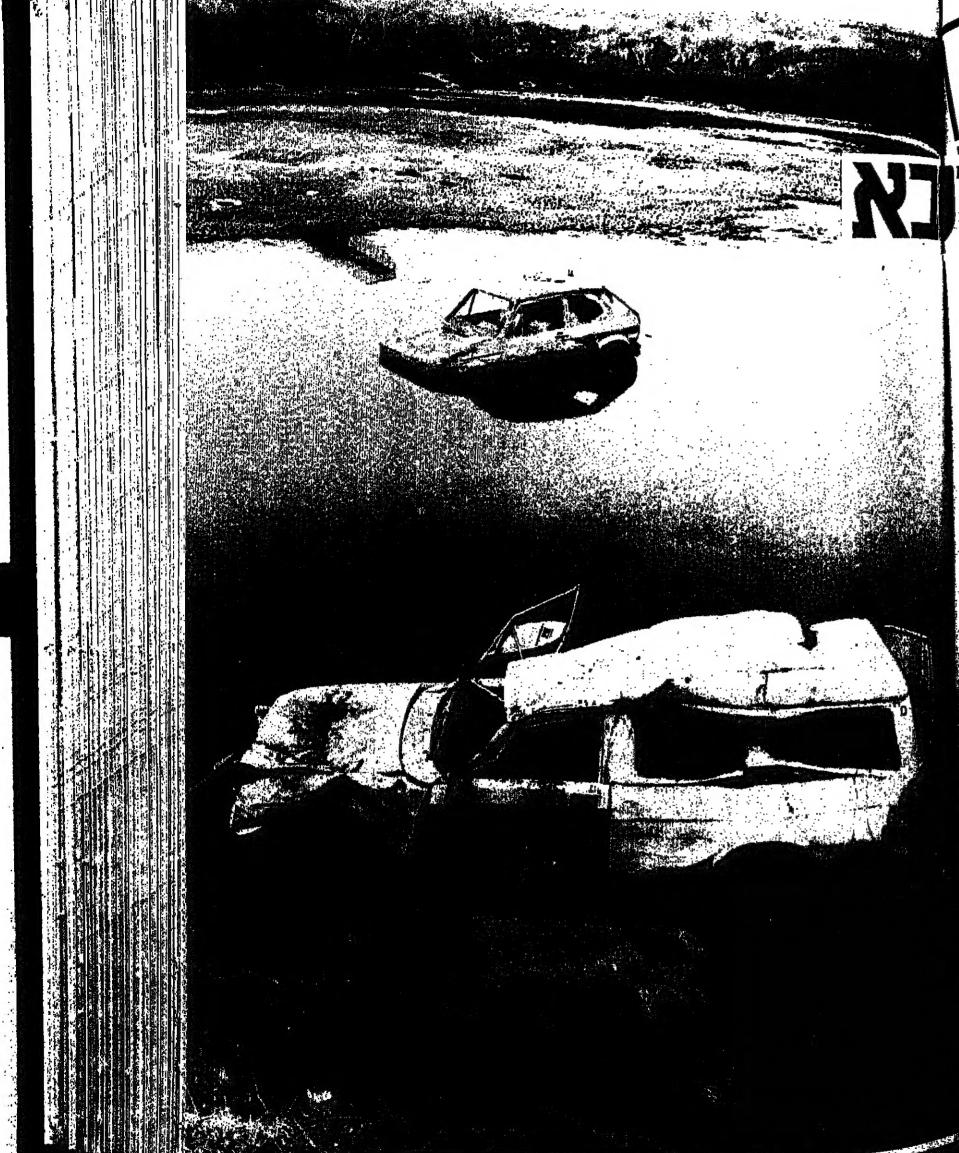
רחוב וכל סימטה באיזור כשרים לסעולה בששנ

מצוקה פונים הגנבים לערים אחרות ושם הם בחדים

בדרך־כלל, ברתוב מקביל לחוף־חים - כך בהיצקים וכך ברתוב הירקון כתל-אביב, באיוור הצפוני הסמן למלון "הילטון". לרוב הם אינם מסתכנים בנסילה

ברכב היעד מתל אביכ לכפרם, ועבורתם שם מתמקה בסחיבת מכשירי רדיורטיים ואביזרים נוספים מתו

של המשטרה אומר

धानकांक 6

(המשך מהעמוד חקודם)

שליד התחנה המרכזית בכפריסבא, וחוזרים לקחתו למחרת. מתחת לאפה של המשטרה, הכל מתחת לאף. והותם של המבצעים מוכרת. בטירה מצכיע עליהם כל אחר. הם, אגב, יורעים שמכירים אותם אבל אינם עושים מאמץ להסתתר. על שולחנו של ניצב־משנה מעוז סרורים בסדר אלפביתי שמותיהם, גילם ומספרי הוהות. רוכם מעורבים גם כעסקי סמים ועל־פי־רוב רוכשים את החומר בכסף שהם מקבלים בעבור המכוניות הגנוכות. מעגל הפשע מתרחב גם לקשר עם חיילי צה"ל, הרוכשים את הסם מאותם גנבים ממש. התשלום יכול להיות כסף מזומן, אבל גם כלי־נשק יתקבלו ברצון. גם את זה יודעת המשטרה. לפעמים "נעלם" אחד מהם למעצר קצרצר של שניים־שלושה חורשים – וזה כמקרה הקיצוני כיותר – אוגר כוחות רעננים, וחוזר לשטח. המקצוע מחייב.

ושכי טירה וטייבה, רוכם אזרחים שומרי חוק, רואים את המראות ואינם יורעים אם לצחוק או לנכות. כנופיות הפשע האלה הולכות ומשתלטות על חייהם. הם אומרים כי משעות הערב נמלאים בתי־הקפה ומקומות הבילוי כאותם חברים, ומי שרוצה לקחת את האשה או הילדים לסיכוב כעיר מעדיף לעשות זאת בכפר־סכא. הם כמוכן הוששים לדבר עם עתונאים, כי האצלנו אין סורות והכל מתגלה". אבל כאשר אנו מוצאים בעל־עסק אחר שמוכן לחשוף את האמת, הוא עושה את זה עם כל הלב. בחרר צדדי של בית־העסק, על כוס־קפה, כמוכן, אנו שומעים ממנו שכולט יורעים מה קורה – כולם – אכל איש אינו עושה דבר, והתופעה הולכת ותופחת ועלולה להפוך בחוך זמן קצר לספורט הלאומי של נערי הכפר.

"כאשר גונבים רכב", הוא אומר, "כולנו יודעים, כולם רואים. אף אחר לא חרשש ולא מנסה להמתיר את מעשיו. כולם יורעים שבית־חולים מאיר זאת המחלה

להתפלא למה לא כולם

אולם לא רק כטירה ובטייבה יורעים כולם על שלהם, ואני לא מבין למה המשערה לא עושה כלום. הכל. כל יודע־דכר באיוור שתשאל אותו על גניכת

"זה כל-כך קל, שאפשר רק

אם ככר תופסים אותם, הם חוזרים לכאן אחרי יום, צוחקים על כל העולם. אני לא מבין מה תבעיה הגרולה להשתלט עליהם. הם בסךיהכל 20 חבר'ה כני 16-17, ואם המשטרה תרצה – כולם כאן יעזרו לה לתפום אותם".

הכפר. מסביב אני רואה מסות של שאבאב.

עשה זאת בעצמך: אם אין המשטרה לי – אני לי.

אזרח ג. (השם חמלא שמור במערכת) קנה מכונית חדשה. יומיים אחרי־כן, עוד כטום הספיק לבטחה, נגובה המכונית ממגרש־החניה של בית־החולים לווינשטיין, כאשר חנתה שם אחר־הצהריים. לגימ"ל. המתגורר בישוב כפרי במרכז הארץ, יש חבר טוב. אל"ף, המצוי חיטב בשיטות הפעולה של גובי טירה־טייבה. הוא ידע שבית־החולים לוויושטיין הוא אתר פעולה מרכזי, ומיד הבין במה מדובר. עוד באותן לילת לקת את ג. וחשניים נסעו לטירה. בדרך, אגב, הם עברו כמשטרת כפר-סבא והגישו חלונוז. אבל זה באמת רק דוך אגב.

"לקחנו נשק ונסענו עם האוטו של אחותי. היה ברור לי שאני לא עוזב את טירה בלי האוטו שלי. אל"ף אמר לי שכדאי למחר, שהם שורפים צ'יק־צ'ק. הוא ידע לחיכן לנסוע ולמי לפנות. הגענו לבעל מוטך שאל"ף מכיר אותו. הוא מפעיל כמה גובים ומזמי מתם חילקי־חילוף לפי הצורר. הגענו אליו הביתה, ב־10 בלילח, ותוצאנו אותו החוצה. אל"ף הציג אותי ואני אמרתי לו: 'האוטו החדש שלי כאן בטירה. אני רוצה אותו – לפני שישרפו'. איזה אנטו', הוא שאל אותי. אמרתי לו, והוא מיד ענה: 'כן, ראיתי אותו כאן ב־7 בערב׳. עברה בי צמרמורה. ידעתי שהרכב נגנב מלווינשטיין ב־6 וחצי...י.

"השיחה ומשכה. שאלתי אוחו: 'למה הם באו אליך, תגוביםז' 'כל חם ראו מפחחות לציריות של האוטוי, הוא עונה לי. 'אתה בטוח שוה האוטו שליי, אני שואלו 'בן, בן', הוא עונה, 'הכיאו אותו מבית־חולים

"הוא היה די רגוע. 'תכניסו את האוטו מהחודש שעבר". שלכם לחצר שלי, כדי שלא יראו כחוץ, ובואו

מהחלון אני רואה אותו נכנס לבית-קפה וכמה צעירים מתגודדים סביבו. אני רואת ויכוחים ותנועות עצבניות בידיים. חצי שעה חיכינו לו. בסוף הוא חזר, נכנס לאוטו ואמר: 'לקרוו את האוטו שלך למטעים. בוא ניסע"י. "נוסעים לאט והרכב מקפץ על בורות

בדוכים משונשות. כל כמה דקות הוא שואל אנשים אם הם ראו את האוטו. הכל הצגון. חוא יודע שהאוטו לא במטעים, אבל הוא רוצה להרחיק אותנו ממרכז הכפר ולחזור לשם כשיחיה מחות שאכאב. חיום אני מבין את זה. ככה נסענו בשדות, כין מאות שילדות שרופות של מכוניות. זה לא האוטו שליו אני שואל ומצביע על שילדה שרומה 200 מטר מאיתנו. ,לא, חוא עונה מיד, זה אאןדי

תטעו איתי למרכז חכמר. נמצא לך אח מטירה בלי האוטו שלי. שאנחנו נחושים. הוא

וכנראה רצה שנרד ממנו. שעתיים הוא סובב הוא מחנה את תרכב ממקום חשוך, מכבה את אותנו בשדות ובמטעים. בחצות תורנו למרכו האורות ומבקש מאיתנו לחשיאר בפנים. הכפר. הרחוב היה ריק ובבית־הקפה נשארו רק אותם טיפוסים שאיתם חוא התווכה קודם. שוב הוא החנה את הרכב בחושו וביקש מאיתנו לחכות. כשתוא חזר, הוא אמר לנו: נהם רוצים 200 דולר כדי לחחזיר לך אח

האוטו', הוא חבטיח. אנחנו מגיעים למרכז ידע שאנחנו יודעים מה עיסוקו האמיחי.

סימקוז ז"ל: של מי אונה, אוטוז

"נתנו לו לחבין שאנחנו לא יוצאים

האוטו שלם. חגוב מסכן, הוא נרקומן, צריין כסף לסמים'. מיד הסכמנו למחיר. הוא ביקש משחו על חחשבון, 'כדי שחבחור ירגע'. נתח לו 50 דולר, כל מח שחיח לי בכים באותו רגע. ביקשתי מבעל-המוסך שישלים לו מכיסו את השאר, ואני כבר אחזיר לו אחרי שאראה את האוטו. חוא לקח את הכסף, וכוק לבית הקתה. חזר אחרי כמח דקות ולקה אותנו לבית שלו. ארבע דקות חיכינו שם, מחוץ לבית, פתאום אני רואה את האוטו שלי

מכוניות, ידקלם לך: .אם גנבו לך את המכונית, לך

יותר מ־48 שעות מאז הגניכה, חכל על הזמן. היא כבר

שרופה לגמרי", מסביר לנו כאדיכות בעל מוסך

לפחתות רכב באיזור התעשייה של רעננה. כאשר אנו

מגלים" לו שמכוניתנו נגנכה ממגרשיהחניה של

השתגעתם?ו מי זה משאיר מכונית שסוו ועור כלי.

במלון השרון בהרצליה אנו שומעים את ועתן

משטרה, אכן, מרימים ידיים. במשך שעב

ארוכה מנסה מפקר מרחב השרון

ניצב־משנה מעוז, לשכנע אותנו שכל

אחד שמכוניתו טרם נגנבה חייב לחרוו

על כך לאל הטוב וגם אולי למשטרה

"זהו נס – אומר מעוז בחיוך – שהם גונבים כלכך

הפילוסופיה המשטרתית – הוא תופעה מוכנת לגמרי

עומר כרחוב רכוש יקר בלי שמירה, שכל אחר ימל

לגנוב אותו כלי שום כעיה. מכחינת העכריין זו

הסיכון הקטן ביותר מבין כל העבירות. זה כליכך ס

שאפשר רק להתפלא למה לא כולם עושים את וה'.

שגרתיים ועל מבצעים מיוחרים, המכוונים לאיזורי

הפעולה של הגנבים. -אנחנו יודעים איפה הם

פועלים", הוא מתפאר. הבעיה היא רק שברוב המקדם,

כאשר המשטרה מציכה מארב, שום דבר לא קווה

ומה עושה המשטרה? מעוז מדבר על מאונים

(המשך בעמוד נג)

הנושא של גניבות רכב – מסביר מעוו אח. -

"למחרת, על כום קפרו במוסך שלו, הוא סיפר לנו בידידות על הביונס תוה של נויבת מכוניות וחלקי־חילוף. הוא גילה לנו את כל הפטנטים, למשל שלעולם לא גוובים רדיו־מבונית סטנדרטי, רק רדיו־טיים משובלי יותר. התלוננתי שתגוב דפק לי את המועול של חדלת, תלש מנורה מהתיקרה. הוא: החנצל. הסביר שחגוב, כשלא ראה אזעקה באוטו חדש, התקשה להאמין וחיפש:אה האזעקה במנורה הואת. הוא הבטיה להחויו

"אחרייכן חזרנו למשטרת כפריקבא כזי לבטל את התלונה. החוקר שמח לשמוע. הוא סיפר לנו שאין מה לעשות, שאין כוחיאדם ושתגובים יושבים על מדר רשמות הקשר של חמשטרה ויודעים מראש על כל מארג ומחשום. שאין מח לחפש אותם כי וח שתם כובוו שעות נוספות של שוטרים".

כשאמא שמח לי בילקום סגדוויץי נקניק טלמי זוגלובק הריח שלו משגע אנתי עד להפסקה. ובהפסקה... נקניק סלאי זוגלובק עם ירקות חיים בלחאניה שריה – למרות שאמא אומרת שזה בריא, זה פעים פעים. בשאווא אומורח: יתסאירו משחו לאורחיםו־ חיא מתכוונת לנקניק הודו. ואכא אוהב אותו במיוווד בשאמא מכינה לי לבית ספר טנדויץ 'נום פרוסות סלמי "שופרא", חסה ועובניה

> פני שאנחנו יוצאים למיול-. אמא קונה נקניק פרוס על המשקל.

-נעד שאי גומרת להכין סנדוויציים לכולם

אמא מבקטת ממני לעמור

אני בקוסי מתאפקת

כל הילדים מבקשים ממני ביס בהפסקה... או אמא מראס מכינה לי שניים או ארוו בואקום, שלא יתפוס הרבה מקום בצידניה בשר עולמי

למרות שזה בריא זה טעים טעים. זוגלובק.

בגלל סלא צריך לשמור אותו במקרר כי בכל פעם שבא לי משהו טוב

בשאני חוזרת מביתרספר ואמא איננה-אני מחממת לי נקניקיה. מקשטת כחרדל אר קטשופ. ו... מה אני אגיד לכמי למרות שזה בניא זה טעים טעים...

מוצרי זוגלולק מיוצרים בפיקוח משרד הכריאות.

אכא אומר שוה

. מוכיר לו חוצלאריו.

. סווה נקנים מצוייו

אני לא כל כך מבינה מה זה,

עם "ארומה נהדרוו".

זה סגם בפיתה עם בצל

במסגרת הפיקוח ליצוא של השרותים הוטרינריים בישראל.

Biogojo 8

(המשך מהעמוד הקודם) העוברות לטונתי. עם עובדות אי־אפשר להתווכה", ואינה מביאה אפילו עוברה אחת. ולך תנסה לקטוע אותה ולומר לה זאת. היא היתה בכל מקום, הכירה סוגי האגשים כארץ, מכירה את כל הלכי-הרוח. והיא תמיד מנצחת.

זה נכון שפה ושם היא נכשלה. כך, למשל, היא חושבת שהיתה צריכה לפאר כמאמריה את עמורי הפוכליציסטיקה של העתונים החשוכים במרינה. יש לה מה להגיר, יש לה את הכשרון להגיר את זה, וגם את הרצון. העוברה שוה לא קרה, היא החוכחה, לדעתה לפחות, שהעתונות חסומה כפני עדות־המזרח ולא מוכנה לפתות את שעריה לדיון נוקב בשאלת השאלות - הכעיה העדתית. היא בטוחה שאלמלא כתכה בצורה . בוטה וחסרת־פשרות, היו מאמריה מתקבלים מיד. היא משוכנעת שכשרון כתיבה יש לה, וגם תיוות מעמיקות שזורות כעובדות מדעיות. צאו וחברו אחר ועור אחד, ותקבלו חסימה של העתונות הישראלית בפני "המזרחיים" ובפני דיון בשאלה הערתית. פשוט, לאז

בעיה היא רק שלעורכים שקיבלו את מאמריה והחליטו שלא לתת להם ביטוי, העניין לא היה כליכך ברור. שלושה מהם, משלושה עתונים שונים, טענו שלא הכניסו מאמר שלה מפני שהבטית לטפל 🗗 בנושא מסויים ולא נגע בו בכלל.

-קיבלתי פעם מוויקי מאמר שהתיימר לספר על מפגש שהיה לה ולכמה מחבריה יוצאי ערות המזרת עם פלשתינאים בצרפת. כשהיא הציגה בפני את הרעיון למאמר, ואמרה שכרצוגה – דרך סיפור הפגישה -להוכיח שיש גם מזרחיים הרוגלים כשלום וכשיחות עם הפלשתינאים, קפצתי על המציאה. ואז קיבלתי מאמר, כתוב רע, שהיה כו הכל חוץ מסיפור הפגישה עם הפלשתינאים. כמוכן שהוא לא התפרסם". עורך בעתון אחר סיפר שקיבל משירן שני מאמרים שאייאפשר היה להנין מתוכם מה רוצה המחברת.

אבל ויקי שירן לא רוצה שנטעה לרגע ונחשוב שהבעיה שלה היא אישית: "לי אין בעיה, אני אגיע. הבעיה היא שהמזרחיים חיים כתחושה שהעתונות חסומה בשבילם, שהיא אינה מבטאת את ההוויה הנפרדת שלהם, שאין לה שום קשר להוויה האשכנוית. גם אצלי, החסימה היא לגכי הרעות, לא כאופן אישי.

"לפעמים אנחנו משתעשים ברעיון מטורף ללכת ליכנה ביתךי בראשיהעין, אבל זה הק לצורך חשעשועיי.

Bipealo 12

הכל, קראה את כל הספרות הרלוונטית, נפגשה עם כל מיידע ולאו דווקא מסיפור אישי. לי, אישית, אין כשלון אחר, מפורסם קצת יותר, היה בתחום

לעכרם ויצביעו עכורה בהמוניהם. כבחירות של 81' הם הצליחו להכנים לכנסת שלושה נציגים. ב-84' נותר רק אהרון אכו־הצירה. חלום ושָברוז שירן: .מה פתאום. זה נכון שלחמ"י יש היום מנדט אחר. אבל שכחת את ש"ס. מפלגה שזכתה

נסיון לברוק מה בריוק נלקח מהם, כמה גזלו למרות כל הגזל והעושק והניצול המחפיר, את,

הרבה אומרים לי, את הגעת - סימן שזה. אפשרי. דווקא כגלל שהגעתי, אני יודעת כמה זה קשה. אבל אני חזקה, ואני לא תוכעת את עלבונם של החזקים. הם מגיעים. אני תובעת את עלכונם של הרגילים, הכינוניים. וכאשר מגיעים אל השככה הזאת, מתחילים לשאול: למה האשכנזים מגיעים, ואת דרכם של הבינוניים בקרב המזרחים חוסמים. שלא תביני אותי לא נכון. אין לי שום שנאה כלפי האשכנזים. להיטך, אני ממש אוהכת את האשכנזים, אלא שאני שואלת את השאלות הנכונות, וזה מעורר אנטגוניזם. אני אומרת את הרברים בריוק, לא עלייר, ואת זה האשכנזים לא אוהבים לשמוע. היו לי שנים שהייתי עדינה ואינטיליגנטית, ואו כל אחד היה אומר: 'תראו את הספרריה הנחמדה הזאת'. אבל זה לא שינה כלום.

זה לא הביא את המהפכה הרצויה". למה כשאשכנזי יורק דם במאמציו להתקדם

יש לך מכסרים שיוכיהו את צידקת מענתך?

כרגע שהתחלתי לכטא כחופשיות את דעותי – מיד נחסמתי, וכך גם רבים מחברי. אילו בעתונות היו עשרה יוצאי עדות־המזרח בעלי כושר ביטוי ויכולת־ביטוי, הכל היה שונה. מה שאני אומרת בא

הפוליטיקה. היה היתה פעם מפלגה כשם תמ"י, שחרטה על דגלה את נס הערתיות, וסברה לתומה שכל יוצאי ערות־המזרח ירימו את הכפפה שנזרקה

להכנים ארבעה מגדטים, והיא מפלגה עדתית לכל רבר". אין אפס. הכל מסתדר נהדר, תלוי רק איך מסתכלים על הדברים.

ועכשיו קצת לאידיאולוגיה שמאחורי הצורך במפלגה חוקה של יוצאי ערות המזרח: "היום אני יודעת שאין מה לצפות מהאשכנזים שהם יקומו וישנו כיוזמתם את סדר הדברים. אם זה יהיה תלוי באשכנזים, יימשך לנצח מצכ הריכוי של הספררים. ולכן, השינוי חייב לבוא מצר המזרחיים, והוא חייב להיות פוליטי. ברגע שהמזרחיים יהיו רוכ פוליטי, הם יוכלו להגיר: עכשיו אנחנו החזקים, ואתם, האשכנזים חייבים לקבל את מה שאנחנו אומרים. עכשיו אנחנו נכתיב לכם איך יתנהלו הרברים. רק אם יהיה לנו כוח פוליטי, נוכל לקחת בחזרה מהאשכנזים את כל מה שהם לקחו מאתנו כל השנים, מכלי שהגיע להם. אנחנו חייכים שיהיה לנו את הכוח להשיג כחזרה את

"אותם" כל השנים, נכשל על־הסף. גאני יודעת על מה אני מדברתו", קבעה גברת שירן ודצה לענות לטלפון.

אישית "עשית את זה״. את מסיימת את עבורת הרוקטורט, מצבך הכלכלי שפיר, יש לך ביטוי מאסיבי באמצעי התקשורת. מדוע אחרים אינם יכולים להימצא היכן שאת עומרת?

בחיים, זה נראה לך בסדר, וכאשר זהו גורלו של יוצא עדות־המזרח - את רואה בכך קיפוח? זה לא הימניע ליי המפורסם, שרבים רואים בו רעה הולה?

למה רעה חולה? אילו היה לך את היירע שלי, היית מבינה ער כמה באמת מגיע לו למזרחי, לעומת האשכנוי. לא רק שמגיע להם, קורם צריך להחזיר להם את מה שלקחו מהם. הרי צריך יום אחד לבוא ולשאול את השאלות הנכונות. לנסות לחכין איך זה קרת שהאשכנוים הם החוקים מבחינה כלכלית ותרבותית, הם אלה שמגיעים לעמדות המפתח, וחוסמים את דרכם של המורחיים.

אולי יש גם חטברים אדרים? אולי משפחה של ארבע נסשות יכולה להעניק לילדיה יותר מאשר משטחת בת עשר נפשות?

וה נכון, אבל מי אמר שלמזרחיים יש משפחות. ולאשכנזים לא. אילו זה היה המצב, הייתי מקבלת את ההסבר הזה. אבל הרי אין שום בתוך של שירן. זה התחיל במסה קצרה על דור לויי בוצ שמצביע על כך. בקרב האשכנזים ובקרב המזרחיים יש אותו מספר של משפחות מרובות ילדים, כך שזה לא ההסבר. וזה מה שאני אומרת, בואו נברוק את העובדות האמיתיות, לא נזרוק סתם דברים",

"בטח, יש על זה הרבה נתונים".

יש על זה הרבה חומר. ילרים מורחיים, מחש הסיכוי שלהם להגיע הוא אפסי. כל מערכת החינון בנויח על אפליה. הם מקבלים הרבה פתות מילרים של אשכנזים. מנסים לכוא ולומר שההברל הוא נניה, כסביבה שכח הם נמצאים. שטויות. החרים נשטעה ובעיירות הפיתוח הם הורים בהדרים. הבית הוא נית נהרר, הילדים זה הרבר הכי חשוב להם, והם עושים מ מאמץ כדי לעזור לילד בלימוריו וכדי להעניק לו מ שהוא צריך. אז אני לא מקבלת שהבית ההורים ה הגורמים לקיפוח ולחוסר ההזרמנויות השווה. הגעה היא במערכת, כמימסר. ילר מדרום תל־אכינ מוא מופלה לרעה. יש אפליה במערכת השירותים שהוא מקבל, במערכת החינוך, כמורים שמלמרים אותו, וא ורק כזה, ואני מדכרת אתך על עוכדות בדוקות. שאף אחר לא יבוא ויגיר לי שאולי יש בעיה פס ההורים. ההורים הם נהדרים. תאמיני לי, ממש נהודים רק שאין להם תחושה שהם שולטים במציאות, שהם

יכולים לעשות עם חייהם מה שהם רוצים".

לכוה. הוא צמח מהמצוקות, סבל מהקיפוח והניצול ש

האשכנזים, ויש לו תכונות אישיות יפות. הכעיה היא

רק שהוא צמח וקיבל את מעמדו במפלנה אשכנויה

והוא חייב לתפקר לפי התויח האשכנוית. כבר 17 שני

הוא פרלמנטר מעולה, אבל האשכנזים במפלגה שלו

ום גרב כהנא וחבר מרעיו משתבצים היטב ודמוב של המציאות, אשר ויקי שירן בנתה משנ כחוז ככלל לא מפחיד אותי. הוא לא הבעיה. אינים לראות אותו כאיש הרע, כאילו שזה תשוב. ויקי שירן, לעומת־זאת, יש תחושה ות מצרע להם שם, בנוף היפח שיש להם בכנפת, מוצקה שהיא שולטת כמציאות, היא משפ ען צרד לעצור אותו. איזה פשטנות. כהנא לעומתם, עושח בה ככל העולה על וווה מש והליכים שקיימים בחברה הישראלית, ואותם צדן לתק, צדיך לשאול למה המורחיים מצטרפים כואו וראו כיצד בראית ועירת תווה אי, מו הא מנמא בשבילם". האחרונה, זו האלימה והמפוצצת, בעיניה באמת מנהיג אותנטי. הביוגרפיה שלו הפכה אות

מונפיות על רקע אונניי.

לקושנים, לא נתני לויתבנוא.

לפה מד ברברים ולא ניטחף".

וטתה נשימה היא מרברת על רצונה העו ותכן מוק שוויון זכויות מלא לערכים, לתת להם את מושה הם ואק בלתי נפרד ממדינת ישראל. היא מלו שם חלק בלתי נפרד ממדינת יש היה מבו מלו שנו מלו את הצה לראת עולם טוב יותר, עולם שבו יפת אים ראה לראת עולם טוב יותר, עולם שבו יה זים וזגה לראות עולם טוב יוונו, עיז יהיו יה זים ושיוויון הודטנויות לכל, שבו לא יהיו שפת ושראים, קרי, אשכנזים וספררים, שכו וצער ל כד בחד אל עתיד טוב יותר. ובעולם השיוויוני

מ הו שם בריוק יבעיותי. היתח שם אלימות

אושיו של דוד לרי חסכו שולתנות, קרעו

אל תנוימי. לא חיתה שם שום אלימות, ואיש

ומן שלחנות, ולא היו שום מכות. היה גאסטון

אנו או, או מהו לעומה זה, מה שכן היה זה רמיסת

הפקשה המודחיים על יירי מחנה ארנס־שמיר. בואי

ורנה אומרים לי, את הגעת – סימן שזה אפשרי. דווקא פול שהגעתי, אני יודעת כמה זה קשה. אני חזקה, ואני לא ^{הובעת} את עלבונם של החזקים. אני תובעת את עלבונם של ווניום, של הבינוניים". חים שוא יעלה למעלה. בוועירת חרות האחרונה

חזה יהית לספרדים כוח פוליטי וכלכלי, והם יוכלו להכתיב אורחות וויים לאשכנזים. ועוד דברים נפלאים יהיו כו בעולם חצורק הזה. הטלוויזיה הישראלית תפטר כמה עשרות אנשים העובדים בה כיום ותקלוט אל חיקה מספר זהה של יוצאי ערות־המזרח: כתי־הספר היוקרתיים בתל-אביב יקבעו מכסה חדשה כרלקמן: שלושים אחוזים מתלמידיהם – אשכנזים, היתר בגי

עדות המורח; האוניכרסיטאות יעריפו באופן גלוי ספרדים על־פני אשכנזים. איזו מהמכה נחמרה. ויקי שירן נולדה ב־1947 בקחיר. אביה, סוחר

אמיד, פירנס בכבוד את המשפחה, והילדים - שלוש בנות ובן, לא ירעו מחסור. ב־1951 עלתה המשפחה ארצה והתיישכה כשכונת־התקווה. -המעכר מהכית היפה במצרים לשכונת־התקוה, היה מבחינת הורי דבר נורא", היא אומרת. חדר אחד קטן לכל המשפחה, ירירה חרה במעמר. כשהיתה בכיתה ד' הצליח אכיה להשיג קצת זהב מרכושו הרב שנשאר במצרים, נקנה דירה כת שני חדרים כצפון חל־אביב, על־יד השק"ם. ויקי החלה ללמוד בבית־הספר העממי "הר נבו", וכשהיו שואלים אותה למוצאה, היתה עונה: צרפת. את שכונת התקוה הפכה לידיאליהו, כדי לשאת חן בעיני חבריה לכיתה. נסן־הכל היה כיף בבית־הספר, ולא

תרגשתי שום ניכור מצר הילרים". כשחיתה בת שלושרעשרה וחצי פיטרו את אביה מעכורתו כמנהל־חשבונות בחוצאת־ספרים, והיא בכלל קיימתז

צכא לא הלכה. ("הצהרתי שאני דתיה"). בגיל שבעיעשרה החלה ללמור באוניברסיטה ספרות והסטוריה, וכל אותו זמן המשיכה לעכור יום שלם. עריין היתה נטולה לחלוטין מודעות חברתית. לא היה

נאלצה לצאת לעבודה, כרי לעזור בפרנסת המשפחה.

ויקי עזבה את "אליאנס" והמשיכה בלימודי ערב

ב"עירוני ד". מרי יום היתה יוצאת כשכע ככוקר

לעבורה, מסיימת בארבע אחה"צ, והולכת ללמור ער

שום אירוע שירליק אצלה נורה ארומה, יגלה כפניה את אותו קיפות נורא. יום אחר אפילו עברה עם חבר ליד לוח־מודעות וראתה כתוכת: "עורו הספרדים". החבר פרץ בצחוק למראה הסיטמה, והיא בעקבותיו. לא הכינה את פשרה. מה שכן, היא הפסיקה להתבייש במוצאה ולשקר. מעכשיו סיפרה לכל המעוניין שהיא ממצרים, ושגרה בעבר בשכונת־התקוה.

כשהחליטה לעזוב את מקום עכורתה, חיפשה תחליף קל יותר, משהו שלא רורש הרבה שעות. ידיד שפגשה. הציע לה להיות מדריכת הכורות רחוב ביפו. -העבודה הזאת ביפו היתה נקודת המפנה כשבילי. מה שראיתי שם היווה מעין השתקפות לדמותי שלי. מאור נסחםתי בעבורה. כל-אימת שעזרתי לילר משם, כאילו עזרתי לאותה ילדה קטנה, נפחרת וחסרת-אונים, שנאלצה לצאת לעכורה בגיל שלוש־עשרה או החלטתי שאני הולכת לעשות מאסטר בסרימינולגיה, במקום בספרות. חיפשתי את המסגרת התיאורטית לכל מיני תופעות שראיתי. גיליתי שהנערים האלה שאני מטפלת בהם, חלקם ייהפכו לפועלים בלתי־מקצועיים וחלקם יישבו בכית־הסוהר".

אחרי יפו החלה לעבור בטלוויזיה הלימורית, פגשה שם את הבמאי חיים שירן ולפני 12 שנה נישאה לו. חיים, שהיא קוראת לו שירן, יוצא מרוקו, הוא הגב החוק ביותר שיכלה למצוא. הוא שותף מלא לרעותיה ולפעילותה הפוליטית והחברתית, וגם לטיפול בבית ובילדות. אין עבודה בכית שזרה לו. האחריות משותפת לחלוטין. שתי ילדותיה, בנות תשע ואחת־עשרה, לומרות ב'א.ר. גוררון", ולזוג יש הרכה חברים, כמה מהם אפילו אשכנזים.

אחרי הבחירות של 1981, כאשר תמ"י קיבלה את משרר הקליטה והושיבה את אהרון אוזן בלשכת השר, התמנתה ויקי כדוברת. אחרי שנה החליטה לפרוש. הרפרים לא התקדמו נקצב שרצתה. הכניסה לתוך המימסר לא הביאה את המהפכה לה ציפתה. כאו כן עתה היא ממשיכה להיות פעילה בתמ"י, מופיעה בהרבה חוגי־כית ודיונים אחרים, כותכת מדי פעם בעתונים, מראיינת אנשים בירחון "עולם־האשה" ושוקרת על הרוקטורט. אין לה מקום עבורה קבוע, והיא גם לא היתה רוצה שיהיה לה. מתקיימים מהמשכורת של חיים בטלוויזיה הלימורית, זוו בהחלט משימה לא קלה.

. את מרברת כליכך הרבח על המחסור במורים מובים בעיירות-חמיתוח, על הצורך לחזק את המקומות חללו. מדוע אינך עוברת עם משפחתך לתתנורר בקרב אחין־לקיפוח בדרום תל־אביב, או בשיירת מיתוח?

לפעמים אנחנו ועור כמה חברים טוכים. משתעשעים ברעיון מטורף ללכת ל'בנה־ביתר' בראש־העין. אכל זה רק לצורך השעשוע. אני לא חושכת שהפתרון הוא שכמה אנשים טוכים ירדו למקומות האלה. זה לא יתן כלום".

און מהן המרגריון? הפתרון הוא בשינוי רריקלי של הכל. בהחלפת האנשים היושכים על־יר השיבר של הברז, פותחים וסוגרים אותן מתי שמתחשק להם. הפתרון הוא כהבנה של האשכנזים שהגיע הומן שהם יפסיפו לנצל את ערות־המורה. האשכנזים צריכים לגלות הבנה כואת עם הקורבן, שתביא אותם לוותר מרצוגם על כל זכריות היותר שיש להם".

אבל שלא תחשבו שאין לויקי שירן גם ביסורת על המזרחיים. עם יד על הלב היא מודה שאילו המצכ היה הפוך, והספררים חיו שולטים במדינה במקום האשכנזים, דם לא היו מתנהגים טוב יותר כלפי אחיהם המרוכאים.

אבל את זה היא לא אומרת בקול רם, מפני שאם אכן כך היו פני הרברים, מי היה יורע שוויקי שירו

13 Bipepio

בסרט "חסרפר" (למעלה) מב מקווין את התהילה מדסטין הופמן. לא לחינם כונה "מנב הסצינות חמווול ביותר במערב".

אלמלא היה מטיב מקווין קיים – אימלא היה מטיב מקווין קיים – היתה הוליוור הייכת להמציאו. גבר נועז והרפתקן, טורף נשים ואוסנועים – האגדה ההוליוודית בשלימותה. בחייו ועל חבר. קשות, מהיר, מתוח ואינטגטיבי, הוא ענה על ציפיותינו מגיבור מודרניו

כעסו, מסתבך בתיגרות ובמאבקים ולכסוף מנצח בכוח מיתום של גבריות. קסם של ילר. אגרה היקר ביותר בעית

"הבריחה הגדולה" העלה אותו לכווורות. "בוליט" השך אותו לגיבור־תרבות. במהירות של 320 קמ"ש אמרנו: הוא ידע את מחירו בשוק. והוא מאור אהב כמה פעמים ונדד בדרכים. השנים האבות ביותר של הוא ידע את טעם החיום: -אדם חייב לחיות כל שעה להראות מי הבום. כאילו היתה שעתו האחרונה" – קבע. הוא נפטר

812e3i0 14

א נעים להשתמש בקלישאה, אבל ביוגרפיה מעודכנת על חייו: .לא נפגשתי עם סטיב ונוהג במכוניות המהירות והיקרות ביותר בעולה מקורן", כתבה המהברת, מנינה ספיגל, בלכן הוא לא נמוך, שדוף, ריסלקטי, חרש וצולע – קשה למצו צינזר כאן אף מלה".

הוא היה כוכב קולנוע אמיתי, אך לא הופעותיו בטרטים (או, לפרצות, לא רק הן) הקנו לו את מעמדו המיוחד. אהבותיו ומשגליו, נישואיו ומריבותיו, מירוצי המכוניות והאופנועים והדרישות הכספיות שלו העסיקו לא רָק אָת קוראי העיתונים - גם את תמיד מהפש, תמיד מתלכט, תמיד במירוץ. בעייתי, המפיקים. ואלה למדו עד מהרה את ערכו בשוק: מקחין ידע להקפין את כל נפוחי הוליווד כדי לספק לו את מוג הגינס החביב עליו, ועד מהרה היה לכוכב שברווה מבית הוריה שנתיים לפניכן, והיא ידעה כ

הוא ניצח כזירת התרנגולים השייכת מאז צוותני. משוין התגלגל לבית סבתו האדוקה שהתנלחה למנהיטארים. זם הקובעים מחירים, המקות וסרטים. אחרייכן כסכיזופרנית ואושפונה בית־משוגעים, נה

ומי הוא אותו כוכב כריומטי, מאהבן של מופיעה מדי פעם, ווהרת ומכושמת, ואוספת אותו לוא בשבעה בנובמבר 1980. לא מכבר יצאה לאור יפהפיות, המרודיה מיליונים, מתהולל במסיבות פאר קצר אל ביתה שם חיכה מדי פעם "אבא" חרש. סינ

מישהו מתאים פתות להגרדה "כוכב קולנוע". פיזה כן עגיים שלמד בבית-הספר עד כיתה ה', עבר נגל עבורה מזרמנת, היה פלח כצי הסוחר ומגיש מננות בכית־זונות. אמו נשבר בקטטת רחוב, שפתיו תפוחה בעשרה חפרים.

מיכור של נברים איכור של נברים שוצים בקר אוד - כבית סבתו הארוקה. החיים לא רו לים כארה"ב של שנות השלושים והארכעים: אביו היה טייס שנטש את אשתו הקטינה הא תינוקו כשוה היה בן שישה הודשים. סטיב מעולם לג מדו צה לשונע דק כשעבר לחיות בבית אוזי סבתו פה עול חירים עשיר, זקן הולל הירמתקו, שנישא ראה אותו. הוא נשאר עם אמו, נ'וליין כת היוו וניקח בניל שבעים האסף את סטיב לחיות בביתו. שווים שלי נדפקו לפני שנולדתי. ניסיתי בחיים יש רברים מעניינים יותר מאשר סיפול בחיוק מוחות מקומי וניליתי שאין דלתות פתוחות. מילה לו היה פקום ידירותי במיותר. למרתי מוקרם "TX W XIT", נעוריו חיו כמוסד לעבריינים צעירים. אבו הייהו

לש תער מסינסינטי (סרט שעשה עם נורמן

תנות או כשימות תינוך וורשות לאילוף הפרוח.

צק הקלאית, קסנונית ודי מפגרת במערב

ווים ל אח"ב היא מולרתו של סטיב מקווין. כמו

ות פייך הא נדל בעיירה קטנה (סלייטר) ושם תמידי

ה יואדופן. כוקר אחד היה מתעורר בכית אמו

עם אלי מקגרו ב"בריחח": בשבילו עזכח חנסיכה מ"סיפור אחבה" את מנכ"ל "פרמונט" "חחיים שלי נדסקו לפני שנולדתי. ניסיתי למצוא את מקומי וגיליתי שאין דלתות פתוחות. העולם לא היה מקום ידידותי במיוחד. למדתי מוקדם שאין לסמוך על אף אחד. שואלים אותי על תקווה, על אהבה - איני יודע על מה אתם מדברים. אלמלא הייתי שחקן, ודאי דויתי פושעיי. סטיב מקווין: "חליתי בסרטן. התמללו למעני".

הפויפר" הוא לא נכנע לעולם. בסוף ימיו גילם את למסערות, לפגישות, חיקה את ישיבתו, את מבטו, את טום הורן, וזה היה קאובוי מודקן שאפילו במערב לא נמצא כשבילו מקום.

שואלים אותי על תקווה, על אהבה – איגי יודע. על מה אתם מרברים. אלמלא הייתי שחקן, וראי חייתי

למזלו, הוא לקה את הזעם שלו, את העוצמה הסוערת והכשרון לניו־יורק. היו אלה שנות החצישים, שנות הווהר של התיאטרון והטלוויזיה בעיר הגרולה. במאים כארתור שן, רוברט וייו וסידני לומס החלו או את עכודתם בטלוויזיה; כותכים צעירים כמל ברוקם, ביל טיימון רוודי אלן יצרן את הקומריה החדשה. אלה היו ימיהם הראשונים של שחקנים שהטכיעו הותמם על שלושים שנות קולנוע: פול ניומן וג'יימס דין, מרילין מונרו, אלי וואלך ואן ג'קסון, גריים קלי, ג'ולי הרים, רוד סטייגר, אן בנסרומט, ג'ורג' טי סקוט, זירו מוסטל וג׳רלרין פייג׳ תחלו מעסילים לפיסגה. גור ויראל ועדי שיינסקי כתכו את יצירותיהם הראשונות, ותקהל המתוחכם הריע למחזותיהם הראשונים של ארתור מילר וטנסי ויליאמס. שחקן צעיר עלה או לכותרות ושבר את כל חוקי המשחק שנודעו לפניו: שמו היה מרלון ברנרו.

ואופגועים. הציפורניים שלום היו מלוכלכות, והגיבס לגיטימית לחשוף את כל הכעס, המתיחות מתוח ומקומט. במקום ב"סרריט" המפורסם זם העריפן וההתמרפרות. ולמן ההתחלה הוא חיה פרטנר מסוכת להתקבץ אצל "לואי", שם המיד אפשר היה לקבל סטיב מקווין נודע מן היום הראשון כגונב הסצינות בירות תמורת שטיפת כלים זם היו כוכני הצווארון הכחול, שיצרו גיכורי תרבות חדשים ורגישות חדשה אצל הצופים – והם סללו את הדרך לסטיב מקווין, לא היה בטחו במעמרו כשטטיב מקווין היה מאחוריו. הצער מסינסינסי (סרט שעשה עם נורמן אצל הצופים – והם סללו את הדרך לסטיב מקורון, לא ירון בסוי מסינסינסי (סרט שעשה עם נורמן בערה המופלאים") הצא היה גבר ללא עתיר וללא עבר. בערות בעמור 17) בער הוא "רק עובר בסביבה" וכמו ברנדו והסך לצילו של ג'יימס דין, עקב אחריו

ין היה האליל, ומקווין היה כן 25, מתוח, ממורמר, שאפתן ומתוסכל. הוא היה חייב לפרוץ לעצמו הדך, וחשביל חמוביל אליה לא נראה בניוריורק. כי סטיב מקווין הוא לא שחקו של במה, הוא כוכב הגולר מול המצלמה

כל בוכבי קולנוע הם גדולים מן תחיים, אך לא כולם מתחילים עם נתוני אפס כמו סטיב מקווין. כאמור: נערירווב קטרקומה, רוה, רגון וטבור, בזר ודיסלקטי – אף אחד לא הסכים לדבר איתו על קולנוע. בתור גיבור רומנטי הוא היה בריחה, בתוך אנטריניבור – חיקרי עלוב של ג'ייבט דין. לאיש לא ' היתה שום סיבה שבעולם להעסיקו בסרטים, עד שראותו דרך עדשת המצלמה. כאן נולדת אגדת סטיב מקורין. מול המצלמות הוא התעוצין.

מבוסש חי או מת" החלה כטיורה טלוויזיה טוג ז' - אך מקווין פרש ממנה אחרי 117 פרקים! תופס הפושעים חקשות, זה השנוא על ידי אנשי החוס המשתמשים בו ועל ידי הפושעים שאחריהם שהוא במסום לימווינות ושמפניה הם העדיפו בירות . רודף היה התפקיד הגבו בשביקו. סוף סוף פצא דוך המנדול ביותר במערב. תנועת יך או נסגוף ככובע בוקרום, הדהרת סוס או סיבוב באושנוע – שום כוכב

15 Biaealo

מפגש הריהוט האירופאי הגדול בישראל

יש לנו ספה משותפת.

נפגשנו במרס, זה חית יום קיץ לוחט. בקומה הראשונה ראינו אותה... היו שם עוד עשרות, יפות, מעוצבות, מיוחדות אבל חיא חתאימה לנו. אז אמרתי לבעלי... אותה אנתנו לוקחים חביתה. את פינת חישיבת חחדשה BRETZ.

בינות ישיבה לבחירתך.

בית מרס. מכל רחבי אירופה הניעו לכאן השמות המפורטמים. מיטב המומחים. חרפדים וחמעצבים עם נסיון ומסורת ארוכת שנים, פיתרוו ויצרו מערכות ישיבה בסגנונות שונים וחן מפתינות לכם כאן כבית מרס. בואו ובחרן לעצמכם מערכת ישיכח עלפי טעמכם מתוך מגוון של יותר מ-55 דגמים שונים באולמי חתצוגת שלנו.

10,000 מייר של רחיטים.

בנוסף על פינות חישיבת תמצאו אצלנו מאות דגמי ריחוט לכל פינות הכית: מחדרי שינה מרחיבים, מטבחים, פינות אוכל, מזנונים, שולרונות, כסאות, ארונות ועד חדרי נוער צעירים וצבעוניים. אז בואו נפגש כבר חשבוע בבית מרס חקרוב אליכם, כי מכאן לא יוצאים בלי ריחוט...

אפשרות ל-4 תשלומים שקליים שוים, ללא רבית, ללא חצמדת.

פתוח במוצ"ש

BRETZ NO. 2061 PUTTO 3+2+1179 5,990.

2007 Block 1

תל-אביב, רוז הרצל 158 חיפה, רחי הרצל 52 באר-שבע, דרך חברון 4, ירושלים, הרצוג 61

ומשד מעמוד 15)

ומוס קבר את פול ניומן ב"מנדל הלוהט". את "שפ" ענב מרסטין הופמן ואת "הנער מכינסינטי" מתאר ג'י. רובינסון – עד מהרה למדו הכל להוהר והכנורון המכוער.

מעשים האנשים המשיגים את כל משאלותיהם: מה מקוין עשה זאת ב"מבוקש חי או מת". הסיררה תיה לו את הוליוור ועימה פירסום, כוח ועושר שנו לולומותיו המטורפים כיותר.

מא לא היה אינטלקטואל (-ספרים אינם משינים אותי"), לא ידע לדבר ובוודאי לא להקשיב. צל היג לו מה שאראפשר ללמוד: איכות כוכבים. לא שבולא זוהר. קשוח אמיתי שעושה את מה שמוטל לו מי בירבורים. היה כאן טעם של מציאות, של את ויותר מכר: אמת. אמת של כוכב שאותה הביא דם אל הבר. גאיני מבין במשחק. כנראה שאינני שוק מלכך טוב. אני רק מחפש בתוכי ומביא את עש אל הבר. איני מאמין בכפילים. כסרטים שלי אני חלה וכל. מי שרוצה נהג מירוצים כפיל, שיחפש לו

עכברון המנוול נשאר קשה ורגזן גם אחרי שהיה לטופר-סטאר. שתקנים נלחמו בו, הוא התעלל באנשי צוות, מאפרים וטכנאים. הררישות הכספיות שלו והקפריוות נהפכו לשם דבר גם בהוליוור ידועת המפונקים. הוא פיטר סוכנים ויחצ"נים, שיגע לחוצת ומפיקים ועורד מהומות בכל פעם ששמו לא האין על הבד באותיות גדולות דיין. גם כשהיה פלתר לא שילם את חשבונותיו במסערות, לא הזמין ידרים למשקה ולא קנה מתנות. את טבעת היהלום מה-נקת נישואיה למקווין – רכשה לה נייל ארמס

פקרין מעולם לא החזיר חובות, לא תרם לצרקה לא פאר על שום נאמנויות. ירידיו מימי המאבקים האשנים ידעו שאין לסמוך על מקווין שיעזור להם צרי שבנר עשה זאת". שותפיו לבילויים למדו ער מה לראנ למשכון הוצאות פתוח. מי שרצה לכלות שנקוין, צריך היה לשלם על כך. ילד הרחוב הרעב לו היפה מכוכב הקולנוע המיליונר: הוא תמיד החזיק לישוויצים כיריים, הומין כמסעדות שגי סטייקים נעראית וראנ: ואם לא ישאר עורז

למלו, ידע למונג הרכה קסם בקשיחות הגברית אולהפסיק הרכה מעריצים. המאצ'ו הקיצוני הזה וה תניב הנשים. הן נטרפו עליו והוא רדף אחריהן שלו מרעב בחנות ממחקים. החיוניות שלו, המרץ משנים משכו אותן. ובענייני נשים, כמו בענייני שמונים, תמיד ירע לתפוס כותרות. "מירוץ טוב ותה למשנל טונ", אמר. והוא אהב את שניהם. מאור. א המפועים והמכוניות אהב יותר. נשים היו מודהלפה, נופות. סטיב מקווין מעולם לא הסכים

וא היה נשוי שלוש פעמים – לרקוינית נייל אם פני ילדיון לכוככת אלי מקנרו ולדוגמנית מנוג פינסו – אך מעלליו הסוערים עם חחיכות מדמות היו המוד הגלור השמוד כיותר בהוליוור. פרק מנד מקרושה לכך הכיונראפית פנינה ספיגל, והוא נא נרוק כמדור "פורום" המהולל בירחון הנכרים משמור שלישיות ורביעיות, הרכה קוקאיו, הרבה משתה בירה והרבה חבר'ה. נשים לא היו חשוכות לה מו באים בילוי עם החברה – זה היה שווה ביונו, ולשבב כב יונו בגיל 13". ענ מצע הייחה גם איזו נקבה מורמנת – מה הרי התחלתי בעניין הוה בגיל 13". שנ מצב את זה בקבוצות. "רק גבר יודע להיות נפטון עודים אברי פוכן לקביל זונו זו מוכר נפטון עודים אפרי קנדמירה העשריות להפוך מוכר

מקווין ואשתו הראשונה, נייל אדמס, בפתח ה"תיאטרון הסיני" המפורסם בהוליווד. את טבעת היחלום שלה, בעת נישואיהם, נאלצה נייל לרכוש בכספה שלה.

שמעתי את כל הקישקוש הזה, של שיחרור האשה. הכל שטויות. אשה צריכה לעסוק בבית שלה ביום, ולשכב עם יודע. הרי התחלתי בעניין הזה בגיל שלוש-עשרה".

לני, צפרים, אכל בילוי עם החבר'ה - זה היה שווה ביום, ולשכב עם הגבר שלה בלילה. וזהו. אני יורע.

בהתחלה הוא היה "מר נייל ארמס". היא היתה יין ווק מוכר או הקבוצות. "רק גבר יודע להיות בהתחלה הוא היה "מר נייל ארמס". היא ניינה אמת במלחמת שוורים, אפשר להיכשל רק נים של אני מוכן לקבל הערות ומהמאות. שחקנית בדרך לפיסגה, והוא פרחת עילג שנורק כמו רגע האמת במלחמת שוורים. אפשר להיכשל רק ממשרדי כל אמרגן וסוכן, אחריכן נחפר לסטיב פעם אחת? לינים לינים רק משום שנשיקותיו מתוקות או מקורי הגדול, ובהסרטת "הבריותו" פגש כוכבת צעירת מתוקות או מקורין הגדול, ובהסרטת "הבריותו" פגש כוכבת צעירת יופרפיה. אלי מקגרו עובה כשכילו את מנכ"ל פרמונט

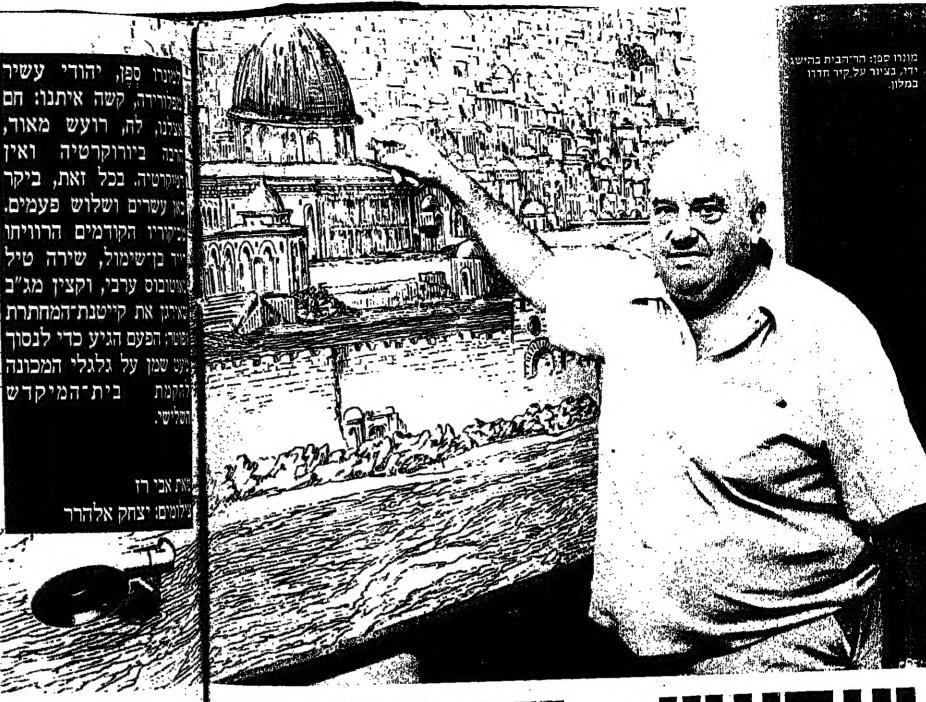
דאו, המפיק בוכי אוונס, ומארמון מפואר, מרוהט בעתיקות ואוצרות אמנות נרירים, עם כריכת שחיה אולימפית ומעמד של נסיכה – עברה לבית־חוף קטן מוקף עשרות אופנועים ואופנוענים. "סטיב הוא גבר שאי־אפשר לאלפו. הוא האדם השתלטן ביותר שהכרתי, והוא חי למען הסכנה, והמהירות". ברברה מינטו גכנסה לחייו כאשר היה כבר מבוגר הגבר שלה בלילה. רזהו. אני וחילה הוא פרש אז זמנית מן הסרטים והתבודר על החוף עם חבריו האופנוענים. בשירור טלוויויה דרמטי,

ב־2.11.1980, הוריע: "חליתי בסרטו. התפללו למעני". חורש אחרייכן נפטך. לכו לא עמר בניתוח שאמור היה להרחים את תגירול מגופו. בן חמישים היה. לאשתו -שמעתי את כל הקישקוש הזה של שיחרור שתוכל להרות וללדת את מקווין־ג'וניור אחרי מותו האשה. הכל שמויות. אשה צריכה לעסוק בנית שלה של סטיב הגדול.

.להחליק בסיבוב, במנייה, בתוך שיירה – זהו המכהן המכריל כין גברים לנערים אם אינד יכול לעמוד בוה, מוטב שתסתלק רגע האמת במירוץ הוא

עירית שמגר

17 Klaealo

הוגן. גררו אותו למשפט אזרחי ולא צבאי. הוא לקח

צבאי. מריח לי שיריו של והשר חייםן ברילב מאחורי

העניין. והוא לא התכוון להרוג. הוא אמר: אני חייל

טוב, ואם רציתי להרוג, הייתי יכול. רק רציתי

בבקשה: "הילר הזה כא מכית טוב, משפחה טובה, וזו

היתה העבירה הראשונה שלו. הייתי אצל משפחתון

הוריו, בקטמון, מרוקאים, נפלאים. כשפגשתי אותם

כיוון שממשלת ישראל איננה דואגת לאורחיה.

ואילו סָבָּן דואג לאזרחי ישראל: לחלקם, לפחות.

לדוגמה, לבן שימולו אני משלם לו את משכורתו

המורל שלו, כל עוד הוא בכלא תלימונד. והוא בכלא

לספו יש, כמובן, הוכחות להפותו של בן־שימול.

שה שלא לחבב את מונרו מְפַּן: איש גווול הוא ספו, תכול עיניים, קולני מאוד, בעל כרס ענקית, חביבות רועמת וגינונים ברוקלינאיים מרתקים. אתה רואה", הוא אומר על עצמו בתום פגישה ארוכה. אצלי אין בולשיט. מה שנכנס, זה מה שיוצא." הוא צודק, לעזאול, ולכן היה לי כליכך קשה שלא לחכב את ספון, אלמלא ירעתי כי הוא תומך בהתלהבות כסהרורים פוליטיים, כעכריינים ואף כרוצחים, ועוד

ספו תומר, למשל, כרוצח דויר ברשימול. זוכרים יכולתי להיווכח שזה מיסרה מובהק של עיוות הריו, את בן־שימולז באוקטובר שמונים־וארבע ירה של אייצרק. ראיתי תצלומים שלו מהכר־מיצוה. הוריו בן־שימול, או חייל בן תשע־עשרה, טיל "לאר" ושגנב אנשים נפלאים, והוא נדחף לעשות את אשר עשה מצה"ל) באוטוכוס של חברה ערכית כירושלים. אדם אחר נהרג ועשרה נפצעו. חורש לפנייכן הטיל בן־שימול שקית־נפץ (שהרכיב מחומרי־חבלה שגנכ מצה"ל) לבית קפה במורח ירושלים. ארבעה בגייארם נפצעו. בית משפט הרשיע את בן שימול ברצה וכגיסיון לרצח, וגור עליו מאסר־עולם. אני לא מתחרט, הצהיר הרוצח אחרי גזר־הרין, אני משוכנע הצבאיח, כחמישים דולר בחודש, כדי לשמור על

क्षायहर्गात १८

מונרו ספו, כאמור, תומך, עם כל הלב היהודי למאסר־עולם. וזה יהיה 'עולם', כל עור יכהן כרילג הרחב שלו, בבן שימול: האיש הזה לא סיבל משפט [כשר המשטרה]." מהצבא רימונים וירה כאוטוכוס, ולכן הגיע לו משפט

סְפֶּוֹ, אם לא שמתם לכ, איננן אוהר גרול של חיים ברילכ. בהמשך, הוא ינסה להסכיר למה, ולא לגמרי כטוח שאנחנו נבין.

ונרו ספן נולר בברוקליו, ניוייות. לפני שישים ושבע שנים. ההורים הינרו מרוסיה. האב הקים וניהל מיפעל קטן לייצור מרכבים למשאיות. כגיל ו' מוקדם תיגבר מונרו הקמן את אניו והתחיל לעבור, לעבור לשה כביתיהחרושת. "לא למרתי יותר מדי", הוא מתמצח

נשק. כל חשוטינג שעשיתי בשירות הצבאי היה עה

מצלמה."

את פרק ההשכלה בחיייו. עכרתי כתיכון, וזהו. תקופה מסויימת התפרנס מנהינת משאית הממשלה רואגת אך ורק מפני דעת הקהל העולמית, (גואהבתי את זה"), ובארבעים־ושלוש גויים לחיל-האוויר של ארצות הברית. באירופה ובמורה הרחוק חשתוללה מלחמת העולם השנייה. מונרו ספו צקם־צבאי, נשלח לאלסקה לשנחיים ואוריהן פשה עוד כשנתיים ביופה והסביבה. .כל השירות לא היה לי

לו נשה יותר ממך, אני אמיד יותר ממך."

להשתרר סמל מונרו ספו, חזר למיפעל של מ שתרחב מאוד בתקופת המלחמה, כזכות קמחה שהומינו הבוחות המזויינים; מיספר העוכרים ל פקצים והכישה למאה. כעבור שנה או שנתיים

הצאלפן ומונרו קיבל על עצמו את הניהול. הוא מו און שלושים וקצח, כמן־וזכל. נגיל שלושים וחמש, גילה מונרו ספן כי אינו מנא נוייורם, לכן, בגיל שלושיםיוחמש, הוא פי דו לנימלאות. לבית־החרושת הכנים ארם או הנסק הוא עצמו נשאר בעל עניין ו_הרבר י זפונ פעשינו היה תוכנית גימלאות בשביל שנוים אה רואה אני גם קפיטליטט וגם בער

אים העובר"ג אבל עקר לפלוריורה. אחרי שהסתובב קצת בפלורידו ייח קיסוטה – עם האשה ושלוש הבנות – מיות של מעור ספן מעורפל במקצוני היי העניין. מור של שלו יחמי. אם אני מרוויח עשרת־אלפים העניין. תוכה

כליכך מוקרמת: _פרישה", הוא מבאר, _פירושה שאינר עובר מתשע ער חמש. שאתה עצמאי, ארון לזמנך. אני הבוס של עצמי. אף אחד לא יכול להגיד לי מה לעטות", זועק ספן וכל גופו רועד מצחיק אריר וסוחף, אפייו לא אשתיי אני בן־אדם חופשייַ־-

וחוץ מזה, מסכם מונרו ספו את אישיותו־שלו, אני מענטש אמיתי. אני מסחרר עם כולם. הנה, נסעתי לדרום־אפריקה, והסתדרתי עם השווארצעס

יפה, לאז

ישראל הוא הגיע לראשונה לפני חמש־עשרה שנה, עם קבוצה של תורמי־המגבית, ולפני שבוע סיים את ביקורו העשרים־ושלושה בארץ. באחת הפעמים השקיע חמישה חורשים מחייו והלך לאולפן בניסיון ללמוד עברית. לא תפס את השפה. קנה דירה בנתניה, ואינו גר בה. למהז כליכך הרבה רעש! הטלוויזיה שצועקת בערב מכל חלון, ובשש נכוקר כולם דופקים שטיחים. אני רגיל לשקט."

מילא עניין הרעש; כביקוריו בארץ מצא שהמציאות ותיאורי השליחים את המציאות – ובכן, אלה שני עולמות שונים. הוא אף מצא כי ממשלתיישראל מנהלת רע את העניינים, שיש אצלנו הרכה ביורוקרטיה, שהאנשים מרוכאים ואף אינם יודעים זאת.

לכן, נעשה ספן יותר ויותר מעורכ. אירו הוא נפגש עם עוד ועור אנשים, ולומד מהם עוד ועוד עובדות על המצב אצלנו. נורא פשוט. לדוגמה: -לפני שנתיים־שלוש פגשתי את החברה מ'אוהל יוסף' בשכם", הוא אומר ומצכיע על נחור צעיר שכיפה־סרוגה גדולה שמוטה לו על פדחתו, השרוע על המיטה הגרולה בחרר־המלון של ספן ומנהל משם שיחות־טלפון קולניות, "ומהם למדתי שממשלת ישראל איננה מרשה ליהודים לחיות ככל מקום בישראל! זו אפליה:"

גוענותו" מתקן שמוטדהכיפה. שמו, אגב, רומם אלרובי והוא, אם הכנתי נכון, המוכיר של גרעין שכם. אל חדרו של ספן הגיע לא כדי להתנחל במיטה ולטלפן, אלא בשביל לשכנע את העיר הערכית. אולי ייצא מזה משהו.

האמריקאי עתיר־הממון לבקר בישיבה שהתנחלה בלב "שכם", מתמרמר ספו, היא מהערים העתיקות

ביותר בארץ־ישראלו" הוא יודע, כמובן, שיש סיבות מעשיות מאור להתנגדות להתיישכות יהודית כלכיליבה של אוכלוסיה ערבית. לא משתכנע: גיש יותר תשומת־לכ לרגישות הערכית. כאילו שרגישות יהודית איננה

קיימת." סַפָּן תפס שהממשלה מתכוונת להחזיר את כל השטחים הללו. אפילו את רמת־הגולן. למה? בגלל הלחץ האמריקאי, שנגרם בגלל לחץ של סעוריה ויתר מדינות המיפרץ. ובעניין הגלחצים באמריקה, צריך להאשים את הערביסטים במחלקת־המרינה.

הנשיא רייגן דווקא בסדר: ספַּן, מובן מאליו, הרי הצביע בשבילו. בישראל, שאיננה דמוקרטיה בעיניו, היה מצביע – אילו היתה לו זכות־בחירה – בשביל התחיה (,כנראה"). וכהנאז ,הוא כמו כל מיפלגה אחרת", אומר ספון על הגוען, יהוא רשאי לרוץ. אישית, אני מחכב את הכחור. לא לכל רעותיו אני מטכים, אבל כהרבה דברים אני מסכים איתו."

יוני אשתקד, כמטוס שהביאו מאמריקה לישראל, נחרד מונרו סָפַּן כאשר קרא בג'רוולם פוסט" על פיטוריו של הקצין מאיר לביא ממישמר־הגבול. פקר לביא היה האתראי על ליווי־האכטמה של. לא או תחים בקלות. השקעתי בדלא־ניידי, כמעט־טביעה של אחד הנאשמים בימה של נחניה. מקדמה מקדעה ובמניתה. השקעתי בדלא־ניידי, כמעם טביעה של הוה השקעתי ברקייטנת המתתרת". השתור המנירה תמיד היה לי ראש טוב חשפה את פה שהגברר אחריכך ב-קייטנת המתתרת". לפקות, ומידה תמיד היה לי ראש טוב חשפה את מה שהוגדר אוז כן ביא הרא ליווה את המידה ומידה שהוג שבעטיה נשפט פקר לביא ופוטה: הרא ליווה את לשים הג נשמע מונרן ספו בעורם במעבת: היה אנשי גוש אמונים לשתות", מערט ספו בעצרה נמה שיות ששות שורו מידה בשור במעבת:

לשמן את, מוכן מונרו ספן להשיב באופן באומרו אנשי נושיאמונים", מתכוון ספן לאותה לשמי שת, מוכן מונרו ספן להשיב באופן באומרו אנשי נושיאמונים", מתכוון ספן לאותה מצי שת על התמיהה בעניין פרישתו לפנסיה קבוצה של חברי מחתרת הטרור היהודיתו אף עליטי

שהוא־עצמו משתומם ממש למחשבה שמישהן יכול להעלות ברעתו לכנות את החבורה הואת "מחבלים". ובכלל, בספטמבר שמונים־וארכע נכח בישיבה של משפט המחתרת ("משפט גוש־אמונים"), "וזה היה כמו תלייה: כמו לינץ' באמריקה: כליכך רצו להכנים להם בגלל הרגליים של ראשי־הערים:"

פַּוַ שכח, ואולי לא שמע, על מעללים אחרים של גיבורי המתתרת: ההתקפה הרצחנית במיכללה האיסלמית בחברון (שלושה קורבנות), המזימה שסוכלה לפוצץ שישה אוטוכוסים של חברה ערכית כירושלים על יושביהם. אבל הוא קרא במטוס על פיטוריו של מפקד הליווי לביא "והיכה בי שזהו חוסר צדק, לי נראה שהוא עשה משהו מאור הומני, ככך שלקח אותם לשחות לפני שמחזירים אותם לכלא: הרי איש לא ברוז ושום בעייה לא התעוררה."

אכל הרי לא מקובל לקחת עצירים לשחות. הערתי בזהירות.

אסירים ערכים מקכלים טיפול טוב יותר", שואג-ספו. בובכלל, באותה תקופה שוחררו רבים מהאסירים הערבים, כולל הברגש היפני שהרג אנשים: והחבר'ה האלה (נאשמי המחתרת) רק קיבלו צ'ופר קטן!"

מונרו סַפַּן החליט לגמול לקצין מישמר-הגבול על מעשהו ההומני. לשם כך היה עליו ליצור איתו קשר, אבל איש לא ידע לומר לו היכן נמצא לכיא. "התקשרתי למשטרה והם לא מסרו לי דבר: אמרו שזה עניין סגור ואין מה לרבר." בעייה. עד שראה ספן, בלובי של המלון הירושלמי שבו התארה אז, שניים או שלושה שוטרים. "אחר מהם גראה לי קצין בכיר. שאלתי אותם על מאיר לכיא. תחילה לא רצו לרכר, אכל לבסוף אמרו לי: תן לנו את מיספר החדר שלך, ואולי מישהו יתקשר אליך. אולי. כשעה אחר-כך קיבלתי טלפון ממאיר לכיא, השוטר. הוא בכה, ואמר שלא רק פוטר אלא נקנס במאה או מאתיים דולר. והוא פוטר בידי בר לכו"

"אני מטנטש אמיתו. אני מסתדר עם כולם. בשנסעתי לדרום-אפריקה הסתדרתי גם עם השווארצעם שם.״

השם בר־לב ממלא את סָפַּוְ זעם נורא, שמשתחרר בחרפות וגידופים איומים ונוראים. המשפט הכי אריב היה, בהוא יכול לנשק לי בתחת! לא איכפת לי שתצטט אותיו - אכל השאר היה כליכך מחריד, שאי־אמשר לצטט, למרות שטפן הירשה. "בעיני הוא כוה", מעווה לבטוף ספן את פרצופו ומכופף יד מאוגרפת כלפי מעלה בעודו משלח את ידו האחרת שתכה בה, פולט נאצה גסה לסיום ואז נרגע.

הוא ולביאן סיפר לי כמה קשה לו", חוור ספ לשיחה עם ההומניסט שפוטר, "ושיש לו משכנתה על הבית. אמרתי לו שאני, כיהורי, עם לב יהורי, חש שאם הוא אינו יכול לקכל עורה מאיש, ומאף אירגון, אגי אשלם את המשכורת ששוב אינו משתכר – עד שימצא עכורה אחרת.

ספן ביקר או בביתו של לכיא, בנתניה. "הוא נשוי זיש לו שני ילדים קטנים. אשתו בכתה מאור." אחר כך נפגשו פעם נוספת, במשרד עורך דין: ספון, איש־עסקים, ביקש שהסרריהתשלומים ייעשה כמו שצרירו על לביא היה להציג מיסמך המעיד על גוכה משכורתו במישמר הגכול (בין ארבעימאות וחמישים לחמש־מאות דולר, אינני זוכר כריוק").

מול שבמשטרה מרוויחים מעט", מתמוגג.

שמוט־הכיפה מהתנחלות שכם. העיתונים סיפרו כי מייד לאחר סילוקו מהמשטרה, הוצעה ללכיא מישרה בעיריית הרצליה. סָפָּן אָומִר שֹלְכִיָּא מצא מישרה בהרצליה אחרי שישחרשיבעה חורשים: בינחיים, שילם ספן את המשכורת החורשית שהכטיה זון היתה המיצוה' שלי, לשלם לו, אפילו לרוצה לא מתנהגים ככה הוא יהורי אמיתי, עם לב יהורי אמיתי, והוא גיבורו"

גיבורי

(חמשך בעמוד הבא)

19 Bipeald

ההולך אל לוחמי הריהבית.

מובהקת כלפי יהודים בארצם שלהם."

הרב־הראשי לשעבר, שלמה גורן, המתרפק כוודאי על אתריקרושה שזהיאך נכבש. הרב גורן נפגש כשבוע שעבר עם מונרו ספן. בהיתה לנו שיחה גלוייה", מספר כפן ואומר כי העלה בפגישה רעיון שהגה: כבר בנמל-התעופה קנדי

לפני שבע שנים. הם הבירו אשתקר, באמצעות אביו

ชเลยสโต 20

(המשך מהעמוד הקודם) גיבור: גם אם זה לא מוצא הן בעיני בר לבו". לבר מיקרי בן־שימול ולביא, נפרד

מונרו סָפָּן מכספו לטובת מטרות מוגדרות: המשימאות רולר לזה, שלוש־מאות דולר לזה, אולי אלף דולר לזה. לא סכומים גדולים." הפירוט מטושטש מאוד, משום־מה. "נותן אם יש צורך לעשות משהו. למטרות לאומיותיציוניות. גוש־אמונים זו רוגמה מצויינת. לא לשום רבר שמאלני. השמאל שולט בעיתונות, בטלוויזיה וכמעט בכל המריה", פוסק ספו ומקונן על הסבל שהסבה לו קריאת -ג'רוזלם פוסטי, ועל החלטתו עקב כך להפסיק את המנוי על העיתון, אחרי תריסר שנים.

לרבריו, הוא נותן לצרקה כין עשרים לעשרים־וחמישה אלף רולר בשנה. ספו פועל באמצעות קרן שהקים, הקרויה "קרן הבסיס" (מוטו: עובדות יסוד - חיוניות להכנת האמת"): רוב תרומותיו מוכרות ומנוכות ממסיהכנסה. סדר צריך

כין התרומות שאין סָפַּן מספר עליהן, יש הקצבה דולרית ("כמה מאות", אומר מי שיורע) ל-משהו רומה לבן־שימול". מה יכול להיות רומה לכן־שימול? עוד רוצח יהודי שקטל ערכי ככה סתם:; ויש הקצאות לפירסומים רבי־חשיבות ולמשל: .מלכות", ביטאון לציונות מהפכנית, כאנגלית: ויש תזרים מזומנים

הריהבית הוא השיגעון החדש של ספן. כלומר, לפתעיפיתאום הוא גילה שהחיים אינם חיים ללא תפילה זכה על הרהבית. ספון, יש לרעת, הוא אולי צריק אכל רפורמי, ולא אדוק כיותר (בשבילי, להיות יהודי זה לעשות דכרים טוכים, מיצוות. יותר חשוכ מאשר דאווענען, להתפלל"). אלא מה? "אני יהודי לאומי. ביקרתי שם ובהריהניתו לא פעם. מעולם לא ראיתי יהודים מתפללים שם וחשכתי שהרבנים אסרו זאת עליהם. התברר לי שוו מריניות־ממשלה לא לתת ליהודים רתיים להתפלל שם, אלא לאפשר רק ליהודים כמוני הבאים לכקר כתיירים. זוהי אפליה

עד כה, רק מעטים, כשולי־השוליים הימניים, נמנו עם המתעלמים מן הסכנה של מלחמת־קודש עם העולם המוסלמי בגלל הריהבית. היו, למשל, "אנשי גוש־אמונים", חברי מהתרת־הטרור היהודית, שביקשו לרסק את המיסגדים על הר־הבית (גאני יכול להבין כיצר קורה שאנשים לוקחים את החוק לידיים", אומר על כך ספו, ואפשר לחשוב שהחוק מצווה לפוצץ את המיסגדים, ושחברי המחתרת לא באו אלא להחליף את אוכפיו הנירפים של החוק הזה), והיו "נאמני הר-הבית" בהנהגת גרשון סלומון (ספן: .הוא נראה לי קרוש. כמו נכיא"). אבל עכשיו גדל והולך מיספרם של המייחלים לטקטי־פולחן יחוריים על הר־הבית, לשליטה כו, לסילוק המוסלמים ממנו: בראשית החודש פסק בירושלים כנס של מאה רבנים, כי תובה על כל יתורי לעלות על ההר ולהתפלל שם. בכנס השתתף זיכרונות הרואיים דוגמת תקיעה כשופר לנוכח

הנוכהות.

לפעול באמת פועל."

של דויד בן־שימול. ספן אומר שגולן בשבילו בכמו

כלכ לעיוור". גולן: "פָּנוֹ ביקש שאהיה העיניים והאוגיים שלו בנושאי תרומות והתארגנויות. למשל:

לערכן אותו במצב של בן־שימול, איך לעזור, למי

ולן גם מתרגם בשביל סָפָן את חטעון

תירגום. כאחרונה תירגם מכתב כן ארבעה

עמודים, בעברית, שנשלח אליו מכלא

תלימונר. את המכתב (.מכתב נהדר") חיבר

יהודה עציון, ממנהיגי מהתרת־הטרור, אשר

נדון לשכע שנות מאסר בפועל על חלקו

בתיכנון ובהכנות לפיגועים בראשי־הערים (בהיתה לי

הוכות להשתתף בקיצוץ רגליהם של כמה מרצחים")

ועל היותו היוזם והרוח החיה כקשר לפוצץ את פיסגרי

הרוהבית. למה כתב עציון אל ספון? שאינני יודע. הוא

שמע עלי. הרבה אנשים ששמעו שאני מענסש,

כותבים אלי. במכתב הוא כירך אותי וביקש שאני

אעשה עלייה ואעזור לעשות מרינה יותר טובה. חוץ

לסעורת־העבורה בעניין הר־הבית: ספן שכח לספר כי

התנחם בפגישה עם מאיר לביא, הפקר שפוטר לביא,

לפתוח, איננו כלוא. ספן ביסש ממנו כי יבקר במקומו

הוא קיווה לפגוש את עציון, בכלאר. לא הצלית

מזה, התנצל עציון כמכתב על שלא יכול לו

שלח גם אליו הזמנה להשתתף בה.

את בוישימול, ולכיא הבטיח.

לפנות כדי להפעיל לחק, לברוק אם מי שהבטיח

בניו־יורק.יספרו לטסים באליעל על הריהבית ועל האפשרות לבקר כו. -הרבה לא יודעים", ציין סְבָּן כדברי־ההסבר. לדכריו, אמר לו הרב גורן שהרעיון טוב. יומיים לפנייכן אירת סְפָּוּ, במיסערת בהחומה" כעיר העתיקה, נציגים של קכוצות הנאבקות על כיבוש הרהכית. ספן הקשיב לתוכניות שרקמו הסיעדים: מירת השתכנעותו קבעה את מירת הסיכוי שארנקו ייפתח.

אני רוצה לעשות כל מה שאני יכול כדי לעזור. ליחודים שרוצים להתפלל שם, ולא להיות מגורשים כידי המשטרה ומאויימים כידי הערכים", מכריז ספן. העורה היחידה שאני יכול לתת היא עורה פיננסית. וגם מורלית. לתת להם לדעת שהם אינם לכד. שיש בעיקר רצה להיפגש עם כרשימול. גם בזה לא הצלית. מישהו באמריקה שחושב עלידם ורוצה לעזור." את שניהם, עציון ובן-שימול, לא פגש מעולם. הוא

כרי לעזור, יש לספן נציג כארץ: זאכ גולן, איש יחסריציבור ירושלמי, שעלה לישראל מארצות הברית

לעלות לישראל הוא אינו מתכוון. בלא אוכל לעשות זאת, כגלל הברילכים. הם מנצלים לרעה את החוק. בגללם, ישראל איננה רמוקרטיה." וזה עוד לא הכל: .בהרבה מובנים אין פה חוק של ממש. יש חוק כפי שמפרשת אותו הממשלה הבוכחית." אבל, מוץ מוה, בישראל היא מדינה נפלאה". לכן, כנראה, מבשר לי סַבּוֹ, בצהלה אמיתית, כי מכאן ישום לשוויין: שׁם יוכל, סוף-סוף, לנוח מן החום והלחות והרעש והביורוקרטיה והנסות וכל השאר.

רק מעצמו לא יוכל לנוח. הוא הרי שופע מיצבורים אדירים של אנרגיה ותוסר־מנותה. מה היא עונה לטלפון ופה הוא מקשיב למישהו ופה הוא מתר משהו. כעבור רגע הוא קופץ אל ירכתי החדן, ורחה כהזרה עם מצלמה שלופה; מצלם את האורה, מוצא מישהו שיצלם אותו עם האורה, ולבסוף מסדר איכשה שגם הצלם המתנדב יצולם. אתריכך הוא מדייג טייסימנהלים ועיר מאחר מתיקיר: הוא לוחש לתוכו את התאריך, המיקום המדוייק ופרטי האירוע, כרי להנציח את הראיון על המים המנגטי. ובנוסף על,כל אלה הוא גם שומע את השאלות ומשיב עליתן.

או מה הפלא, שכאשר אמרתי לו לבסוף כי הוא, הסוען שהתיקשורת שורצת אינסוף שמאלנים, לא הביא בחשבון שאולי גם אני כזה – השיב כי התרשם, לפי הדרך שבה התנהלה שיחתנו, שאינני שמאלו אם כי בהחלט ייתכנו מלשינים המועלים בשירות כו לב נראה שבוכות אותו רושם ימני וטוב שעשיתי, כיקש צעם ופעמיים שאענור. לכך שיטל הנמק בכלא בלא שמניחים לו אפילו לסבול בצוותא עם גיכורי המחתרת; כלומר, עם אלה מהם שמום קיבלו חנינה.

כררך החוצה עוצר אותי המתנחל שמוס הכיפה אני כבר רואה איזו כתבח תצא", הוא סחייד אלי בעגמומיות. איוה אני שואל. על המיליונרים דמשונעים שתומבים כנוש אמונים, הוא עול

מעניין, איך לא חשבתי על נה קודם.

מאשות וד80, הדרישות מחברת תעופה מושוכנות יותר מאשר אי־פעם בעבר. משנים, יש את היכולת לעבוד בדרישות ש אווס ומוקים בכל רחבי העולם מחתים, מודי יום, בעשרות יעדים: משורופת, 16 מדים במזרח התיכון

תו השום בצמן ובדרום אמריקה. יעד מאת רשת הקשרים המסועפת ביותר. אנאוופת את הקשרים האלו - אנו

אנית אונה פניע במהירות ובנותות ליישון לארן, מיכשה ליבשה. בזכות קשרים מקואמייה את מעמדה כחברת התעופה איני שולה באירופה ובחברות התעופה

התשבת - למדנו את הדבר החשוב תומינתו של הקשר האנושי, הקשר אתך.

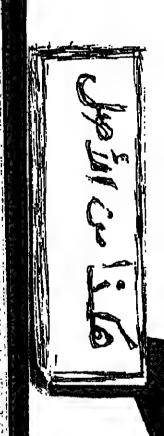
באיבריה, נוחותו של הנוסע עומדוג מעל לכל. אנחנו יודעים שחיוך חם, תשובה נימוסית, תשומת לב כנה - יכולים להפוך כל טיסה להרבה הרבה

פנח עוד חיום לסוכן הנסיעות שלך ובקש פרטים על איבריה - חברת התעופה לה חיכית.

פרטים במשרדי איבריה תייא: רחי בן יחודה 14, טלי 200246, 7/2909767 חיפה: רוזנפלד ספנות בעיימ, רחי העצמאות 104,

טלי 04-533261 ובכל משרדי חנסיעות.

הקשרים הבינלאומיים חשובים. הקשר האנושי-קורם. איבריה.

RENAULT 25

רנו GTX 25 אינה מכונית לכל אחד. היא מכונית יוקרה לאנשים הרוצים את המקסימום. בין האנשים שקנו אותה בארץ תמצא מנכ"ל בנק גדול, יו"ר אגודת חסמורט הגדולה בארץ, מנכ"לי חברות טכסטיל, ביטוח, כימיקלים, תרופות ועוד.

הנו GTX 25 סיפור הצלחה

בשנת 1980 חחלו מחנדטי רנו לתכנן מכונית יוקרת שתתחרת עם

בשנת 1985, 5 שנים לאחר מכן, חוצגת ח-רנו 25- וכבר באותת שנה חגיערו למקום חראשון במכירות בצרפת, למכוניות מסוגה. ברגרך שנה, נרכשו באירופה למעלה מ-300,000 מכוניות רנו 25 בינירון מכוניתו של נשיא צרפת.

מתו סוד ההצלחה של רנו GTX 25?

רנו GTX 25 מפנקת את חנוחג בח. כשאתה נוחג ברנו GTX 25 אתת נחנה משילוב מוצלח של מכונית מנחלים מפוארת ונוחת - עם ביצועים מעולים של מכונית ספורט. וזה תענוג. לרשותך מערכת מחשב חמתריעה על כל תקלה בקול אנושי, מערכת מיזוג אלקטרונית המאפשרת לך לשמור על טמפרטורת מדויקת לפי בחירתך, חלונות חשמליים, מערכת מרכזית לפתיחת דלתות

בשלט רחוק, מערכת סטראו בעלת 6 רמקולים חניתנת לכיווען גם

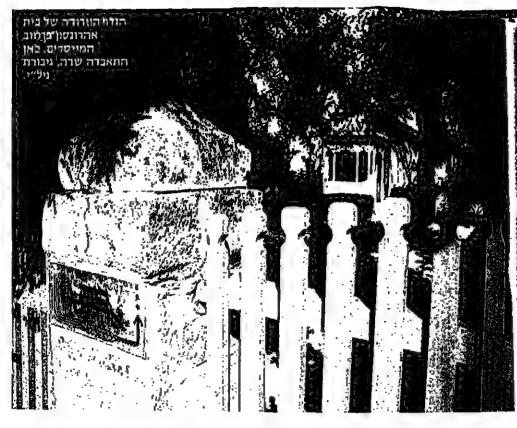
כל חמערך חטכנולוגי ברנו GTX 25 מרוכו אליך, כדי לאפשר לך

ואם אתה מהנחגים האוהבים את מכוניתם חזקה ומחירה - אתה עומד לחתאחב, כי במכונית בעלת מנוע 2165 סמייק עם חזרקת דלק, מגיעה רנו GTX 25 למחירות מירבית של 195 קמייש ו-123 כייס דין בעוד שצריכת חדלק שלח היא 15.8 קיימ לליטר (במחירות 90 קמייש).

אם ברצונך לקבל פרטים נוספים, חינך מוזמן לטלפן לחברת בני משה קרסו בעיימ טל. 03-627111 ולתאם פגישה אישית עם בני עופרי. להשתמע.

בני משה קרסוו

ד ת"א טל. 627151 ב חיפה טל. 727204 ב ירושלים טל. 226491 ב באר-שבע טל. 70911 ב חיפה טל. 2016 ב נתניה טל. 40404 ש אילה טל. 78871, 78024 ש קרית גת טל. 887870

אב תשמ"ו מאת נילי פרידלנדר צילומים: שמואל רחמני

ישאהב את דרום צרפת, את לרדת דווקא בתחנת בנימינה וממנה תגעת המבוסות אלונים, לעלות באוטובוס אל רמת הנדיב, ול את הבקעות עם הברכים, את היקבים ואת בתי האבן עם טיול רגלי בבית־הקברות הישו, בח־ לק של המייסדים, ולהבדיל – ברחוב ת העשה וקירבת הים התיכון – המייסדים שבו נמצאים כית אהרוג־ אות החוך יעקב וסביבותיה. סון ובריכת בנימין עד לבניין המעצה פוטק נאביב, ימה בחורף, יפה הישן, ולבית־הכנסת עם שעון חמורה מה וימו בקיץ. מסוף הקיץ ועד את הזמן בשתיים־עשרה אותיות של האלף בית. לחמשיך עד חיקב שמולו תקאים התודרים על עצמים בכל

יש בית קפח קטן וחביב. חרכבת בקו חיפחיתל אביב עוצרת גם בתחנה הקטנה והציורית של וכרון יעקב, אך ממנח אפשר לעלות למושבה רק בר תמאות עובים ירוקים בהידים או גל, וזו עליה רצינית.

ישה הטוקעורים המסיעים ענ־

מלם כל כוקר אל היקב שבמרוכי

ביכרון" ביכרון

ששנה זה כה שעושה את חטיול

זהו טיול לזכרון־יעקב של סוף חקיץ, עוות הבציר.

• שלוש כניסות לוכרון־יעקב, ברבב נוסעים בכביש חמחיר תימח־תל־

קבווב השנה יום תולדת של באח אביב, ויורדים ממנו במחלף זכרון־יער ו. נוסעים עד לצומת כמר פרדים, פתנים דרומה ועולים למושבה דרך קי־ שנקח עדיין ניראת כה ושם כמו פנה צורית בוצי הברמל. ובין וכי

היינות בדי הרמל. ובין זכי בין מעיךצבי.
2. ממשיכים מצומת פרדיס מזרי ממשיכים מצומת פרדיס מזרי המשי שבו אמשר לבלות שעת וחה, לכיוון יקנעם, ולאחר 3 ק"ם מרי וחדים של המצע כאן מיועד לבעלי ומנה ומנסים למושבה ליד היקב. ממות מלוד בעולור מכנומר מצום. מלוד בעולור מכנומר בוץ מעין־צבי. פול המצע כאן מיועד לבעלי נתו תציח מכד באיטובוס של אנד

3. נוטעים בכביש המוליך מבנימר נח לובדון־יעקב (7 ק"מ). אל חברמים תמבוחת ביי תמקיפים את זכרון מגיעים מחדרכים ו־3. לנוחות המטיילים המגיעים ברכ" בם לוכרון מכיוון הכביש המהיר נתאר את מסלול חטיול מצפון לדרום, מחעלייה לזכרון דרך היקב, דרך מס־ פר ו, וחיציאה מזכרון־יעקב בדרך מספר 3, דדך רמת חנדיב ובנימינה. מי שיפנה דרומה מבנימיוה לכיוון גבעת עדה יסע לטיול חביב בארץ חברמים. מומלץ לשעות הבוקר המוקדמות או לשעות אחר"צ חיפות, שבהן האור דך

כדי ליחנות מחטיול חוה, חוא עולים לכיוון חיקב משמאל – "גן מיכאל" שבו אפשר לתנות לארוחת בוקר קלה, שמכיאים מחבית. עוברים ליד היקב הסגור לביקורים בעונה הבציר, נוסעים ברחוב חמדיב עד שמך

ניעים לפינת רחוב המייסדים. כאן מומלץ לחנות ולעשות ברגל קטע קצר מתפינה ועד רחוב חמייסדים. מה רואים ברתוב חנדיבז מול בנק לאומי רואים את ביתיהכנסת הראשון אוחל ועקב", חבניון חראשון במש

בה, שנבנה בשנת 1886. אחריו בית־ יפהפה בסגנון אנגלי שהקימו כאן ני־ טה ומיכאל לוגח. לזיכרם עומד בהמ־ המועצה הישן שבתכנונו ניכרת השפי שך רחוב הברושים ספסל אבן המוג־ עה אירופית, וגם הוא בן מאה שנה. ביניהם בית מוזר ומודרני, לבן עם בה מעט מהרחוב. מימין לספסל, גנות רעפים, המשמש כבנק הלוואה בניסה לבית דניאל שהקימה אחותה וחסכון. ממול רואים גן ציבורו – הוא של ניטה – ליליאן בנטויטש־פרידלני דר – לזכר בנה, הפסנתרן דניאל

מכאן מומלץ לטייל ברגל מערבה ברתוב חברושים חיפה, ולחגיע אל הבית המרכזי שהוא בית בן קומה אחת נוצר עדיין תמונות משפחתיות בית דניאל ואל בית לנגה. בתים אלה מרשימות וגן יפה. בשטח אחוזת בית חם חלק מאחווה פרטית של בני בבתי־צופש וגם בתים פרטיים של בני נגליה בשנת 1911. בית לנגה, שהוא - משפחת בנטויטש, בניהם ונכדיהם.

גן רוטשילד – שעדיין גותרו בו מזר־

משפחת בנטויטש שחגיעו לכאן מא־

קות ביום בצורת דולפינים.

Spill co 13 6

SUTAVA

and the state of the second second

טוביה קרופיק, כורם זכרוני. באגרופו עובי Royalty, שצבעם אדום כדם. (צילום: שמואל רחמני)

הברושים אל צומת רחוב המייסדים ורחוג הנדיב. מכאן ממשיכים, ברכב או ברגל, ברחוב המייסדים.

רחוב המייסדים עדיין שומר על אופייה של המושבה שנבנתה בראשי רגה כמו עיירה בפרובאנס. מייסדי זכרון היו מאה משפחות

יהודיות מעולי רומניה שהשתייכו ל"חובבי ציון". הם הגיעו להתיישב באדמות הכפר הערבי ואמארין (ה"מחללים", בעברית), שניקנו בידי פקיד "כל ישראל חברים" בביירות. הם מצאו את אדמת זאמארין על ההר והנת היא זרועת אבנים עד שאי־אפ־ שר היה למחרשה לעבור בה, ורבות טרוזו ועמלו למצוא את העץ שעליו נשבע אחד מחבריהם בפאותיו כי הוא זב דבש". הם עברו קשיים רבים, ואף על פי כן סירבו לנטוש ולעבור לארגר טינה. לימים נאלצו למשכן אפילו את ספר התורח שלהם. על סף התמוט־ טות בא לעורתם הברון אדמונד (בוי-מין) דת רוטשילד, לקח את יהודי זאמרין תחת חסותו וחסב את שם המקום לזכרון־יעקב, על שם אביו. ההצעה לשמור -על צחות לשון הקו־ דש" ולקרוא למקום "יעקובון", לא

ניקבלה משום מה. בזכרון־יעקב התחילו הרבה דב־ רים: הריב הראשון בין אורתודוכסים לרפורמים, הסתדרות המורים, האסי-תים התיכון, התוף החולי, בריכות חד־ פה הראשונה של נציגי כל חישובים נים של הקיבוצים מעין־צבי ומעגן־ היהודים בארץ (1902), טיפות הכר" מיכאל וגם מטעי הבננור. מים, חציבת היקב והיאחזות עיקשת של עובדי האדמת יחד עם עבודת דרך רחוב תרע"ב לקטע הצפוני של ערבית וחיקויים של אופנה וחיגוך רחוב המייסדים. בשבתות, הקטע של

כאן גדל דור ראשון של צברים אי ברכב. ככה זה בוכרון מדורי־דורות.

נדיווידואליסטים כבני משפחת אה־ רונסון, ואל חדר האמבטיה בבית אביה ברחוב המייסדים חזרה שרה אהרונטון "גיבורת נילי" כדי לירות ברקתה, בסתיו 1917. אחותה הצעי־ רה, רבקה, המשיכה להיות מאורסת לאבשלום פיינברנ עוד שנים רבות לאחר שנהרג בחולות סיני במלתה"ע הראשונה, ולפני מותה בשיבה טובה מסרה את בית אהרונסון שבו קפא

ובין כל הסאגות המשפחתיות וסי־ פורי האהבה והמוות צומחות כאן משפחות שורשיות של חקלאים זכרו־ ניים, כורמים ובעלי מטעי זיתים, שסק ותפותים.

הזמך בעשור חשני של המאה הואת

רחוב חמייסדים הוא הרחוב של-הם. עם בית־הקברות הישן ממערב לכביש וכתובות עבריות ישנות על המצבות השקועות בעפר, בצל האור

בדרך לשם רואים משמאל לכביש את בריכת בנימין, בריכת המים הרא־ שונה של המושבה, ועליה כתובה המזכירה את הנדיב הידוע, הוא הבא־ רון רוטשילד, את פקידו אליתו שייד

והפקיד יעקב בו־שמואל. דקלי הושינגטוניה המיתמרים מעל בית אהרווסון הובאו לארץ ע"י הבוטואי העברי הראשון אהרון אה־ רונסון, וניטעו גם בשדרה היפחפיה ליד מחלף עתלית בכביש המהיר חי-.

מכאן מומלץ לחזור לרכב ולצאת לטיול בשדרות ניל"י (ליד תחנת הדי לק), ולהמשיך מערבה לכיוון רתוב הנילות החדשות. יפתינוף הצופה אל הים. פונים משד-רות ניל"י ימינה לרחוב קדש ושוב ימינה לרחוב יפה נוף. מתפעלים מהוי-לות החדשות ומביטים מערבה לנוף הירוק כחול עד הים הגדול. בעיקר יפה כאן בשעות אתה"צ, ולראות מפח את השקיעה – זה משהו. חוות הברי אות "מבטחים" לחברי קופת־חולים ימצאת כאן. מבט מגבוה על מרחבי

סיבוב יפה הוא לתזור מיפה-נוף

הרחוב ליד בית־הכנסת סגור לנסיעה

שלמה, ומדרום עד לבנימינה וגבעת

את שעות הצהרים החמות מומלץ לבלות כגן הגדול והיפה ביותר בארין. בין זכרון לבנימינת.

• אל גני "רמת הגדיב" נוסעים דריר מה מתחנת אגד ברחוב חמייסדים לכ־

• רחוב תרע"ב הוא כרם התימנים יוון בנימינה. אחרי 2 ק"מ פונים ימי של זכרון, שהגיעו הנה בשנת תרע"ב נה, מערבה, וממשיכים עוד כחצי היא שנת 1912. עד היום ושמר החן קילומטר. וכאן בשער מפואר כבאוד המיוחד של הרחוב הזה ושל חצרותיו מגני העיר מארים נבנסים אל הגן הי במורד הצפוני של זכרון־יעקב. מי חידי בארץ שיש לו מעמד מוניציפא שמעוניין לראות או לקנות אדמה או לי עצמאי. תמעמד המיוחד של "נוי לבנות בית בזכרון של שנת 1986 ימד רמת הנדיב" תוגדר בהוק הכנסת ב שיך מכאן צפונה ב"דוך פיולס" אל 1954. את החזקתו מממנת משפחת

שיתים ופרחים אל רחבת תכניסת.

רוטשילד, וכבה חוא נראה. ומי שרוצה לטייל בשביל היפה הנשקף צפונה, יפנה מרחוב המייסדים מקום מקסים ומיוחד במינו. לפני אחרי ביתיהספר יעבין. אל רחוב המ־ שהלך הבארון אדבונד (בנימין) רוסד שילד לעולמו, ביקש לחיקבר יחד עם גינים חצר וחקטן המתחבר אל רחוב היין, ליד היקב. טיול קצר וחבים בר-הבארונית אדלאיד (עדה) לא ביקב של זכרון־יעקב. אלא על הנבעה תצר מה לעבר חישובים שאותם עזר לבסס זכרון־יעקב הקטנה מוקצת כרמים וחגושאים את שמו ושם בני משנח"

למרגלותיה מצפון, בדרך שפיתיבתי חר. וגם אם בומנו היתה ביקורת קשה על כך, עשרות השנים שחלפו חשבי תו גם את תמריוות הזאת.

ה יפה תמיד. עוברים כשער עם סמל משפחת רוטשילד ומתחלכים בק

שטח חגן כשבעים דונם, ותוא יצירת מופת של אדריכל חנוים שלפה

אורן־ויינברג, חבר קיבוץ יגור. יש בו שילוב של נן חובשי בסונון אנולי ום

סימטרי בסמון צרפתי. השילוב עם החורש הטבעי שעכשיו אפשר לחלך כין

מתחורש הטבעי לפני השער עוברים לרחבת המרוצפת באריחי אבן מלבניים, לספסלי אבן, מדשאה רחבת ידיים, גני ודרים, שעון־שמש ופפח

מחצר קטנה עוברים אל מערת הקבר, אל עמודי שיש שחורים ומרשימים

אמפיתאטרון קטן חבוי כאן, יש מְסלעה וחלון רחב נפתח אל נוף היב,

השדות וחברמים. כאן פוגשים חברושים תים־תיכוניים קבוצה של דקלי

קוקוס, ערונות וורדים ושעון־שמש רואסנסי. מתמידשאה חוזרים בין חורשה

הכניסת לגן חופשית, כל יום, משמונה בבוקר עד ארבע אחה"צ. בימי שעי

עד שעת שתיים, ובשבחות ובחנים עד שלוש. מכניסח לאתוות הקבר – רק

מול השער חניון בצל אורנים הצומה אל חים הכחול, קיופק, שירותים

ואם תשובן לכאן בחורף ובאביב, הטיילו שוב בשבילי החורש הטבעי

שביליו, מחוץ לגדר חגן, יוצר נוך ימחמה וייחודי למקום.

תיישובים שבהם תמך תכארון רוטשילד, תוא הנדיב הילוע.

ובריכת מים צרת. ומכאן שוב יוצאים אל מרחבי הגוף.

ממעלו הגדול האחרון של הבארון לתועלת בני ישראל כאן היה הגן המקסים חזרו על רכט "חוטם הכדמל" בין הים התיכון לבקעות הכרמים ונכי

מש רפסס,000 וצכחות להצלחה בנווה וכסילוק ריכרזי השומן -פה חב מדוי מדרית.

ש משיטה היחידה המביאה ליושה הציבור מדריום (במשך 8 ענים ביציטות ו) העכחות מצולמות.

זין מוק, ההצלחה מהרויה וסילוק שוני השומן "חבעייתיים" | מנחון קם יום.

מ־75 ק"ג ל־51 ק"ג ב־40 יום

למוכון כת ה־20 הינה חיילת חיננית ומו־

ושקט ממככני – משולבים אישית מבית ופוריה שלך ובפיקוח רעואי.

199 Em 1990

״הפחתתי בקלות 24 ק״ג כ־40 יום ובפיקוח רפואי. כל ריכוזי השומן בירכיים והבטן נעלמו לגמרי... מחיילת שמנה הפכתי לאדם מאושר עם הצעות רבות לדוגמנות בזכות השיטה האישית להרזיה וסילוק השומנים לבנה כהן שהותאמה לי במרזי מורית". מרטין בוכר 6/5, קרית ים ב', חיפה

חינם — מרזי מורית שולחת עכשיו לביתך חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות.

חייג : 02-63125-02, 02-63125, או בתלוש.

בשה היחידה בישראל שובדקה מים אלה זוכה להצעות דוגמנות ובות, "שכל ושמירת המשקל. יש לך צם מי לרבר בכל יום תמהכבריאה — עם 8 שבות נסיון 24 הק־ג ירדו דווקא כאיוורים הבעייתיים שלי – ובסודיות מלאה.

— הירכיים והבטן — חאת כזכות השילוב המיוחד של התכשירים לריכודי השומן בתוך חינם — 24 שעות ביממה תכנית ההרויה שליי. ומוטיפה לבנה ירויתי בקלוח ללא דעב – ללא חרופות – ללא מפגשים המתיים – כשיטה הטבעית ביותר. כל שעליך לעשות תוא לחייג כבר ברגע זה

אני מרצישה מצריין ו". הרזיה מהירה

+ סילוק ריכוזי השומן בפיקוח רפואי

הרויה כריאה תכתה חייבה לחיות מתוכנות. פותאמת לנתוניך (הבריאוחיים ותגופניים) ולאורח־חייך עדי רופא (ולא עדי מחשב), ולהחבצע כפיקוח ויפואי. ווחי ההתחלת

וזנכונה של הרויח בטוחה – ולחמיד.

משתח כצהיל. כחדש פכדואר 26 חצוות חרטואי כימרוי מהיתר חקר ומצא את משפה לשינת "מחי מחיות" במשקל 75 הפחרון המרשלם היחידי, שובדק והוכח קילצור שכל נסיתות החרוית שלח נבשלו. . בבראו זוחי תכנית הרויה אישית משולבת, שודם יש תבנית ונדיה, הפחיתה בקלות - תמוחאמת לנתוניך עדי ויופאי התברה בנוסחה בקי בהאם לתכנית שתתאמה לסדר יומה מידחורה, בירוד עם המשקה הבלערי והתבשי מחד כוכא – ע"י הצוחה הרעואי כמרוי רים לאיזורי ריכוז השומן, המבטיחים לך שית המצמין ואחר מדגישה לבנה, שבי- הצלחה מלאה: ככל 10 ימים יפחיה נוכך 3-10 קרג בקלות וביצילות נובין אם עודף משקלך מסחכם ב־נ קינ או כ־40 קינ) -- ודווקא

ומעניק לך יעוץ ועדוד בכל מקופת החרויה הטלפון בין השעות 16:00-16:00.

גם בלילוח וכשבתות חוכל להתקשר, למסור שמך וכחובתך למזכירה האלקטרונית, ומיד משלח אליך כל החומר - וחכל ללא כל

לטל׳ 02-630423, 02-663125, 02-663126

או לשלות את החלוש המצורף ולהזמין ללא

שירות מיוחד הרשמה מיידית

ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות, צוות יועצות מנוסה עומד לושוחף בכל יום לצורך מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות

כאיוודי ריכוז השומן חבעייחיים (כגון: כרס, התאמה אישית וייעוץ יום־יומי תשיטה הבלעדית למרוי מורית בסיקוח רפואי

כוללת: תכנית הרזיה אישיה, חכניה התעמלות אישיח, תכניה לשמירה המשקל לחמיד, חכניה לסילוק ריכוזי חשומן, תכשירים כלעריים ומשקה טבעי – ללא תרופות, חכנית ייעוץ יום יומיח, קסטה להצלחה ומעל לכל – הבטתה של רופא להרויה מחידה ובריאה.

מ מפק המניחשב הזה, חיות משפחות ישראליות שמה מעור כינוני גבוה בארץ במעמד בינוני גבוה מהו מיקר מהנרסים שבאו לחפש קצת יותר כסף. אַ אַפ 'העוגן' הקים כשכילם צביקה כרונשטיין, בן 🥞 מ שניע לאמריקה מיר אוארי הצבא. סיים תואר תפן נקדיינו ותואר שני באוניברסיטת סטנפורר הקחות עבר בכמה חברות מחשבים, ובאפריל שב מש שמים", הוא נוכר. התחילו בקטן. נפגשו קדי שתוח, כפארק, על הרשא. זה החל כמתם יששם שנתיים, וההמשך היה חוברות הדרכה ביק פויניורק, תוכנית שנתית (חודשיים מתוך מודשי בעילות מוקרשים לישראלו, ומהר מאוד - צו ל וצר בעמק הסיליקון) יש כבר 140 חניכים. עקנותקא משב שיצבר" מיול על הירידה. אבל היא ישחת שנכר מקל על השיבה הביתה. מתוק למור. רוצים עוד כסף, עוד תואר, דוחים ושים צו השיבה. כל בלם קטן יכול לעזור, אפילו שני לא בעד השיטה של התנכרות לאנשים מלב, בא אומר, .להפך. צריך לעודר. כאן הילד פוד עות, מרכר על הארץ. זו והדרך להחזיר אותם. מצלצה. צביקה מעיף עין על 140 ילדי טיפחיו

ציסקו, מחברת סיכת התקועה כצירם הש־ מאלי העליון של הרפים. כמו כאנגלית. קשה להתעלם מהם, מ־140 חניכי שבט ילדי היורדים שהטילו עוגן במפרץ, על האמריקני. "העוגן" זה גם שם השבט, כמקרה או שלא כמקרה. מדי יום א' הם קורעים את הרממה שבמרכז הקהילתי היהודי, והאמריקנים, שטרם התרגלו לקולניות הישראלית, מביטים כהם בתרהמה, אולי אף בשמץ של סלירה.

נוכת המראה הזה, כתחילת שליתותו. אכל עתה, בתום שלוש שנים, הוא מדבר על "צבר" (כך קוראים לצופים הישראלים באמריקה) אפילו בגאווה. יש לנו 1,200 חניכים כ־12 סניפים ככל רחבי היכשת", הוא אומר, -זוהי התנועה הציונית היחידה שהולכת וגרלה היום באמריקה". כמה חניכים כאים ממשפחות של יורדים ממוסרים (עם תאריך חזרה לארץ) וכמה קבועים? ביק ל־20 אחוו יש תאריך שיכה", משיב חגי.

של הבית בארץ, ותיים כתחושת עראיות. הם לא יודעים בדיוק מי הם. רובם מלכתחילה לא רצו לבוא לכאן. חלקת צורחים. אחרים מעקמים את הפרצוף. ישנם הורים שמשקרים לילדיהם ("אנחנו יוצאים רק לכמה חורשים"). ואו נוצרת משטמה עזה. האשמות אני מוצא אצל כולם. ישנם כאלה שבכלל לא מבקרים כארץ. או מפני שאין להם 'נרין קארד,' או מפני שהם נחשבים לעריקים בהגיעם לגיל הצבא אם עזכו את

בעיותיהם. שלה כעיות ברמה הפסיכולוגית הקלינית. הם נפגשים בינם לבין עצמם, אוכלים פלאפל, צוחקים מה"גשש", נהנים מנפלאות אמריקה אך מתרפקים על ילדותם הישראלית הנגזלת. אומרים עליהם שהם סובלים מ"והות שסועה", חיים בתחושת ארעיות, בצילו של מסר כפול. הם עצמם מדברים על שיבה לישראל, אבל מבינים את ההורים שירדו. חניכי "העוגן", אחד מ־12 סניפי תנועת הצופים הישראלים באמריקה, דור שני לירידה. מאת עמוס לבב

Blacalo.28

צביקה ברונשטיין, מקים שבט "העוגן", ואורית רוזנבליט ליד שולחן הביליארד: "הכיס. חלב וחילדים" (צילומים: עמוס לבב). "צבר" אם כך, היא תגועה של כני יורדים ישראל אחרי גיל 15". שהוקמה על-ידי שליחים ישראלים. "צבר" – דור שני המימסר הציוני אינו קצת פרייאר, חגיז מקל על של ירידה. חגי (בן 32, עורך דין יליד ירושלים, איש נמרץ, חריף, עז ביטוי) משתדל לנתה את "צבר" כאופן מקצועי, אך קשה לו להכליע את רגשותיו. שום ישראלי ציוני לא ישאר שווה־נפש למראה התופעה המהממת הזו. "הם סוכלים מזהות שסועה", אומר חגי על הילוים ועל הוריהם שהביאום לאמריקה. להורים לוקח הרבה זמן להכיר בעוברה: אנחנר כאן. לפעמים הנושא: מדוע אבחנו פהז" הם לא מכירים בכך לעולם, וילדיהם חיים כצל המסר הכפול הוה כל חייהם. הם רואים שהוריהם לא קונים מקרר רחב ממטר וארבעים כי הוא לא יעבור בדלת

היורדים את קליטתם באמריקהז עוזר להם בבניית להיפך", משיב חבי בתקיפות. תשובתו שנורה בפיו. על השאלה הזו כבר השיב עשרות פעמים

-אנחנו מקשים על היורדים. רבים מהילדים נאים לצופים בניגוד לרצון הוריהם, ואנחנו עוד מעלים אה

הצברים של "צבר" שונים לחלושין מבני נילם האמריקנים. הם עריין "גועיים" יותר, אם כי פגשנו כבר רבים על גבול ה"סבוניות." הם נפגשים כמעם וק עם ישראלים, אוכלים פלאפל, שרים שירים ישנים, תוזרים על בריתות ישנות, נהנים מנפלאות אמריקה ומתרפקים על ילדותם הישראלית הנמלת. אין להם ישראל פה", מכחיש חגי, ,יש להם פלאפל מגעיל, וישראל מזוייפת שרק מדנישה את ודותם". הני קובע כבטתון שכל משפחת יורדים היא משפחה עם בעיותן והוא שב ואומר כי "צבר" לא עוזר להם להתגבר על

למשה היודים כבר תיננות את חג ההודיה. מש מה אווים וצגנות גם את ליל כל הקרוטים תני יש סיפורים. המון סיפורים. למשל, אונו נער שמלאו לו 18 והוא רצה לחזור ארצה כדי להתגיים לנח"ל. אביו כמעט חבין לו. האב איים עליו: לא נתמוך בך כשיח. אחריכן עבר לשיטה אחרת: אולי נקנה לך איזו מבונית קטנה? הנער לא יצא מלש הסיפוד על הילדה שאכיה אמר לה בארץ: אַז פַּעַתיים אַת ניסעת לאמותי בלוס־אנג'לט. הוא מל שתה, המומה ומכולכלת, על המטום, ואחרי התמום אליה התרים. ויש גם סיפור על "הילר מה" תוך הצופים בניריורק, כן 18, שהתחתן עם צריעית נת 28 – כשביל ה"גרין קארר." תגי שמואלי: "אנחנו מקשים על היורדים" תי מדגים כי לא הרי עמק הסיליקון ועמק יצאו כקהלות היורדים בלוס־אנג'לס או בניריורק.

שוור, והא שולף נחונים: .כיאה אחזים

מתשבר 1982 התארגנו הורים וביקשו ממני

תהלין מורכב מהמון פרטים קטנים. אנשים

מת כשור תחית בין האמריקנים המכופתרים. אני

שמש הנחל הוה של ילדים ישראלים כאו

לע מוקר, מטבים צביקה, מוזורהר וקצת עצוב.

ברן קונה, האנשים חכמים, אין להם מספיק

אנה יודע, כשנותנים לחם יותר מרי ישראל,

בה לא התערבו בתוכן. המכנדה שלנו לא היתה

בי און בידינו להשיג מטרות אלה. אבל בעקימין

שום פעודים אותם. הם נוסעים לארץ בתוכנית 'חץ

לידו של הנרנ"ע, מרברים רק עברית, נפגשים רק

ש שאלים ום לא שותים משקאות חריפים, לא

צניקה תושב הרבה על כעיית הירירה. וכשהוא

שתו צחה זה נשמע בדר והגיוני יותר מהמחקרים

משופים כבר כליכך הרבה סוציולוגים. בלחופעה

שנית על בעייה מסויימת בארץ, נכווז" אני שואל.

מ קוז צו מושבותיו.

למוצתה מתכוחד".

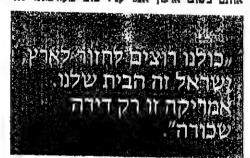
מעך לעליה לישראל".

"הבים, הלב, והילרים. אשר לכים – הפער בין מה שיש לך לבין מה שאתה רוצה, רק נרל. יש לך הרבה, אכל אתה רוצה הרבה יותר. אמריקה אינה 'גליק' גדול מהבחינה הכספית. ומה שקשור ללב – מכחינה חברתית, אתה ואני יודעים שאין כמו בארץ. אריבים פהז נכון. אבל אין תברים נשארו הילדים, וזו הבעיה הגדולה המציקה לרוב ההורים. הם נותנים לילדים תכל, הילדים נהנים, וזה מקל עליהם את רגשי האשמה. אבל ככל זאת חסר לילדים משהו. חכרה

בוא נדבר קצת על התורים", אני אומר לצכיקה, מה מאפיין משפחת יורדים בעמק הסיליקון:" אלה אנשים שלא היה להם רע בארץ, והם באו...

לכאן כגלל הצורך בשינוי ובגלל האתגר המקצועי. תוכמולוגים ("אנחנו נסתדר טוב באמריקה"). היורד הממוצע בעמק הסיליקון עובר קשה מאור, ויש לו הכנסה שמעמידה אותו ברמה לא יותר גבוהה מזו של המקביל לו בישראל. רובם נפגשים בעיקר עם "דבו נגאושריבוז"

בדי מאושרים, אבל גם מתומכלים. לא תראה אותם כשום ארנון אמריקני. שום מעורבות. לא

מתמצאים כתרכות האמריקנית, בשירה האמריקנית, לא קוראים ספרות אמריקנית. נשארים בתרבות חישראלית. מתמצאים בקניות, במכוניות, בכתים ובתברות תעופה. אבל תשאל אותם אילו פרחים פורוזים כהרי הסיירה כאביב – הם לא ירעו. חיים מעל פני השטר. ובזה אמריקה טובת".

אתה מסמפס את ההורים של הצופים?" -כן, את השכתוניסטים, המשתלמים". "לא, צביקה, את היורדים".

אני לא אוהב את חיורדים. אין לי שום דבר-בעם קראת לעצמך יווד...

עוזבים אותה. זה סימן שלא היה להם טוב בארצם". ורית בת 17. נולרה בניוריורק. האם כאה ללמוד בניו־יורק, פגשה את האב ומהגדס,

'יורד' לא סימפטית. יורד בעיני הוא כל מי שכא

מהארץ להגשמת מטרות אישיות. אם כא מישהו

אשמה. אני חי במדינה אם המאזן, לגכי, הוא חיוכי".

"כן. אבל לא בונים מרינה על בסים של רגשות

בונים מרינה על בסיס של הרריות. אתה נמצא

בישראל כי שם יש לך בטחון, חברה, כי טוב לך. חמיר

יש מי שקופץ מהעגלה. 10־5 אחוזים. זאם יהיו פה

בעיות, הם יהיו הראשונים שירוצו חורה. זה כמו

יכולנו לשוחה עם צכיקה שעות, אכל הגליון קצר

היורדים רבים. שלפנו שלוש בנות מתוך חבורה

רועשת במסערה סמוכה למזון מהיר: אורית רוזנבליט,

שרון מקוכסקי וענת בנין. שרון באה לכאן עם הוריה

לפני שנתיים. האב, יוסף, בא לשתי שנות שבתון

שהתארכו קצת. שרון בת 17. באני חוזרת לארץ,

לצכא", היא מכריזה, "הארץ זה המקום שלי. רק בגלל

משפחתי אני פה, ו'צבר' זה עכשיו כל החיים שלי.

פירושו, בשבילי, לפגוש חכרים ישראלים". שרון

בטוחה שגם הוריה יחזרו. אשר לחבריה שלא יחזרו -

.זו באמת בעייה שאנשים עזבו את הארץ ולא חזרו.

להם יש בעיית זהות, ולארץ יש בעייה שאנשים

שארבעה סוחכים אלונקה, ואחד מרמה. לא סוחכ".

ללמוד או להשתלם, אינני מאשים אותו". "ואת השאר אתה מאשים?"

תמה עם ערכים?"... -ומה עם

אלא מהו), כולם חזרו לארץ, חיו ברחוכות, והגיעו לעמק הסיליקון לפני חמש שנים. לא קבעו זמו מרוייק לשיבה. גם בשכילה "צבר" זה כל החיים. בהגורים מעודדים אותי ללכת, הם מאור ספורטיב", היא

אומרת. דני, אחיה, יתנייט לצה"ל "כשיגמור קולנ". כולם צוחקים. נזכרים בגששים והמשפחה שתחזור ארצה כשהילד יגמור קולג'. עכשיו הוא בן

אמריקה בשבילי זה 'לרנינג אקספיריאנס', אבל זה גם עשה אותי יותר יהודית", היא אומרת. ענת בנין היתה בת חצי שנה כשהוריה ירדו. כל השנים רצתה לחזור ארצה. גאני חושכת שזה מאבא

שלי, הוא מאוד אוהב את הארץ". "כולנו רוצים לחזור לארץ", קופצת אורית לשיחה עם משפט יפה, נישראל זה הבית שלנו. אמריקה זו רק דירה שכורה".

כולם ב"צכר" מדברים על שיבה, ומקיפים את סיגל ("אל תוכיר שם משפחה") שעשתה את זה. עכשיו זיא חיילת בצה"ל, ובאה לביקור (מולדת?). "לא חורתי לארץ בגלל 'צבר', אבל הוא עזר לי להבין לאן אני שייכת", היא אומרת. היום היא לא מאשימה את הוריה שיררו. "לא עמרתי במצכם. לא עכרתי את מה שהם

"מה הם עברר?" סיגל מקטרת כמו ישראלית ותיקה. "שניהם נתנו הרבה לארץ, שירתו בצבא, אכל משהו רקוב מאוד בארץ אם כל־כך הרבה אנשים מהעילית עווכים". "זה שיש להם השכלה כבר הופך אותם לעילית?" "הם גם משכילים, זהארץ היתה בשבילם הכל. הם

היו ציונים". "זאת אומרת שהארץ אשמה כירירה" ברור שנם האנשים שירדו אשמים. אכל כנראה משהו השתנה בארץ. הרבה צעירים מדברים על עויבה".

ומה את מספרת להמו". אני אומרת להם שטונ שיבואו לאמריקה, שיראו... ויחזרו. כי במפו של דבר אדם חי במקום שטוב לו".

מל השוצלים בארה"ב יש כמה צדדים", הוא אומר, כן. עד שאני לא חוור, אני יורד. אכל המלה

29812E218

המכלה של הינהל

מחשבים זה העתיד המכללה למינהל-זו הדרך

תיכנות

טכנאות-מחשב

ניתוח מערכות תיעוד תוכנה

אבטחת מידע

הכשרת מורים למחשבים, אלקט מיתשוב ובקדה

עיבוד תמלילים

יישומי מחשב למנהלים

הנהלת: חשבונות ממוחשבת

הכרת מחשב ושפח BASIC

מוסד רציני לאנשים רציניים

אם אתח חושב ברצינות על לימודי מחשב ה'מכללה למינהל' היא חדרך שלך להצלחה: כאן עושים הכל כרי להעלותך על מסלול של הצלחה: סגל הוראה מובחר, סדנאות מחשבים מרכזים טכנולוגיים, מערכי למידה עדכניים ויחס אישי לכל אורך הדרך. רקב מכללה למינהל תוכל ללמוד ולרכוש

מקצוע החל מרמות חיסוד ועד לרמה חמקצועית הבכירה ביותר. יותר מ־250,000 בוגרים

במכללה למינהל אתה בידיים טובות: זהו נוף ציבותי חפועל שלא למטרות רווח (מלכ"ר) והוא המוסד תרציני וחגדול מטוגו בארץ, שכבר חעמיר למעלה מ־250,000 בוגרים, במסלולי

המוניטין של המוסד והמעורבות העמוקה של טוריו ובוגריו במשק, מעמידים לרשותך אפשרויות מעשיות לקידום מקצועי.

אם אתה קרוב לנושא

אנו קרובים אליך

יושלים, מיסת כו"ל כנספי מנכלת.
בארישבים, מיסת כו"ל כנספי מנכללת
דרד השלום מ
כל. מיסוב אילום מ
כל. מיסוב אילום מ
פול. מיסוב אילום מ
פול. מיסוב אילום מ
חבוללים, דרד המסודרות וג
מעלון מכללת למיותל, בייס ליש
מעלון מכללת למיותל, בייס ליש
יאל אליון, דרד בידה ו,
אשקלון מכללת למיותל, בייס ליש
סל. מ-886 ולכן, ובנוענה
ואשל"בו מכללת למיותל, מנוענה
ואשל"בו מכללת למיותל, מנוימי מן מומל,
ווא מכללת למיותל, מנוימי מן מומל,
ווא הוכללת למיותל, מנוימי מן מומל,
שברות: "ד שערים" בענוב ב-2.00. ש ישומי פחשב למנחלימו תל-אבוב, יוופלים, פיפת, נופר שבע. כו"ל נסוים: הפכללה למיוחל. ת הנתת"ש מטוחשבת: תל-אגיב: "ניות" כניל. ידושלים, חיפה, באר שבע, פתחיבקוה, אשקלון, ראשל"ב. ככיל בסניםי הפכללו ש חכרת המחשב ושפת Asic ב תל-אביב, יוושלים, וויפת, בשי-שבע, פתחי מקוח, אשקלון, ראשליצ. ככיל בסויםי השכל

יויות בדרך ליריחו

משות קטנות. העניין בנושא זה מועט,

עיינה לציבור.

שעתי והתיינעתי. הרגשתי שצריך לכתוב, שושוב לכתוב, אבל למי יש כוח לכתוב מה קברן ומה שתשוב, ויותר גרוע מזה – למי יש פולקוא מה שצריך ומה שחשוב.

11-101)

מא, זו, תורו היא מקום משגע לצילום."

ימה אתה מדבר, נורמן". אמר המדריך, אחני לא נדנדר, אנוער כישראל, אתם, התיירים שנקיפים את העולם, קצח מתבלבלים,

בוינו, נורמן, כוודאי שכנינו. אכל התכרר בנו אותה במקום הלא־נכון." א ביי, אתה מצחיק מיסטר מדריך. זה מה

לפני ומן קצר קרה מקרה לא כליכך חטוב. דל נהל במתמום ירו על אנשי גוש־אמונים ממו לתתפלל בבית כנסת עתיק ביריחו.

משם שלא מדובר כאן על יריות על ערכים, או ק פיצו קופות של חברת השמל פלשתינאית. צון אמילו התעללות כדג זהב. שום דבר משב מום יורים על מתנחלים.

מז אומרת, היתה דווקא איזו ביקורת משת מנב, אין דכר כזה כיקורת ציבורית. זהו ש עוד למה שכותבים שניים שלושה עשום. הביקורת היתה, בערך, מדוע יורים מים מעם על המתנחלים. אותם עיתונאים, שושעים מכל סימן קל של אלימות משטרה מו שעעים, התייצבו כאן כששון לצד המנהג מתוך לידות על אנשי גוש־אמונים.

מנע הדברים שהאנשים שירו עליהם לא ששנים בדיוק כמו התיקשורת הליברלית מקוה זו. וקיבלתי כמה טלפונים, מכתבים מתשים שמבסים להסביר לי את נקודת המבט לצוויים, ואת כאבם על הדרך שבה הציגו את

ומאום שמעתי גם משהו שמצא חן בעיני. משם שבראה שבכל הכאב הזה יש גם צדרים

התור

ייבנות: המכללה לטינהל, בנין מומיה "השליוה", דנוטינסקי 201 טל. 21901, ב-1929 ב-1929 לים: המכללה למינהל, מטריק 21,

ש טכלאות-מחשב וניתוח מערכות: רושלים: כג'ל במכללה למקבל.

ם ולינור ונוכנה: תל-אביב, ירושלים. כר"ל נסקיםי המכללה.

אבטחת מידע:
 תל-אביב, ירושלים. ככ"ל בסנים" המכללה,

תל-אביב: בי"ם להשבתאות ומינות "דיות" רור בן זכאי 6 (ניות אוש העם 13

סל. 170722, 17992-29. רושלים, פיסת. כנ"ל בטניפי פמכללה.

ובריח: "יד שטייונ" ב2022.

ם מכינה קדם אקדמיתו

M2-669303 A66380 .71

• הכנה לבתינות בגרות:

מיכגלה עסינחל. נין נמנסים "נודצלימ", ו"ג ל. 1-11 (12-10.

קודטים בכל גארץ - לפרטיק:

רשות קורסים ארציות: בית חועד במועל תל-אביב שרלומויה: 10

אליאביב מתרכנו ורון משמר חידון 25, גבעוניים של. 1412 177-18. ירושלים: משכללת למינתל, מסדיק 26.

למקצועום הטכנולונים הזמקנ רוד אנסינונוט 6, פל. נפופ846

מורים: לעריה ולמקצועו

הטבנונוביו: תל-אגיבו המכללה להכשרת פורים

ש עיבוד המלילים:

המכללת למינול, מסרים פו, סל. 11000, 181660, נפוצה 18 המכללה למינהל, "בית הפקיד"

-512277-4 9 DO .44 THIS TIT

אני מבקש מכל התיירים לשים לב אלי. בוש עכשיו לאתר שאין שני לו. יהיה על מה לופי ננית. לפניכם, גכירותי ורכותי, התחנה בציבות של תל־אביב."

יוא", אמר נודנק נלהב, לוחץ על ההרק של מלמו ומרעיש את העולם כשיקשוק תמנוע.

יכן," המשיך המידיך בזו בהחלט התחבה משכדה של תל־אביב, העיר שהיא המרכז תינס התרבותי של המדינה. מדינת ישראל, פוק. כן, מדינת ישראל. מה אתח לוחש שם לאפתר שאני טועה כי שמעת שתל-אביב היא לדמותית. זה נכון, היא עיר מודרנית."

או מרוע אתם לא כונים תחנה מרכזית.

אחת מאלו שסיפרו לי על מה שעבר עליה

בן, ככה זה היה. כשהאוטובוס שלנו הגיע

לא חשוב. יותר טוב שתשכח מה אמרתי.

צלמו צלמו, הנה שלושה אוטובוסים ושתי

מוניות מצליחים לעכור ביחד בסיבוב ברוחב

מטר. עם שלוש־מאות איש שמתרוצצים לחם בין

הגלגלים. ואתם לא רואים מכאן, אכל בפנים

הומונית שבה החוקנו יריים באווויר לא צילמתי

המקום המופלא הזה. בואו איתי, וניגש לראות

מפני שמדובר כאתר מיוחר במינו, ומפני

שאני חושש כי אין כנמצא ספר הדרכה טוב

בואאו, ג'י. זה כאמת משהו. מאו הצניחה

-ועכשיו תיירים יקרים, המסמר של כל

הנהגים גם מקבלים כסף ונותנים עורף."

את תתור לקופת הכרטיסים לירושלים."

לתיאור המקום המיוחר הוה:

למחסום הראשון, עצרו אותנו. כולנו ירדנו,

אמרה: "בסוף, אל בית־הכנסת עצמו, הגענו רק

אני ועור שלוש חברות. נסענו לשם בטרמפ."

"זו לא בדיתה נורמן. זו אמת."

בריחות שיגעון."

-כנה?

רבר כוה."

במסע. "המכונית שלו, שהיה עליה סימן של הקיבוץ, עברה את כל המחסומים חפשי. שלא תחשוב שהוויכוח בינינו פסק. הוא עריין לא הסכים עם הדרך שלנו, ואנחנו ניסינו להסביר לו מה אנחנו חושכות. בסוף הגענו ליריחו. בית־הכנסת העתיק, שהיה היער שלנו, היה מוקף בתיל והיו שם עשרות חיילים. עכשיו היה תורנו לעזור לו. אמרגו לו שימשיך לנסוע, ושיוריר אותנו רק במרחק סביר, שהרי החיילים היו רושמים את מספר המכונית, והיו מגיעים לקיבוץ שלו. איך הוא היה מסביר את זה שמה? נסענו הלאה, זהוא הוריד אותנו. לפני שהלכנו אמר לנו: תצליחו.

התנצלות לפני שכוע פורסם כאן משהו על חיילות ועל סיבוב המפקרים

הבכירים בצה"ל. לפני שכתבתי, יצא לי לספר את זה לחיילות,

למפקרים בכירים, לנשות מפקרים בכירים ולאבות של חיילות, וכולם דווקא צחקו. אלא שהיו מי שנפגעו, וצילצלו וכתכו על כך לעורך הראשי. אם באמת פגעתי במישהו עד כדי־כך, אני מתנצל.

והאוטובוס נסע חזרה לירושלים. אז ראינו

שלערבים, וגם ליהודים כלי כיפות, גותנים לעבור תופשי את המחסומים, ורק לנו לא. בא לי

רעיון, לתפוס טרמפ. עקפתי את המחסום

והתקדמתי קצת, וכאמת אחרי כמה זמן הגיעה

מכונית ישראלית. עליגו. אני קרימה, זעוד

שלוש בנות מאחור. התברר שהנהג הוא קיבוצניק. סיפרנו לו בדרך מה העניין. הוא אמר

שהוא מתנגר לדרך שלנו. התווכחנו. מפה לשם

התקרבנו למחטום נוסף. 'אז עכשיו אני צריך

להוריד אתכן', הוא אמר. אני חייכתי אליו. הוא

חייך בחורה. מלחמת החיוכים ארכה רגע קט, ואז

הוא החליט: 'או. קיי. אני מעכיר אתכן.' והמשכנו

זהו איש כלכבי. הוא דבק כדעותיו, אכל גם לא בטוח שהוא צורק. בינינו, בכלאגאן הזה מי יכול להיות בטוח שהוא צורקז אולי כן, אבל באותה מירת וראות אולי לא. לכן אנחנו גלחמים על דעותינו, אכל דואגים גם שליריכים שלנו תהיה אפשרות לקדם את הדעות המנוגדות לנו.

שטוב ככם, המדריכים הישראליים, יש לכם הקופה היא ביתן קטן זמני אשר מולו נבנה זמנית קיר בטחון זמני מכטון בעוכי חצי מטר. זה משאיר מול החלון הזעיר ריבוע בגודל של שתי בלטות על שתיים, אפשר היה לשנות, אבל לא

בראי כי זה זמני. אל החלון הקטן הזה ניגשים בכפיפה קלה אלה הרוצים לקנות כרטיס, בכוא תורם. תורם אף פעם לא ברור מפני המנהג הישראלי ליצור תורים משניים או שלושה כיוונים שונים, ולשאול כל חומן אחר את השני מאיפה התור? מאיפה התורז זו שאלה שנשארת פתוחה לעיון בוסף.

כך נוצרים שני תורים לפחות, המתנקזים, במו הנילוס הלכן והנילוס הכחול, אל מול הקופה ויוצרים שם סידרת אשרות סוערים.

שטח העמידה מול הקופה הוא פיצפון ביותר בזכור, ולתוכו נכנסים זיוצאים בעת ובעונה אחת היילים עם רוכים ארוכים, תיירים עם תרמילים, נוסעים עם חיקים ככרים ונוסעות עם גופיות רפןיות. מראה משעשע זמוזר מאין כמוהו. תוכל לתיירים בנושא, אקדיש כאן כמה שורות . גם לנסוח ולהכנס לשם בעצמך, ולחוות את ' התווייה של קניית כרטים. זהו מתקן סימולציית תתור לקופה לירושלים הוא מקום שאפשר מלחמת שוורים הטוב ביותר שאפשרה להשיג לבלות מולו כמה שעות של תמיחה וצחוק. ב־3.4 שקל.

פינת השלולית

מוב, עכשיו די. צפרדע הראוי לשמו יעשה מה "בהן את הנטיכה.

השלוליות מלאות בוץ. זה טוב, אבל לפעמים שצריך לעשות מחוץ לשלולית, אבל ליכו ישאר זה יותר מרי אז עושים טעויות יוצאים סשור לנצח אל הכוץ יש מחוץ לשלולית מהשלולית, ואחריכך אי אפשר פתאום לחזור. נו מקומות לא רעים, זה נכון, אכל אייאפשר למצוא

חמש דקות ממשטרת כפר־סבא

והמסקנת המתבקשת היא שהשוטרים, במקרה הזה, הם כנראה נראים ובלתי רואים. "אתמול בערב, למשל", מספר מפקר המרחב, "עשינו מארב ליד בית־חולים מאיר. הגיע בחור והסתוכב בשטח כצורה חשורה. האנשים שלי חיכו שיפרוץ לרכב, אכל הוא לא עשה כלום. כנראה שהוא חשר שאנחנו שם. לא יודע למה... בכל אופן, בסופו־של־דבר הם הסתערו עליו עוד לפני שהוא עשה משהר, ואכן מצאו כיריו מכרג גדול, עטוף בנייר עתון. לכחור הזה יש שכע הרשעות קודמות, ביניהן על גניבות רכב, אבל מכיוון שאין לנו משהו ממשי, כנראה שנאשים אותו בהחזקת כלי פריצה. בעיקרון, הכעיה שלנו היא שאנהנו לא תופסים אותם

נצ"מ מעוז גם מספר ששוטריו מכירים את שכיל הכריחה של הגנבים, כדרכם חזרה לטירה ולטייבה, ומציכים מחסומים ככניסה לישובים האלה. אלא שבטירה אנחנו שומעים שהגנכים יורעים היטכ מתי והיכן מציבה המשטרה את מחסומיה, ומעטים המקרים כהם הם נופלים בפח ועוד הוא מספר שהמחטום אינו שיטה טובה, כי הגנב יכול "לעשות רוורם ולכרות" או לנטוש את הרכב ולהימלט לפרדסים. "לפעמים אנחנו רודפים אחריהם", אומר מעוז. על מחסומים מוסווים, על פעילות מודיעינית מתוחכמת - לא שמענו במרחב. אולי היא חסוייה מדי. בכל אופן, בקשתנו להצטרף למחסום או למארב משטרתי שכזה נענתה

מכוניות גנובות, 22 מהן היו שרופות. בסיור הקצר שלנו כשרות טירה ראינו לפחות 100, 80 מהן אנו עוכרים הרכה ומונעים הרכה", הוא אומר, באכל-אם היו לנו יותר כות אדם ואמצעים היינו יכולים

המשטרה שונה לגמרי. קצין משטרה, המעורה היטב

מה שקורה בשטח לבין אלה שיושבים במשרדים. במקום להיות זרוע מרתיעה, הפכנו למכבי שריפות כשורה לגנבים: כשעות הלילה המאותרות, המשטרה יודעת הכל מבחינה מודיעינית, אבל באונן בשישיישבת וכחגים, הם יכולים להשתולל כאוות מעשי אנחנו לא יודעים איך לנצל את המידע הה נפשם; בקושי אפשר למצוא אז ניידת אחת ברתוב. השורה התחתונה שלנו מגלה שבעייתה של שלא יכלכלו את המוח ויבכו על מחסור בכוח־אדם בטירה ובטייבה, בפרדסים ובבתייהקפה, מסכימים ובאמצעים – חוץ מיוזמה וקשר כין הדרג הפיקודי כפעילותה בגושא גניבות הרכב, ושמו שמור במערכת) לבין השטח – לא חסר שום דבר. יש ניתוק חמור בין

אביבה מץ ועמנואל רוזן

מה אומר החוק: לא גובים; טרמפיסטים

חת הטיבות לכך שגובי מכוניות, כאשר קורת הנט והם כבר נחפסים, נפטרים בעונשים קלים ביותר, היא שבעיני החוק הם כלל לא מבים. הם בסך תכל טרמפיסטים השואלים את המכונית שלך לזמן קצר או אסילו ארוך, בלי רשותך. כן, כן, כך קובע

בדיני העונשין, תחת הכותרת "שימוש ברכב ללא רשות", כתוב: "המשתמש ברכב לנסיעה בלי נטילת רשות מבעל הרכב או ממי שמחזיק בו כדין, דינו – מאקר שלוש שנים". השופטים, בדרך־כלל, מסתפקים

בעונשים חרחוקים מאוד מחעונש המירבי, אפילו כשמרובר בננבים בעלי עבר עשיר.

תשאלו, מתי גויבת רכבו ובכן, רק כאשו הגוב שולל אותן ממד לצמיתות, כלומר כאשר לא ניתן למצוא אותו (מתי זה לא ניתן: לא ברוף). גם רכב שרוף אינו רכב גגוב, אלא -עליני חווק - דכב "מושאל" שהוצת. במקרה כזת יישפט חמשאיל על השחתה

מת יוצא מכל זהו "יוצא – אומר לנו בעל עסק בעירה – שהגובים צוחקים על כולם, גונבים, וכנסים חודש לכלא ושוב יוצאים. אי־אפשר לעשות משהוז"

מצעד הלהיטים

שרות של טורה אפשר להרכיב מידגם מחיר של המכונית הנגובת ביותרו אין

מזחים את עצמכםו פרינץ, 1270-042 פורד. אסקורט, 17.500; פורד קורטינה, 240-694; עוד פרינק, 239:661 מוברו, 259:661

אַ היקדים של אשתי. שלושה ימים היוסשו חובת ככוש ששוות חובת פסף. זות חיו השוב לי יותו מהאוטר שתית מבולה יסיבות עליו את בל הבסף"

ביום ממוד העתון נושיות. יהושה מפניד הנוען בחניות. התוחו ניק לכתון בתאר מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף. פליף אפלום מדאם, צינה מדגנה מעליית צמידית במוייה במשך השנה. • מדל לכלו מים איש 10 הבדולים של "מטייב לנועך"

חלוש חדוימה

ל פולקת חמנויים מתר לנוט", ת.ד. 20020, וכל-אביב

הרצו מעביר לכם ציק שהמחאת דואר על סך 58 שקל כדמי מתלמוו אחת על במעריב לנוער" כולל אריזה ודמי משלוח ואקד לביתי, ותמחיר כולל מע"מ).

ששאווחם של הגובים נורמת לחם אפילו לא פתח תקוות. בעל הקורטיווה שמספרה שורפים. ובאמת, בשביל מת להתאו גבירותי ווכותי, חות מיקבע מיקרי.

מהיר של המכווית הנגובת ביותר: אין שימקה, 182-209 עוד סימקה, 185-259 עוד סימקה, 185-259 מסק, גם בלי חזנת מחשב אפשה לראות מיד ביותוים, בכל אופן יש לנו מאשר אחד שלטוברו אין מתודים. אפשר גם, לראות שזיחה אה עצמון שמואל דותן, תושב

לטרות למחוק את מספרי המפוניות שהם 240-694. עובו לי אותה לפני שנה שה אותה באיזור, יהעתי שהיא אולי בעירה, אבל לא חעותי לחיפוס לשם: משטרת בפריסבא חודיעה לי אחרו כמח חודשים שאנן המכונית נמצאה בטירה שהומה היה שב

שי אישי לכל מנוי. לא למכירה! אם חפעל מיד, תהנה מהיתרונות הבאים

2 מערכות סטריאו משוכללות קקנווד" המגבר

ושני רמקולים. ישעוני־קיר עלייקוי • 15 מחשבורכום

חתום למענם על שבועון

מרתק ומומלץ.

יקרי ערך.

של 15%.

• אתח תתן בידם עתון חינוכי,

• חם יזכו בפרט אישי מדליק

• וכל אלח – בתנחה ממשית

"מעריב-לנוער" יוגרלו 30

שב AMSTRAD מחשב •

בין כל החותמים על

וישתתפו בחגרלת של 30 פרסים

הנוער חישראלי.

Biaealo 32

כלב הוא ירידו הטוב ביותר של האדם.

האדם אינו תמיד ירידו הטוב ביותר של

האדם, במיוחד כשבאמצע ניצב כלב, ובמקרה שלנו, כלב זאב. סליות, רועה גרמ־
ני. כי כלכ, מתברר, הוא לא רק כלב. הוא

צם ספורט זגם יוטרה, פילוטופיה ופסיכר
לוגיה, מוערונים ותתרויות – ולא מעט כסף, ופה כא־

מת קכור הבכב. בראשית היה הרועה הגרמני יקה טוכ במולרתו. אָחיו כאן, בארץ הקודש, היו אמנם רועים גם הם, אכל איש לא התרגש מכך יתר על המידה. הם קיכלו יחט של כלכ. קראו להם "חומי", "גכחן" ו"אלוף", הם נראו יפים מאוד בעיני האנשים שמשכו אותם כרצועה, אכל בתחרויות כלכים בינלאומיות לא היה להם הרבה מה לחפש. תחרויות כאלה הן עניין רציני עד אימה של

ייחוס, צבע, אגן ירכיים ושאר איפיונים וביצועים. קוחי אהרון זוכר שכשהיה ילר, ברמת־גן של שנות החמישים, זרקו הא החבר'ה אכנים על כלכים -כי כל כלב היה טמא". רמת־גן של אז לא אהבה כלבים, ובכלל, כל ה"תורעה הכלבית" של ארץ הקורש היחה גמוכה להפליא. אחרי"כן באו "רין"טין"טין", "אמיץ הלב" ו"לאסי" ששבה הביתה, סרטים שתרמו הרבה לשיפור תדמית הכלב.

חלפו עור כמה שנים, הגיע עידן הפרוספריטי, ובין שאר אפיקי ההשקעה לשעות הפנאי ו"אבזרי המותרות" גילו הישראלים את הכלב הגזעי וקיטלגו אותו במקום מכובר בסולם הספורט והתחביבים, בין גלשני־דרות למחול האירוני. נכון, לא כולם. יש אנשי בלבים רציניים שעוסקים בנושא כבר שנים רבות, למרו אותו על כוריו וכשרם מדכרים אתך ככוכד"ראש על -מרעות כלבנית" – זה לא נשמע מוזר.

לרועה הגרמני קראו אז כלב זאב או כלב משטרה, כי בעיקר שוטרים היו מסתוכבים איתר, נוכר משטרה, כי בעיקר שוטרים היו מסתוכבים איתר, נוכר קותי בנוסטלגיה. קותי כבר לא ילד וכבר לא משליך אבנים על כלבים. כיום הוא בעל תברה ליבוא ויצוא חלקי־חילוף. בתור הובי, הוא גם מגדל כלבים. נכון לעכשיו, יש לו שמונה כלבי רועה גרמני. כל זה היה טוב בעיניו – למרות שהוא חזור ומדגיש שהוא אינו עושה זאת בשביל הכסף וכל שכרו הוא קילו סיפוק" הזה היה יכול לספוג מאותה עמדה במגרש עיסוקי הכלבים ממנה נהנה ער לפני חודשים אחרים.

כלנ עם יחוס ותעורות לא מוצאים ברחוב. בתחילת שנות השבעים הוסמה ההתאחדות הישראלית לכלבנות, עמותה המטונפת ל-F.C.I., שהיא התאחדות הכלכנות הבינלאומית. ההתאחדות הישראלית מחולקת לחוגים על פי גזעי הכלבים, כשלושים במספר. זהו בעצם מועדון גזע (להכדיל ממועדון אילוף), וכל חוג הוא ממלכה בפני עצמה. ליתר דיוק, דמוקרטיה בפני עצמה. יש אסיפה כללית, יש הצבעות, ויש מוסדות כמו ועדת גידול שבאמצעותה משתרכים הכלבים המיוחסים אלה לאלה, ומאושרות ההמלטות הגזעיות.

במשך חשנים התחילו כמה אוהכי כלנים משוגעים ליבד לייבא רועים גרמגים ממולרתם שמעבר לים לצרכים "מסחריים" – כלומר הרבעה גירול, מכירה, זוחר עוזר, שגם הוא אינו מחפרנס מהכלננת אך היה עד לפני חודשים אחרים רכו גירול של החוג, הוא בין המשוגעים לדבר היותר ווחיקים, והיום – אולי גם היותר ממורמרים. רכו גירול, זאת לרעת, היא אולי הפונקציה המשוכה ביותר בין נושאי התפקירים בעולם הכלבנות, שכן הוא המאשר או פוסל את הנבחגים המתאימים להיות כלכי גירול, וקושר את הבתנים ביותר בין המעוניינים בשירוכים לצרכי הרפעה הרבעה פירושם כסף – משהו בין מאתיים לאלף דולר ווחדים פירושם כסף – משהו בין מאתיים לאלף דולר בתמוצעת" יש כארבעה גורים, צאו חשבו, אבל כולם "ממוצעת" יש כארבעה גורים, צאו חשבו, אבל כולם

טוענים כלהט שכסף - איאפשר לעשות מזה.

זוהר זוכר ימים אחרים, כהם חכרי החוג היו .כמו
משפחה". הוא מתגעגע אלידם. ישראל כרלב, ארריכל
זבעליו של ניקולאי, יליד גרמניה השרוע כארישות
על הדצפה, אומר שפעם היה כיף במוערון, אנשים היו
מתקבצים, משווים, משוויצים ומחליפים סיפורי
כלכים. היום ככר לא. נקורת המיפנה הרשמית אותה
מציינים ישראל, זוהר ועור איראילו משוגעיירועים,
היא חורש מרט 86". אז נערכה האסיפה הכללית
האחרונה של החוג, האסיפה שבה מצאו עצמם כל

३५ साउटगाँ०

(המשך מהעמוד הקודם)

בעלי התפקידים הוותיקים בלי התפקידים ומחוץ לעמדות ההשפעה – הכל בהליכים רמוקרטיים, כמובן. כך למשל, קיבלה אווה אוסטר העודת הוסרה על פעילותה כחוב, אכל היום היא כבר לא גוברית. בהצבעה שנערכה אפילו לא היתה מועמרת לתפקיד. זוהר עוזר כבר אינו רכז גירול.

מה שכואב הוא שמה שנראה כספורט ונעשה על" ידי מי שוה היה תחכיבו – והרכה אנשים נתגו את הנשמה ועשו חוג עם אופי משפחתי – נהפך למשהו יכש, תכליתי, עם היבטים כלכליים", טוען ישראל ברלב. .בכל מקום שאפשר לעשות כסף, יש נטיה למסחר. זה טבעי ולא שלילי. כאן רצו להפריר בין ספורט וכסף – ואת זה לא עשו. תמיד אפשר היה לומר שרכז גירול יכול לגרום לרווח או הפסד, אגל זה לא

"מה שכואב הוא שמה שוראה כסכורט וועשה על ידי נצי שוה היה תחביבו – נהפך למשהו יבש, חכליתי, עם היבטים כלכליים"

-הבעיה היא שגורמים הסוחרים בכלכים, שמגדלים כלבים במטרה מוצהרת למכור גורים, מנסים לרחוק את רגלינו החוצה כי אנחנו מהווים תחרות – מוציאים כלבים טוכים", אומר שתי אהרון. בחוג לרועה גרמני יש קנוצות לחץ פוליטיות. כיוון שמטרוונו אינה לעסוק בפוליטיקה, ולהישאר בתפקיר, איננו יכולים להשפיע במערכת. רוב הוותיקים וגם תכרים הדשים רוצים לצאת מהפוליטיקה ולחזור לטיפוח ולפעילות חברתית".

כך זה נראה מהצר שלהם, אבל לכל מטבע יש לפוצת שני צדרים. דורון גילר, סגן יודר החוג, מצכיע בגאווה על הגידול במספר החברים, על הפעילות העניפה דווקא עכשיו. מאיר מודנר, ראש החג שהוא גם סגך יו"ר ההתאחרות, מוכיר את התחרות העולמית - .כמו אולימפיארה" - המתוכננת להיערך כקרוב

אירהשקט, מתברר, אינו נובע רק מחילוקידעות לגבי כיצד היה צריך הוצג לתפקד לעומת כיצד הוא נראה כיום. אחרי כמה התנסחויות דיפלומטיות, מסתבר שיש לחברים הנכבדים – חשוב לציין שנם כמסגרת ההאשמות וההתכתשויות כולם ממשיכים להרגיש שרם חברים של כולם – מוקד עיקרי לטענות: רמי מילטין. מילטין, בן 27, "בייבי פיים" עגלגל עם "עסקי כלבים" ענפים עור מביתם של אכא־אמא במשמר־השבעה, נחשב היום לכלבן המצלית בארץ. הוא, כך סוענים האחרים, "משפיע ומפעיל לחצים".

ילטין, מצירו, מקפיד להבריל בין העסק" - פנסיון לכלבים, מזון לכלבים, אילוף, כלכים שחקנים: לכין כית־הגידול לכלכים שהוא - שגעון, ספורט, ופרטום יותר מעבורה". הכחור, שמאז הוא זוכר את עצמו יש לירו כלב (בסלון יש תעודות ותצלומים למככיר כדי להעיד על כך אולך על נושא הכלבנות בגרול. רמי מייבא לישראל כלבים משוכחים – וגם יקרים – מגרמניה, ואם יש נקודה חיובית אחת עליה מסכימים גם מקטרגיו, זו העובדה שהבחור נתן תנופה עצומה לרועים הגרמנים המאדורחים בישראל. הגוע הוה השתכח בארץ לא מעט בזכותו, הם מורים.

או מה כואב להסו עירוביאינטרסים לא בריא הם אומרים. קינאה ומאכקייכוחות – יגידו מהצד השני. .כאסיפה האתרונה נכחר מילטין לרכז גירול, ווה חוקי לגמרי. תקבון החוג לא מפריר בין מסחר למטרות אחרות", אומר ישראל ברלב, "אני שמת שיש מי שמניא ארצה כלכ ב־20 אלף רולר ומנסה להחזיר את החשקעה, וזה לא רק מילטין. זה לגיטימי, מה שפטול הוא שהחוג מנהל השקעות של מישהו". הם מסבירים שמילטין, מעמרת הכוח שלו כחוג, בעצם מכוון את העניינים לטובת עסקיו. -מילטין הוא היום 80 אדוו מהשוק, או בעצם אין חוג", אומר כרלב. (חמשר בעמוד 41)

waeala 36

ווהר עוזה, לשעבר רכו־גודולו מותנעגע ליפים בוום היו חברי הוווג "כמו משפחוו"

היובי, האופי והמחיר

חלטתם לקנות כלב. שיתית במזל. עפשיו בלבי תעים, רוטוויילר ושנאוצר. אם צריך. לחחלים איזה, בכמה, למח אם ככל זאת קשה לכם

קודם בל, צוייך לחוולים אם רוצים כלב קשוה, איך יתוחג עם חולדים. אם תולטונם

אם החלקהם לקנות כלב גועי כדאי לפניהן לבכוק ולחונייפק אלות כלב יחאים לבם - כדי שנם אתם תואימו לו. עצות באלח אמשר לקבל בחוגים חשונים של אחתאחדות. שם יספרו לכם מה כל כלב יודע לעשות עד: כמה חוא יפת ומת הקיבויים שלכם לחקחדר איננו, שם גם ומציאו לכם השימה של מגדלים והמלטות צמוווה, בדי

ישושרת בלכת לווחשניין ולפחור. המחור זה כבר עניין יותר מעובן: בפסק תזה אין קום דבר מאמילו מוציה שבלה בחורים. במובן מקואים, הקצויים הם תובוע ביון הלוי ביוצע וביקוק. בוקצאות של העברע הירו הוא מחקב אות, ובמוגן בבלב וביוןחקן מקבויים לי:

מער או לא מעי. יחרות של חבלב חמעי – מעבר ליומי, שהוא עניין של טעם – וווא באופי. אפשר לדעות איות מין כלב תוא יוויה עוד לפני שעולד, לאיזרו נודל יגוע, מה אפשר לצמות שיקשת ומה לא, אוך יסתדה בדירה בכל ואת ללכת סתם על כלב מגוע כלבי אפשר תמיד לקבל או לקנות כזה - חונשלום מהוות תרומת – ב"צער בעלי חיים". יוש כמובן גם חגורים שתמליטו תכלבות של תשכנים, של חידודים בקיבוץ, או חבלב שווילר מצא ליך ושבולת. את אלת אמשר --

אם בכל זאת קשה לבם לחבין כובן ווצרים וופערים במווירים: אמשה חמיד: לשי ולוותייעץ בחוג וזנוגע בדבר בתושחדיה בדיום כמו שלוקחים מכוניה משומי שרוצים לקנות לפדיקת במבון, שפה מילה באור יהור זה טורגר. כשתחליטו ותשלמו, תקבלו

העורת תוחשין אותה ממישה חוואותו

אחויי שתוא כבר יתית שלפם, ונו

ובת ציון חשושלת שלושה דוווה

בהתאחדות גם יעודו לבם לפרש

לחראות גם לאחרים כמח תבלף

מוצלה, וחקתן אותו לתחרויות. ד

שכשחם גורום, אין חכלבים מקבלים

מבסיוד" או "מבטיח מאוד". כוו שנ

כמו "מצויין" אלא משוזו בשקאלון

בלב יבול לחייות בעל תאלוייות

בומן בלתנייניתן לאילוף הכל חקנן

שעובר עליו בתקופות הקריטיות לשוו

גור, ובעווין זה, יש מי שחושבים על

ישרוייוסים אליו כאל בן ייוון א לישרו לעולטוריה של השטים (עוביו)

במונחים של עוד בן־משפחת נוש

לעומה ואה מהניחפ אלופ ודולים מבאן שהיווש שאה

שכתוב בנייר חמחשים הזה

עם מוענציאל.

הרבי סמס "טטורנט"

בחוע מומסערות הנמצאות בסיילת עצמה לא

לכת לאור־יהודה

סיילה בחל־אביב מפוצצת. המסערות נשכונה התקווה, משני צידי הרוצב הראשי, מלאות. המסערות בתחנות הרלק שבכביש מוף לודצליה הומות. לילות הקיץ – לילות א מילה בתוך. בורחים מהבית, גם אם יש בו מצור. יוצאים לגלירה, לאבטיח וגבינה. יוצאים מנו אות מה ושם. יוצאים לבירה צוננת. יוצאים ומרים על האש ולרגים באילפס השמן הרותה, עם מפקין לכן צוכן, מלווה כאנחת: איוה קדץ חם, איוה

מַלְהַ מבאן ושכונת התקווה מכאן נחשבו פעם לשל שלילה התל־אביבי. גבול ההמונים, כמובן. היום מן פחק הוה נדר קצת מזרחה, ולתוך רדיום תמוש של הולילה הבידורית נכנסה גם אזריידודה. שלב מעד מוללות הישוב הזה לקהל מקומי. צויכן החלה ההצלחה למשוך אליהן קהל מיציות העקות יותר. משלוש הן נהפכו לשש, התשת יכול למנות שם כתריםר מזללות הומות בן מיקי בלילות, בעיקר סביב סופי־השבוע. הן מות יותר מן המסערות הממוקמות ביתריקיובה

לשות שאין לאורייהודה נוף של ים – האווירה, משים הגינונים כמוללותיה מאוד ים־תיכוניים. אה מלפט בלילה, ומלבר עשן של אטכלות אתה שם שם הרבה שמחתיחיים, פולניות, פתיחגת, פתיחפוניות. בשכנות טוכה למזללות פועלות פשוח של פיתוח המפסקות צבע, מצבירות וכמוכן שמו שרי - ישר מהתנור - למטעדות עצמן הלקחות שנומלים מזה גם הביתה. המסעדות תשיות פתוחות עד מאוחר. השכנים, כנראה, לא שלוננים והפקחים אינם מטרידים ברו"חות. שמח

צה ש הנרולות והעובות של אור:יוהודה - כלי לתלוג את האוצרות – היא "ימית". זו עם החצד מחלת הממוגלת להכיל קהל רב. השולחנות שם שסת עיליונות נייך לבנים. השרות מהיד מאוד, ציכ פאמיליירי. שמע של מנות ראשונות "מורחיות" של פיני וציפים כמו סחוג ועמכה. מן האסכלה פראים לך קבאנים, בשרי כקר וכבש והורו, ומה לקוצים חלקי פנים", הקינוחים, כרגיל במסערות סלה כוללים מיכחר של מנות אחדונות – החל כמוס ועלצוה וכלה כאבטיה צדגן. המנות נדיבות למדי, ושורים מאופקים, ושמתת לילות הקיץ שורה על

ע שי שנשבר לו קצה מה"אכטיחים" של מיילת מ'תשיילת" של הסיילת ומכבד האווז של שנון התקוה, שינות כאור־ידודה. אחרי הכל, מיזור ושכלוסיה היא מצווה לא מבוסלת.

ם מיסתורי במקצת. הוא נזוך משמו של היברט ממואל, היתודי מאנגליה שהיה ונבי ליג העליון הבריסי הראשון בארץ־ישראל במראלת שנות העשרים. המסערה נמגאת מון מוודריות ומתוד. יימית' שעל הטיילת

אלגנעית, ביאה לפקאוה

ביוסרונה - ובמחיריה

מותחים שולחן ב"ומית", אור-יתודח: אווירה, תמריט ונינונים ים-תיכוניים (צילום: שמואל רחמני)

ניתן וכמעט) לראות את הים, המעקות וטורי המכוניות

מסתירים. מ"דרבי סמס", המצוייה בריומה המוגבהת

של הבניין יש מראה ישיר אל הים. אבל תפארתו של

המקום אינה כנוף כלכד. הידורו, תחושת היוקרה שבה

דגא אפוף והתפריט הגדול עם מחיריו הלא־קטנים, גם

מי שלא מבין בריוק מה זה "דרבי סמס" ומי שלא

שמע את שמעו של סר הדברט סמואל, יוכל לקבל

תפונח יון "סוביניון בלוק" של וקבו

יירון ברמתיהמלו מבציר 1985 נעוכה בסוף השבוע שעבר במלון

"הילעון" בתליאביב, טעימה היין החדש

לוותח בארוחה אנונה של שבחו המלך שלמה", שכללה ניצי שלה מאודוה שפבה אילחיה: פרושות דשות של דג בשה עם לכל שלקו נהחי מותן עלכן לקטות מעין עונות:

מנו יחיות יין סוביריו לבן ניצוג המנו מושים וההגשה (על צידות הד(ג'ומומ) מושים וההגשה (על צידות הד(ג'ומומ)

"יוררן" חרש

והם "עושים" את המקום.

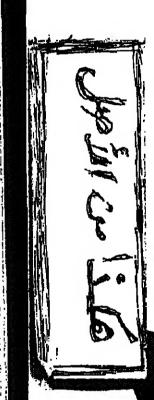
שיעור קצר בהסטוריה של ארק־ישראל בכניסה לאולם האוכל, שם חלויים על הכתלים תצלומים ארכיוניים מימיו הראשונים של המנדט הכריטי. על התפריט של המסערה, מתחת לשמה, כתוב באנגלית "מועדון חברים פרטי", אבל נראה לנו כי כל מי שקיבונו ריקה וכיסו מלא יתקבל בסבר פנים יפות, כתנאי שחזותו לא תוכיה את ההיפך.

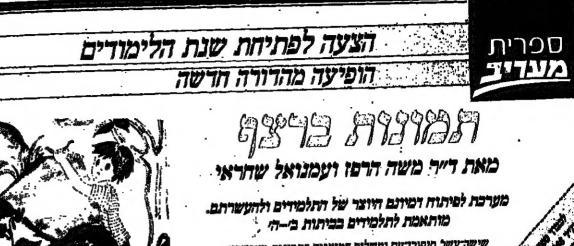
מנה ראשונה שאנו אוכלים שם - אילתית טרייה ברוטב מתוק של שמיר וחרדל. כמות שהיא, לאילחית טרייה טעם סתמי למרי. אכל כשאתה מערכב בה רומב עם לוויית שעם מתוק ותכלינים הריפים, וגם מוסיך לאלה כצל קצוץ וקצת צלפים - ואלה מצויים על הצלחת השטוחה והגדולה, לצר כשר האילחית -מקבל כל העסק טעם טוב ומעניין. מחיר התענוג הזה, כולל מעים – 11.30 שקל. כמנת ביניים אנו מזמינים פטריות (שמפיניון) מגולגלות כפירורי־לחם. על הצלחת בה הן מוגשות אנו מוצאים גם פטה של כבר עוף, ובצלוחית נפררת - רוטב המבוסס על עגבניות

וריחן, המחיר – 5.50 שקל. מנה עיקרית: ברוווון צלוי, מרוח ברבש, עשוי ביין ומתוכל בשום. מדרך הטבע, לכרווזון הרכה עצמות – ופחות בשר, אכל הקומבינציה הנוכרת סוכה, החלק הבשרי עדין, ללא "מושבות" שומן. מולנו מקבלים כמנה עיקריה פילה בף סטרוגנוף (24 שקל). מי שמזבר לתומו או למרבה בורותו (מחק את המיותר), שמאכל זה חייב להיות מלווה באורו, יווכח שלפחות במסערה רנן זה אחרת. פיסות הפילה, מכל מקום, היו טוכות וטעימות. אגס מאורה ביין, עם קינמון ורוטב שקדים, התם את ארוותנו.

37 सामध्यांत

שישה עשר סיפורי־עם ומשלים המוצגים בתמונות מאפשרים למורה להפעיל את דמיונם היוצר של התלמידים ולעורר את סקרנותם לגבי כל הכרוך ב-סיפור" שמאחורי התמונות, ואגב כך להעשיר את עולמם כמושגים מתחומי הטבע. הגיאוגרפיה והלשון העברית. אל התמונות המודפסות כצבעים מצורף "מדריך למורה", והתלמיד מופעל על־ידי הספר "תמונות ברצף". חומר הלימוד מותאם לכיתות ב'-ה'.

תבנית מדעית מדויקת של התעמלות

בזמן משכב הלירה, פרי נסיון מקצועי

סור ההצלחה הנח ההתמרה, אך איני

התעמלות זו תסייע בידון לחזור באופן

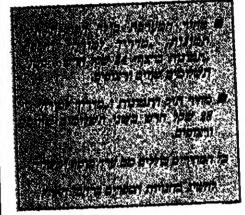
הדדגתי ומכוקר, חוד זמו קצר לגוורתך. הקורמת ולכושר גופני מלא

דיר רפי שיוו רופא במולקה

ברחובות. בוגר המדוושה לחים

ודאור פופרית בנית החולים מפלן

להגוים בחריצות

ואבלזאב מפן מעמוד 6 3)

בונו פוענים שהצר המסחרי לא אתי במיוחר". מי שוי אהרון, אכל לא נוציא החוצה כביסה מלם. אחנו מכררים את העניין בכית, בכית־הדין להאחת. דם מוכירים תעודת־יותסין שפרטיה חדים - לא פולאו כהלכה, וצילומי אגן של כלב ש תורים לשלמותו וכשירותו להרבעהו ממים פראים שינוי לטובה במבנה האגן, דבר ניאשרי היות שנוק כאגן הוא כלתי הפיך. הם תים על וברים שרמי מילסין לכאורה מעורב בהם, ארם שפון לפני שנה וחצי ושנתיים.

שוע או זוהר לא העלה את הרברים הללו, משוקה, שואל יו"ר החוג, מאיר טורנר. בכלל, הוא מד, חלונות לא הוגשו בצינורות המקובלים אלא מש לתהלת התתאתרות. זו החזירה את העגיין שנ אפר העמר נמצא בכריקה אצל מבקר התוג. מת למסקנותיו – שעדיין לא הוגשו – יווזלט על מק תיכם, אם ככלל. מילטין מצירו אומר כלהט: תחו שתער יוגש לבית-הרין של ההתאחרות כדי תחידה לאה לגבי התעודה – ההתאחדות אישרה אשר התנעה, וגם זוהר אישר וחתם". אחרי כמה קת לחה על כלבנות וכלבים הוא יפלוט "זו ארץ את ושניה", וכחצי פה יספר על הצעות מפתות לחת של כלבים כמקומות אחרים - ספרר, למשל

-שלי יעה להן בקרוב. קשה להיות מצליחן. ווון גילה, סגן יו"ר החוג, כעל שתי חברות תמת פיצוס שהוא שורט חופשי כשהוא מעביר בה מו לתחוכות הכלבים עליהן עוברים חברי החוג מתורמת, דותה כאלגנטיות את הסענות על החות הוג. קודם כל, הוא מכהיר, מילטין אינו ים ניות, או כל טענה בכיוון הזה היא שטויות. מסים האדונה החלטנו להפסיק את ההשפעה של ושלים כלם - לא זוהר, לא רמי, לא קותי. הרכז וק פותה להעד מטעם ועדת גירול, אך אינו פונד להולים על הרכעות והמלטות. מרגע שווהר וחלף האבנויות הועכרו לוועדת גירול – הרכז משקלהיות כעל השפעה".

נר שמנגר לא יורע מזה. הם, באחת האפציות שלהם לשיפור ושינוי, הגו גם תקנון חרש, שבין יתר סעיפיו יש פיזור מכניות ששקורם לכן היו מרוכוות כידי הרכו. הם טוענים שלא קיבלו כל תשובה על הצעת התקנון ששלחו. בהם הנישו פש שינוי בתקנון", מאשר גילר, בחלקו מראה על מחק ורוכ הפינויים שהם רוצים ככר נמצאים. הם לא לפלנ קרות רק רכז אחר ועכשיו יש וערות, כדי שלא מ קליקות, ורק רוב של ארבעה מחלים". מאיר פוני מוניר שמקור הקצר כתקשורת בפקירה לצוח לשלוח לווהר העתק של החלטות השינוי. ככה קהא מתניר, בנוף שעוברים בו אנשים מתנדבים עם ונה תון טוב אבל עם מעט כישורים מקצועיים. לפן מניהו מרגיש שאין לו כל תפקיד עם סמכויות: לג היותי מסכים לעולם להיות רכז גירול, אין לי

"וְמֵל וֹה', רברים שרואים משם לא רואים מכאן. גילראה מילטין מסכירים איך ועדת הגירול מקוח על התחלמות, מאשרת הרכעות, עושה מבחני מאטה לנידול, והכל לפי הקריטריונים והחוקים לשנים ום מספרים על תעודות ומסמכים וטפסי מלשה כמה הם תשובים ואיך הם נערכים. שאלה פונית לאמשרות של זיופים בתעודות גורמת להם לרים ובוח בובעת כיפול, ולומר כמה משפסים על ל למד יכול להיות, אולי, שמישהו ינסה להתחבם, צל ום לא יודעים איך.

לבלל, כל הנושא של התמרמרות בקרב חברי חונ וינורים על תקנון אחר ואפילו על פרישה והפת ונו נוסף – מפתיע אותם. באופן טבעי לא מם עלים להיות ראשונים, אז יש מפורטאים ויש משתית וולר עשה המון, וכיושר, זוהר היה קובע אות מל יובים ובוה יש כמי, אכל בשבילי הוא איש ה נגדו התמרמרו, אבל אני לא מקבל את לינות נורי כי לא היתה שום כוונת זרוני, אומר ילו ורנה אנשים התחלמו כמערכת, נשחקו, רצו

ללכת. עד היום לא היו טענות לאף אחד. להפך -החוג גדל והשתפר והיום נותן לחברים יותר שירותים. אני חושב שעכשיו הוא גם יותר דמוקרטי. בווער אין אף אחר שיש לו עניין מסחרי. כשנושאי התפקידים הקורמים היו במוקדי הספעה זה לא היה מסחרי, והיום כן?". תלוי את מי שואלים.

הטבע האנושי והאופי היהורי יוצרים מאכק על עמדות־כוח והשפעה. תמיד יש מרוצים פחות ומרוצים יותר", קובע מאיר טורנר. נמקום כו האחרים מתייחסים לכל הבוחשים בשושלות-היוחסין ברצינות תהומית, מעניק טורנר לדברים פרופורציה רגועה יותר, אולי אפילו סלחנית: "חלק גדול מהפעילות נשען על כלבנים. אנשים פרטיים אינם יכולים להתמורד עם הנושא בקנה־מידה גרול, ואז מגיעים לצר הכלכלי שתמיד שנוי במחלוקת. בעיקרון - כל מי שיש לו כלבה לא־מעוקרת יכול לעשות מזה כסף. מבקר החוג, לדוגמה, הוא יבואן של מזון לכלכים, והוא אמין בעיני כולם. כאיזשהו מקום הוא נהנה מהקשרים שפיתח כמסגרת החוג גם בעסק שלו. אז מהו"

בחוג לרועה גרמני יש. קבוצות לחץ פוליטיות. כיוון שמטרחנו אינה לעסוק בפוליטיקה, איננו יכולים להשפיע במערכת. רובנו רוצים לצאת מזה ולחזור לטיפוח ולפעילות חברתיח".

רמי מילטין סלחן פחות, אפילו די כועס: גאלי מעולם עוד לא הגיעה אף תלונה. לי יש חומר נגד זוהר שיושב אצלי ככר שנים ואני לא מוציא אותו החוצה – וגם לא אוציא. אם נצטרך – נדון בכך בדלתיים סגורות. אני מוכן לענות על טענות קונקרטיות, אבל שיעלה אותן. אני עריין רואה בזוהר יריך. אותי לא חינכו ככה. חונכתי על ערכים אחרים".

למילטין היה יותר נוח בראיונות קורמים שהוא קורא להם במאמרים פרסומיים", שם הציג תמונה פסטורלית של כחור צעיר, הרבה כלבים, רשא ולקוחות מפורסמים. גצי ליד זוהר אפילו לא כורג מכחינת הצלחה", הוא אומר. .אני כן 27, אין לי בית, אין לי כלום. יש לי כית־גירול ועסק – אני עובר עם קיכוצים כמכירת מזון לכלבים באלפי טונות. זו טעות די נפוצה לבלבל בין הגירול לעסק. בשבילי, הגירול זה הוכי וספורט. הסיפוס הגדול הוא כשארם שיש לו כלב מבית הגידול שלי מקבל פרס. כשאני רואה כלב שלי ב'אסקימו־לימון' זה כיף לא נורמלי, אבל מוה אין בא יומו. כסף. זו בסך הכל יוקרה מסוג מסויים".

מתנגריו מחשבים חישובים מחישובים שונים לפיהם יש לו מחזור של 100 אלף דולר בשנה רק

גילר אומר שרמי מילטין הוא "אגדה", ולכן גם נושא לקנאה. .אני לא מסנגר עליו", אומר איתן אטינגר, ראש החוג הישראלי לכלבי הגנה והצלה נאין קשר לחוג בהתאחרות), .כי הררך שלו לא מקוכלת עלי – אצלו זה לחם חוק, אצלי זה הובי". איתן, שהתפרסם במבצעים בהם היו כלכי החוג שלו מעורבים (איתור נעדדים, אטון צור) וככלכיאדות שאירגן, לא אוהכ את השיחה הזו. בסופה הוא מחלים שהוא אפילו כועם. "הכלבגות חשובה לי יותר מאשר להם. אל תפגעי בענף", הוא אומר. איש נחרץ אטינגר. 11 שנים מתעסק עם כלבים, ושנה אחת היה גם חבר הנהלה בחוג של הרועה הגרמני. ביש תחרות כין המגדלים, הלוואי שהיו עוד ארבעה כמו מילטין. להערכתי הוא פועל בגרול, כמו בארה"ב, והשאר במצאים לפחות דרגה אחת מתחתיו. הם סימפטים – והוא משקיע כסף, עובד על גירול, מביא כלבים מחו"ל

וכלבים טוכים. זוה לצנינים כעיני האחרים". את כל הדיבורים על תחרויות־כלבים

גם הוא אומר שאי אפשר להתפרנס מכלבנות, בטח לא אם אתה עצמאי. בחשכון מהיר של זוצאות והכנסות, אחרי רואה־חשכון ולפני מס, הוא מגיע לאומרו של משכורת ממוצעת במשק בעסק כמו של מילטין. "או מה?" הוא שואל־פוסק, ושוב מתרגז. כל הדיבורים האלה כזויים בעיניו. אולי נרבר על משתו

אז מה היה לנו פה? משונעי־כלכים שקצת רכים ביניהם או חילוקי דיעות איראולוגיים על מהות הכלכנות בארץ־הקודש? האם בסופו של חשבון יש או אין כסף בעסק הזהז ואם אין, מה איכפת למי שאיכפת הצר המסחרי של העניין? האם היה זה פרק קצר מתוך סיפור ארוך של מאבק כוחות לגיטימי או סתם סיפור של קינאה? או שהמסר העיקרי היה בעצם שהגיע הזמן שנקנה לנו איזה כלב?

ו מונדרת. כלבן הוא מי שמנדל כלבים, "בכלבנות) למקח, ולתת הנחיות נירול למי וטרינר, וגם שחם ...קריק" כלבים שחדבר חכו .. הקנים. משחו כמו ליצור כלבים לפי חוקים קרוב לכלב שתוא מחזיק בבית הוא עיתון ומירשמים, חכל גועי, ממובן מתקנות לגידול וקבעות בחו"ל.

בשביל לחיות כלבן אמשך סתם לאחונ עם כל חלב, ואמשר ללמוד במידישה לבלבנות (בח שותפרן ההתאחדות הישראלית לבלבנות), או ללמוד לימודים "קרובים" במו ביולונים או וטריורים באוניברסיטה

באסיפות בולאומיות, לפו מת שמחליטים

בשביל לחירה שומע בתהדויות פלבום: צריך ללמוד ולהשתלם, ואת זה אמשר לעשות.

חמירישות אנה חיחן לר העודות אבל אין לבלכל ואת עם הכרה אקרמאיה כלשרוי.

מהגורים. הם, כוכור, טוענים שאין רווח מגירול כלכים. מילטין לעומתם טוען שאי־אפשר לחיות מזה. יש לו, הוא אומר, "עוד עסקים" עליהם אינו מרחיב את

מכורות מראש של מילטין, מאיר טרגר דוחה בביטול. מי שמגיע לרמה של שופט יש לו יושר פנימי, וגם אם מישהו טעה, או מה? ציון של כלב נצבר במספר תחרויות שכהן שופטים מספר שופטים, גם מחו"ל". איתן אטינגר מסכיר שלאיש מהצר קשה לעיתים לראות מה שרואה שופט בתחרות שכודקת יופי וזיוור (זווית ההסייה של הגוף), לעומת תחרות בה נכחנים ביצועיו של הכלב, ומכאן "ההילה של מאפיה, קשרים. הכלבים של מילטין באמת יותר טוכים. יש הברל עצום ביניהם לכין כלכים אחרים".

חשוב באמת, על החוג לכלכי הגנה והצלה, למשל?

סיפור מפותל, התחלה לא־ברורה, הרבה אמצע, בלי סוף, ממש כמו "בועות". חכו לפרק הבא. כל כלב אורית הראל

הסבא־של־הסבא של הכלב

בלבנות חיא חירו נמישה, לא לנמרי חשבעים איגרח שני נוסים שונים שעסקו

שנהוע שהכלב יששה או איר יייאה. כן לקשל שונות הדרישות למבנה גוף "נכון" של בל נוע ווועי טוב, זור רוני ברור, בל אחד יודע שלכלב דוצים אי אמשר לקשור סדט בראש שומר על דובותו

צריך ללמוד ולחשתלם, את זה אמשר לעשות
במסגרה החתאהדות לכלכנות שהיא כלב וזעי ונחסך לחצר בתתאחדות יכול
המסגרה החתאהדות לכלכנות שהיא כלב וזעי ונחסך לחצר בתתאחדות יכול
המסגרה לתמקיר התהאחדות בארץ כבם במשר הזמן להחמנות כשומע ולשמןע
אמרצו, מסונתת שחתאפתנת הבולאומית בתחויות לחיות מודל או לחיכתו לתמקיה
המאגדה בתוכח בתיים שנות באונקית במטגית החוו כו קוא חבר בקיצות להיות
ימשע למתעשים אם השנא שפיהסגות של כלבן שעול זו שור חובת עייון של נחלם
ימשע למתעשים אם השנא שפיהסגות של כלבן מעול זו שור חובת עייון של נחלם
המלב בתומאות שום
המלב בתומאות שום
המלב בתומאות שום
המלב בתומאות במי שמודיה בדיון
החוור זו מודו במיום במיליוות שוום מאיליוות:

במו לפולל מת חוא צויר את וה בשתוא יוצא אימא שקו שבמקרה מחלוט לקנות

41 Hiaeain

שייוו לפלדית מפרית מעדים.

TO MAN TO THE TANK OF THE PARTY OF THE PARTY

חזרה בריאה לגיזרה נאה אחרי לידה מאת ד"ר רפי טיין (ספר + קלטת) עד כה הושם הרגש בעיקר על התעמלות בזמן החריון והכנה ללידה כספר זה ביתנת בפעם הראשונה

על תקן של צדקת...

– כל קשר לעניין היותי־אוילא צרקת גמורה קיכלתי באחרונה מכתבים רכים העשוים לפטור אותי – בימי־אוגוסט אלה, החמים־לחים־נוראים – לפחות מחלק ממלאכת כתיבת המדור, מגיע לי, לפעמים. אני בחרתי כמה מכתבים.

/ תיבת דואר

תגובה לרשימה "אני וקוקה לרעיה" ("חיים ואותבים" מיום 1.8.86): גם אני נמנית על הקטגוריה האנושית שנקראת "רעיות". אני רעיה, אם לשניים ואפילו רעיה מאושרת. אבל לא לגמרי במקרה...

שפר עלינו גורלנו. על בעלי (איש צבא קבע) ואני (גם משום שמצאנו זה את זו וגם בשל הרבה מאוד סיבות אחרות) ואנו שנינו איננו זקוקים לרעיה כדי ש...

המאמר גרם לי להגיב מיידית, שכן אני חושבת שחלק ניכר מבעיותיה של האשה הישראלית נובע מהעובדה שאין היא מעוניינת בשוויון זכויות, אלא בוכויות יתרן

אינני פמיניסטית (אולי אני עדיין צעירה מדי) ומעולם לא נאלצתי להילחם כנגד קיפוח בשל העובדה שאני נקבה. אכל אני מהמעטוח שמוכנות לעבוד, מתוך בחירה מלאה, במשרה מלאה בתעשיה – על כל המשחמע מכן:

רוב הנשים העובדות בישראל מעוניינות בשבוע עכודה מקוצר המותאם לאם עובדת המגדלת ילדים. ואכן, איגודים מקצועיים שונים השיגו לעובדיהם תנאים שכאלה (מורים, אחיות, עובדים טוציאליים וכו''). תנאים אלה גרמו להיווצרות: ו. מקצועות "נשיים".

2. תנאי שכר "נמוכים" כביכול (שבוע העבודת כחעשייה מוא 45 שעוח, בכל עונות השנה; הרבה יותר משבוע עבודה של מורה, אהות, עובדת סוציאלית),

אין שום סיבה שלאם העוכדת משרה חלקות (1/2, 3/4, 7/9) יישמרו זכויות אחרות בקידומה המקצועי (עבודה מענייות, שכר גבוה בהתאם לכישורים ולתרומה).

אין גם שום סיבה שיחכו לה עם תפקיד המתאים לכישוריה ברגע שהיא תחליט כי סיימה לגדל את ילדיה ועתה (בגיל 35, 40, 45... כל אחת תקמן את הגיל חרצוי) חיא מנויה ל"קריירה".

שוויון זכויות לנו, הנשים, ושוויון תודמנויות לבנותינו, מצריכים חינוך בבית בנני חילדים, בבתייחטפר, באמצעי התקשורת ובספרות הילדים שלנו.

(שם הכוחבת ופרטיה שמורים במערכת)

עלי צוער שניים שלושה צערים לפני. כך ראני אל עזרת הנשים, כמקובל בעור שבועיום. אמרתי לך ש... - אופסי נומרו לה במקומותונו, וגם זה במגחג הערבים, פחות או יותר.

Hipealo 42

תיבת דואר / חבל שהייתי יפה

מיד יש לי הרגשה שאת כותבת מה שאני כשרה. ובמקומם נשמעים עתה ביטויים חושבת, אך על נושא אחד לא כתבת, הערכה לאינטליגוציה שלי או לנסיון החיים דבר המעסיק אותי מאוד לאחרונה, והוא: חבל שהייתי יפה.

מגיל צעיר הבחותי במבטי הגברים את השכלתי במחיר מבט נואף אחד. הסוקרים אותי באופן מחניף ומפתה. הדבר הפך להרגל, עד שלא ראיתי בואת כל מחמאה. השנים חלפו, הילדים גדלו, נישאו וילדו ילדים, ואני הגעתי לניל 50. כאשה עובדת אני משתדלת לשמור על הופעתי החיצונית. גם בעלי המסור אינו שוכת ראשי-תיבות של המנהל, המכתבים להחמיא לי לעתים קרובות ולהשמיע באזני מלות הערצה וחיבה.

אבל משהו קרה: עיני העוברים ושבים חולפות עלי בלי להיעצר. לא עוד די במראה

פני כדי לרכך את הפקידים הקשוחים במשרדים ממשלתיים; איני מוסיפה לשמוע משפטי התפעלות שיש כהם רמז להזמנה לא

כעלי לא פותח כפני את דלת המכונית, לא מגיש לי כסא, לא מפנק אותי בגינוני נימוס אירופים ולא נושק לי בצאתו ובכואו. זאת – במנהג הצברים. בעלי נתקף לעתים בהתקפים של נריבות־לב

ומציע לי את העולם כולו, פורש את זרועותיו לחיבוק עז וחם, מזמין אורחים כערימות, פותח בפניהם שולחן עמוס בכל טוב, משתפך בשירה, מציע עזרה לקרובי משפחה רחוקים – וזאת כמנהג הרוסים.

כעלי משוכנע שעלי להישאר כבית כלילות יום רכיעי כאשר הוא יוצא לערב של גברים־כלבר, לסיור פאבים ולסרט לא־לנשים - חאת כמנהג גברי הים התיכון ודרום אמריקה.

כעלי מקפיר לברוק את הוצאות הבית, עובר עמי על החשכונות וכרטיסי האשראי. הוא מוותר על ארוחה מסודרת במטכח ומעדיף לאכול משהו צ'יק־צ'אק מול הטלוויזיה – וואת כמנהג האמריקנים.

כאשר נחה עליו הרוח הוא דובר עמי כמתק שפתיים, מרעיף עלי מחמאות, מורח אותי כרבש וכפרפרת הוא אפילו נושק את כף ידי וקד קידה -במנהג המוינים.

בעלי יוצא לשוק לערוך קניות ומביא הביתה סלים מלאים כמנדג הספרדים.

הוא מזעיף פנים כאשר אני מאריכה כשיחה טלפונית עם ידיד לא מוכר לו – וזאת – כמנהג גבר אוריינטאלי, או אולי אוניברסאלי....

איזה מין בעל יש לי. אני שואלת את עצמי לפעמים, ומתקשה להשיב. אכל במדינה של היתוך גלויות הכל, בעצם, אפשרי. גם בעל ממין כזה, של כל מיני. וזה מה שמקל לפעמים את קשיי החיים המונוגמיים. אני אשה של כעלים רכים. תלוי

צריך שקע במקלחת

לפון כאמצע המקלחת. לצאת או לא לצאת? ואולי זו שיחה מהבן הנמצא במרחקים! לא יכול להיות. הוא כבר טילפן. ואולי מישהו פתאום נזכר שאת לכד ובא לו להומין אותך לארוחת ערב ולטרט? ואולי זה מישהו מחו"ל המנסה להשיג אותך כבר כמה ימים, ואם לא תשיבי עכשיו – הוא יתייאש ויציע את ההצעה לעבודה הקלה־עם־הכסף־הקל למישהו אחרז ואולי זו, כרגיל, טעות במספר. אוף. מפריעים לך באמצע המקלחת? מרוע לא התקנת שקע לטלפון במקלחתז מה יש, שיצחקו עליך. אבל זה באמת מעצבן, כל הטלפונים הללו כשראשר מלא קצף.

אז לצאת? אם אשמע עוד צלצול אחר – אצא. הלוו הלוו כן אני שומעת אותך בקושי. לא, פשוט אנו הולכים ברתוב, במנחג הערבים. בהגיענו הוצאת אותי מהמקלחת. לא, אין לי פה עפרון כדי אל בית מארחינו הוא פונה אל עורת הגברים לרשום את הטלפון שלך, מיז הוא לא בכית. יחזור האסימונים, מסכנה.

שלי... ואני – שכל־כך השתדלתי להרחיב את

ידיעותי במשך השנים – מוכנה עתה למכוו

תשומת לב בהופעתה, שלא טעמה את טעם

הפיתויים הנרמזים בלשון דו־משמעית. את

הפרחים שנמצאו במכוניתה עם פתק ועליו

הקטנטנים שהגיעו מגבר מקסים שעשה

היותה נשואה ואם לילדים מתבגרים – אשה

כזאו לא חשה באבדום של כל אלה.

אז בשכיל זה יצאתי.

היתה בשנת 1876.

מאמצים בלתי־נלאים להרשים אותה על אף

מחר לא אצא, ואז אפסיד את הטלפון שהיה יכול

האמבטיה הומצאה כשנת 1840. המצאת הטלפון

תארו לעצמכם את שלושים ושש השנים

BITK MY

הנפלאות כהן ניתן היה לכלות כאמבט ללא צלצול

לקבוע את גורל חיי. תפנית של מאה שמונים מעלות

ומן הצד השני היה ניצב הנסיך על הסוס הלכן. לכי

וזה מה שמזכיר לי חתיכת הסטוריה:

(השם שמור במערכת)

דומני שאשה שלא משכה אייפעם

תחוית לשבוע שבין

29 באוגוסט לי4 בספטמבר אתם מאוד ברוניים בימים אלה: היפטרן מן הקס קות ומתהקתיינויות, והתוצאה תעלה על הציויי ות. לאחדים מכם צפון רומן סוער, עם זאת בבית עלולות לחיות בעיות, יש לכם העיונות מקונייו שכדאי להגשימבו.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 מאלקטובה) מבוי סתום בעסקים ייפתר בסופו של דבר וחצלי חו להמוך מצב קשה למצב חיובי. בדאו לכם מד שחמש בשעות הפואי שלכם בצורה יעילה חנידוו לעצמכם שהירודר לראגה ושהושה בי דות - מוטב לפעול.

פטרארו גליה היתה עדה למיפגש מוזר. הפסל טפוז על 🤄 לצלקת המכסה על פצע שבעצם עדיין זי ומכרסם כתפו סל הנהג בחביבות, ולאחרימכן הציג אותו בפניה כ-אחד הכוכבים ששלטו פעם בשמי התיאטרון

גליה לא וכרה. התבוננה כפניו של הנהג. גבר ככן 45, פנים רחבות, מעוגלות, עשירות־מבע. גבות עבות ומרשימות. אפשר היה להאמיז שביכולתו לשחק בפניו כרצונו, כאילו היה לוכש ופושט מסכה. הקמטים הזעירים סביב העיניים והשפתיים רמזו גם על צחוק אריר, גם על עצב עמוק.

אבל גליה לא זכרה אותו. חשה נבוכה. הרי כסופו של דכר, כל מה שנשאר לו, לשחקן, הוא זכרונם של האנשים. אם הזכרון אובר, כאילו אבר הוא עצמו.

הפסל תאר כפניה כמה תפקידים שהופיע בהם הנהג, סיפר על ההצגות, אפילו זכר קטעי כיקורת. והנהג אמר: "לנו, השחקנים, כל מה שנשאר לבסוף הוא האלכום ובו קטעי הביקורת המצהיבים. אנשים שוכחים את ההצגות, שוכחים את ההופעות. היחידים שזוכרים הם המבקרים, והם היחידים שאתה זוכר אותם... אילו המכקרים היו מכינים זאת, אולי היו

היה מצוי אפילו ברכילות הקטנה של מאחורי הקלעים. הוא הזכיר לנהג את ימיו היפים. לגליה נדמה היה

שעמרת על סוד טעמו. אחרייכן נעלם לפתע כמו אבק ברוח, והשיכחה כיסתה אותו.

מת נכורה. שעה ארוכה מול המראה. בחירה פתיח של שמלה ותסרוקת. התאמת צבעים. ידיאה להצגת בכורה אינה רק עניין של לכלוי ערב תרבותי. הזווית התברתית, זו של

להות ולגיראות", חשובה לעתים לא פחות. צוי קינל את ההומנה, אכל כמו להכעים, בדיוק או עונ נקנעה לו פגישה חשובה בירושלים. גליה וה לשמה הראשונה וביקשה את הפסל, ידיד שמשה ששמש לה כמלווה. צילצלו להזמין מונית, לשד מעצמם את עינויי הנהיגה בפקקים, את הושלים אור מקום חנייה שאיננו. המונית הגיעה מק. משדו, הנהג כבר המתין למסה. הסבו במושב השרי, משוחזים על ההצגה שיראו עור מעט, העלו במו של שחקנים ששיחקו כאותה הצגה בהפקה

לנליו נומה היה שהנהג שישב רכון על ההגה א להקשיב לשיתתם. אבל רק כאשר נתקעו בפקק למו המורים והוא סוכב אליהם את פניו, השמיע

(ברצמבר עד 21 ברצמבר)

מבדמבר עד פו בינואר)

א סמאר עד 18 במברואר)

משל תרוע תאחרון.

ועיש לכם מול כתחומי הנדל"ן והמשפחה.

ישה לקרורה נראות ימה על הנייר, אך ייתכן

אם טעלים על מישהו, מחרו לחתפיים עמו

שיווצרו מתחים, זה זמן טוב לחבנה בין

משם קוונ משפחה עשוי לחזדקק לעידודכם.

ול המתבונים טיולים עלולים להיתקל בבי

ויים: אין קפק שמרוויקט הכרוך ברד

לימו זוים ברוקה מסמת. בימים אלה, ידידות מקולמה במבדון

להוש לערב עסקים עם בילויום, אבל דווי שום הלווים צמיים לכם רגעים נהררים אל מל מעולות של שעות הפנאי, כדאי

(במארט 20 במארט 20 במארט

העלו זכרונות. הפסל עיצב בעבר תיפאורות לתיאטרון, ושחה כעולמם של השחקנים כרג במים.

מישהו המשחק את תפקיד הנהג. פעם הוא היה כוכב זוהר. היה אז צעיר מאוד. להקה צבאית, תיאטרון. פרץ של כשרון, נעורים, כוח, שמחת־חיים. את כל אלה הביא אל הכמות שהופיע עליהן כמתנה שהניש לקהל – והקהל התענג. הוא היה אז כמו יין צעיר המשכר את החושים עוד לפני

שהאיש היושב מאחורי ההגה שוכ אינו נהג מונית אלא

עכשיו, בעודם נוסעים לתיאטרון כמו נפתחו הפצעים הישנים. הנהג דיבר וגליה חשה שהוא חושף זכרונות שהיו קבורים זמן רב, זכרונות שנהפכו את מצחה. את וראי עוד חושבת על נהג המוניתז"

> טלה (21 במארט ער 19 באמריל) הש לחנה פטיולים ומרומנטיקה, חיי החבר דווקא אם תשבו בשקט ולא תעשו עניינים, חדב־ משינים עכשיו, אך בתחום מכטפי רים יתנחלו על הצד היותר טוב. בעיקר אין לחכר שלח לצוץ בעיות שיצריכו פתרון. הקפידו נס לעימותים משפחתיים, שימרו על טאקט בקש־ החלם זת המטלות שלכם ונסו לחימנע מעימו־ ריכם עם טיפוטים רגישים. רעיון חדש עשוי לסמוף אתכם.

שוד (20 באפריל עד 20 בנואי) יש לכם ונשות מעורבים ביחס לחסכם כספי פו־ ענציאלי, וכתוצאה מכך אתם עלולים לגלות קור צרדות. בתחום חרומנטי חעניינים מתחילים לה־ שחדר, אבל עדיין כדאי לחישמר מפני ציפיות מופרוות. אזנו בין הרגש להיגיון

תאומים (וג במאי עד 20 ביוני) נראה שאתם מודאגים שלא־לצורך בענייני כספים - השבוע צפווות התפתחויות טובות בתחום העקקים והפינוסים, ובדאי לנצל את מהזדמוויות. שותמים ובני זוג יעניקו תמיכח. הימנעו ממריבות

סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי) מל מונה לכם עבודה קשרה. אך יחד איתה בימים אלה עדיף לנקוט נישה מילוסומית. עויינים למ מחלתה מצירכו לכם. אך בדאי לדעוה מלוחה מצירכו לנלות התמדה כאשר קטונויים עלולים לחציק לכם. אך בדאי לדעוה להתעלם. אל תתיאשו אם הניסיונות הראשונים לפרוייקט יצירתי לא יצליתו. בתתום האסקים עדיפה הגישה השמוניה.

אריות ובג ביולי עד גג באונוטעו בראי לפעול עכשיו על־פי חווש, אם כי חסיפוים חבשפיים לטיורו חרחוק עדיין טופים חיתבן בעי ירו ומניון של נוילות. וונות עשנים ליתנות וושבום יישות לצוכיותם של חברים וקרובים. מבילון מיוחד. חקסם שלכם פועל כקות לטובתבם

אוחו מכפנים

"הייתי מלך. אתה יודע מה זה להיות מלך בגיל 23ז כותכים עליך בעיתונים. ילדים מזהים אותך ברחוב, רודפים אחריך עם פיסות נייר, לבקש חתימות. העולם שלך כולו במה, במה מוצפת אור. מכאן המדרגות יכולות רק לעלות למעלה".

מה שלא טיפר הנהג, הוסיף לאחרימכן הפסל בהפסקה שבין המערכות ולאחר תום ההצגה, בפואייה. כאן, בתוך האולם הגרול, לוחץ ידיים ומחייך, המשיך באוזניה הפסל את סיפורו של נהג המונית.

"השחקנים, כמו הזמרים, מביאים אל הבמה בראשית דרכם רק את המתנות שקיבלו מהטבע. את הנעורים, המרץ, היופי, החן. כשלב הבא הם נדרשים לתת עור משהו: כשרון. או מתחילה הסלקציה, ואז הם מתחילים ליפול. אחר אחר, הצרה היא שנהג המונית שלנו לעולם לא יוכל לשכוח את העובדה שפעם דרך על קרשי הבמה. קיבל בענווה מזוייפת את מחיאות הכפיים הסוערות. השתכר מתשומתיהלג. היה נסיך בתיאטרון. הוא לעולם לא יוכל לשכוח שבגיל 23 נורש מממלכתו וחזר לחיות כאחד האדם".

הפסל היה מרוצה מעצמו. כאן, בתיאטרון, הוא מצוי בין ירירים. עם כל הזיוף הקיים ביחסים שביניהם, עם כל העמרת הפנים, הרי בסופו של דכר השחקנים מוכרים משהו אמיתי – אולי בניגוד לפוליטיקאים שגרשו את האולם בערב החגיגי הזה. הייחקנים עומדים ערב־ערב למכחן אמיתי. לשבט או לחסר. ההכדל בינם לכין הפוליטיקאים תורגש במיוחד רווקא משום שגם אלה וגם אלה עוטים מסכות. אלא שכמו שהוכיר לה הפסל – "המסכות של האמנים הן

נהג המונית חזר וחרר למחשבותיה של גליה כאשר הסתופפה בקרב אותו קהל של הצגות בכורה המכונה "אנשים חשוכים מאור". היו כאן שרים, נציגי התיקשורת, חברי כנסת, בעלי הון שלא יכולים להרשות לעצמם שלא להופיע. קרקס אחר גרול העולה בעוצמתו התיאטרלית על כל מה שהתרחש קורם־לכן על קרשי הבימה.

הפסל נטל את גליה בזרועה, מוליך אותה בין האמנים, מציג אותה למכריו. הוא חש בעננה המקמטת

גליה הניעה את ראשה לאות הן. תשמעי סיפור שאולי יסביר לך את גורלם של רבים מאלה הנמצאים כאן. גם הפוליטיקאים, גם השחקנים, וכעצם – גם אנשי התיקשורת. פעם סיפר פרשה זו הזואולוג רסמונר מוריס ובעל "הקוף הערום"), שבמשך כמה שנים ערך מוכנית טלוויזיה שכועית בשירור חי מגן החיות הממלכתי של לונדון".

-מוריס הציג בפני הקהל כוכב תיקשורת חדש קוף שימפנזה מבריק ואינטלגגטי כשם קונגו. הקוף הזה קיבל, כמו כל שחקן המכבר את עצמו, תא מכובר ומרוות סמוך לאולפני הצילום. הוא אהב את אורות המצלמה. בתקופה מסויימת נהפך לאחר מן הכוכנים היותר מפורסמים כאנגליה. אבל לאחר שכגר, הוציא אותו מורים מתפקירו בתוכנית והוא חרל להיות כוככ. הזואולוג סיפר כי מאותו יום שקע הקוף ברכאון עמוק. וומן קצר לאתרמכן מת מעוגמת־נסש...". הפסל גיחר: את רואה, גם את התכונה הזאת ירשנו מאבותינו.

ואחרייכן, אולי כרי לאון את התמונה, סיפר לה נם על תחרות אחרת שהשתתף כה אותו קוף מפורסם: מוריס נתן לו כר־ציור וצבעים, והקוף הזה הגיע עמם. להישגים שאני, עם כל כשרונותי, לא אוכל לחקותם. אפילו סלוורור דאלי שיכח את ציוריו של הקוף, ופיקאסו הגרול תלה אחת מתמונותיו במקום מרכזי בדירתו... את רואה, הקופים מתחרים לא רק כשחקנים, אלא גם בנו – אמני הכר...".

43 Biaedio

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

בעל מכונית מחפש משרה בתור מוכיר או מארע בעלף הבנין אי ממספל חקשות הכלצות מצוינות עובות מפיה. למות: פרטום אמרתי, חל שניה שור". העסשילו 15, פל, 100

השבוע לפני 35 שנה לא יהיה בשר עד החגים

ועדת הסנאט מקצצת בהענקה ליעוראל

תחילה נחתם עם הקכלנים

חוזה לביצוע עכודות בסכום של

רות, ואילו היום כבר מדכרים על

מכפי שהניהו תחילה. חשכו להפי

רה בעומק של חמשה מטר וברו־

חב של 82 משר, אך עכשיו החד

ליכו להעמיקה עד 6,5 מטר

ולהרחיכה עד 97 מטר. זה יאפי

טר גם לספינות בגודל של האי

הסכם "מסחר

אבא אבן, שנביים ישבאל

בינורינה האניריקני, היתמים הי-

"חיים ירידות, מסחר וסשניתיי

ההתימה היא על נוסח עברי

אפרים עברון, שהיה לזכירו

של שר החוץ ב. שרת, נחמנה

מוכירו של ראם הממשלה מר ר.

בן־גוריון, במקומר של אלקנה

גלי, שיצא להטתלמות בארה"ב.

בין מינייאל לארהייב.

ואנגלי כאחד.

ניה שהדר" להכנס לנמל זה.

ביליון ומאה וחבישים אלף לי

במסעל הזה.

צריך יהיה להשקיע יותר כסף לשמכי, חוסרים עכשיו העלה ברוחב של ממר אחד בקירוב יבעימק של מעד. בכך הכל חפר דו עד בה 900 מטר משני עברי הנהר. ואת היא עבודה ההכנה לההקנת נמל הקישון ובכל שהי שני מיליון לירות. ההפרש הוא הכנה הואה מתקדמת וממשמי בשכר עכודה, במהיר החמרים, שת וכאה שעת הביצוע של אך בעיקר - בהחלטה לעשות העבורה העיקרית, מתמרה בי את תעלת הקישון רחבה ועמוקה

מצב הכן הוכרז ברחבי

of distant Benke pressent מצב הכן במרינה בילה החל מדיים, ניבח ההפננית ההמוניי ות המתארגנות נגד החווה הבי בישי מצבי משנת 1936. 272772 22222 22222 יחבישים ביבעי סידה יענביי על

במשנה במשך כל היים מיכנים לדכא מדימות. ומהר הוא יום השנה להתימת החווה שאותו הגדיר נהם פחה . ראש הממשלה כיהווה שעבר וכי

כו ושיש לבברו ביד"). הן מפלגת הוואפר המבשל מרת והן מפלגות האופוויציה מתכננות השננות נגד החווה בקאחיר, בארכסנדריה וכירה הקרץ של מטריםו, בפורם סעיד

ובכואין. י בן הבריני השלמונות הבצרי ים כפורם סעיד על איסור גמוך כל ירידה להוף ועזיבת, סיפון האניה בומן החופשה ע"י ההיי-לים על אניות המובילות צבא העוברות את העלה סואת העצר דות בנמל סואה או בשורם סעיד.

תארונים בלבנוו יבם הצבא של הלבנין עירך עבשיי תברונים - פיסרת תחצת העידור כל, חבורה הקיחב

התברונים מתהלים בפיקות של במוק נבון, מי שהיה עוכיף במידות המצור ביידון, ביי בצירות ישראל בארבנינה, ולשהמשם בהם המשה שלשם אורים במונים לא מור המציב בתמנה מזכירו של שר החוץ.

Hipepin 44

10 mm : 41 m : 1 m SECTION STREET SECTION ששד ומוד מורחי 0'701" DIPOIT"

מחבנוים בוה זהומין את קרוביהם, יריריתם ומכריחם,

בניסחתף בשנוחת נשוא. בניקם ים זול ביבית אבים הם חחופה, מחפייםה כפור מוב. איית, ביום דביםי, בין מנחם או

(18.45.) Epier oce Ann-L Ceen ringins (194.51)

הועדה ליחבי חוץ של | בסך 50 מיליון דולר לקליבת | למדינות זרות והוא הושמט הסינט האמריקני מחקה את הכד העליה. כעיף זה היכנס עיי בית בריוני ועדת הסינט שכיימה עיף של הענקה נוכסת לישראל | הנבחרים האמריקני לחוק הסיוע

מאוחר יותר נמסר כי, ועי רת החוץ של הפינט והוועדה לבוחות מזויינים החליטו אמש בשעה מאוחרת לבכל קיצוין של 37 מיליון דולאר שנטשה בחוק העזרה למרינות חוין בי-שיבה של שלשום. הסכום הזה של 37 מיליון נתווסף לסכומי העזרה הכלכלית למזרח הקרוב ואפריקה, אך טרם ידוע אלו מדינות ייהנו מ-37 מיליון אלה.

אתמול את בירוריה על חוק

כבר ברור, שגם סוכר לא יחולק החודש לאוכלוסיה. בשי כוע הכא עומד להגיע מטען של 650 טון סוכר וממנו יתנו רק מפרעות של 50 אחוז לילדים וק־ שיכים. ממקורות רשמיים מכטיי חים, שחלוקת מנות אונוסט תבר צע במחצית הטביה סיל ספטמכר. 5 ביצים יחולקו השכוע בא־

זור ת"א. במחוז הצפון וירושלים יחולקו 4 כיצים.

לפני קיצוץ בקוי "דרום

הנהלת בררום יהודה" דנה על הפסקה זמנית של כמה קוים. באריים ודין אצייםון, מיניפטר ועל קיצוץ קרים אחרים כגלל ים אחדיים בוואשינגטון על מחסור בכוח אדם. נודע שבין השאר יחוסל ומר

נית הקו של גדרום יהודתר לגבר עת עליה ביטו. נתברר, כי עקב חיסול הקו 41 של דו" לנבעת־ עליה, כגלל נימוקים רומים, גרל פי כמה העומם על קו מקביל של -דרום יהודה" לגבעת־עליה. הדי בר נורם לאינצירנטים בין נוס־ עים ונהגים. לכן יופסק קו זה של דרום יהודה" עד ש-דן" יחדש את הקו 41.

שעוני זהב בקופסאות

'40, סעוני והב בוקסה נתגלו כתוך קופסאות המאח וש בו שהגיעו ללוד בהבילות מזון בצרפת לתושב תל־אכיכי. בקום סה סעליה כתוב החמאה טהורה בשר במצאו 17 שעונים ובקופי סה טעלה כתום שמו פהור -כשר" בצאר 23 שעונים, הכוקר בערך חיפוש ברורתו של דתישב טבשבילו הגיעה החבילה.

אספקת הכשר לחגים תלויה רשמי, שב-8 באונוסט יצא מטען של 1000 טון כשר מארגנטינה | בהצלחת המו"מ עם תורכיה על לישראל. פורסמה ללא כל יטוד. | קניית ראשייבקר. נחתם החוזה לייבוא

חולים יקכלו מנות כשר.

עופה היאומית.

עם תום תקופת השנתיים של

החוזה שלו יעזוב את העבודה

הקפטן וורינג, ראש מחלקת המ־

כצעים. מנהל המחלקה לכוח

אחר בחברה. מר מילטון ינג, מי

שהיה תחילה בהנהלת חברת -ניר

איסט" ובאחרונה מנהל מחלקת

החוזים של "אל על", יעלה ברך־

לה כסולם הפקירות של החברה.

לפי הזמנתו של ראש הממש־

לח מר בן־נוריון הניע מארה"ב

ליטראל מר א. ל. שוימר, כדי

להקים במקום בתי מלאכה לתי-

אדם, מר גפני, יועכר לתפקיד

מתברר, שהיריעה ממקור

בשר מחבש ההסכם על ייבוא 10.000 | ומר לנגפום. מון בשר מחבש נחתם ביום ר

מיד אחר וותימת החוזה יצא בין שר החקלאות מר ס. לבון מר מרידור כלוויית משלחת ושי ונציגי החברה השווייצרית אים וטרינריים וניאולוגים לוד להקמת בית קירור וייבוא מזור | בש, כדי לברוק את התנאים הד נות, חבר הכנסת יעקב מרידור | ניטריים כמקום.

FISH TOP

מארגנטינה עוכב ברגע האווון.

שינויים ב"אל על"

ריאורגניזציה מבוצעת | מלחמת השחרור את 3 מטוטי בעת בחברת "אל על" כתוצאה קונסטליישן" שעברו **פכסיו** מהתערבותו של ראש הממשי לבעלות שאל על". לה מר ר. בן־גוריון, במטרה להגדיל את יעילות חברת הת־

לאונורה', רוד שלבים הבולך 12. ול" (3 4 -13 -22 43 DIZIDIK)

מופרות עורסים צינדיוניווצל מידה יקונםקציה לבוירה ושוליוציה לפי שים שייטאיון הנישה.

האם פיתך פרם ממודו. אם זקוק הגך לריהום, מקלם אי וצים, ראי, מקרה מכונה הציה עגלת ילדים אי מיסה ילויה הבי שיפום, בדום שי בנרום שיכנים מ מרוח, וברים וילדים ז - בים פיך ל,מועם חיים-פימאפייו תיא. אלנבי וצ – התניח האל רונת בסטבי – תשיב את הבל בחבשים נוחים ובחשלוסים

קון אווירוגים. מר שוימר עשה בעבר שרותים רבי־ערך לתעופה הישראלית. הוא אשר קנה כימי

לוטה וירדו פרנמו מודיעים כשמחת על הודרת בנם דן ברש הבנטתו בבריתו של ופתית ביתו הי 18.5.

בילה הצדום שייכה מנדי מרני זיעקב פניי בפרים: בילה הצדום שייכה מנדיצר מרני זיעקב פניי בפרים:

פתכבדים לחומין את כל יוסיחם גאוו כל קרוכיתם ואת כל וחברים לחומות בניתם יוואר מיבאר שבוי אור ה שתועיים בקיה בשפח פובה וסוצקות ביום רביםי, ולפו בל rainty their den tu, villel routy g mut.

> מכירה דירות כוססום ברוף בישנורת או חיא 9-6 8-12 PS gipes N'est

חרר לחשכיר אעל א 19 303 SVITABLE NOVE 19 204 PROSES 19 11107 K7 יי פנותכים מיפיתל ו אן שבור זה שלינתני

אנו מציעים לך להרוויח 1000 ש"ח לחודש כתמלילנית או קלדנית בשר לא יהיה עד החגים. רק | כעת הופיע הסבר רשמי נופף שמשלוח של 350 טון בשר שצא. וו במקביל 2 מקצועות חו תמלילים וקלדנית

ופרצוון תוך תודש תודשים כתמלילנית על גבי מחשב משוכו אמו נילן נשכלתן. לבחיתך לימודי בוקר, צהריים או ערב. פסולטלכתננות a קורס מארו לכתבניות הבוגנה תעסוקתית

.,	215 6 101 1.3117	- 11112113 -:	אוסים נוספים	100
ראשל"צ רוטשילד 35 פסג חיים טל. נס8889	רמת גן ביאליק 47 מול אורדע טל 128122	ירושלים יפו 36 מול ביח יואל טל. 221933	חיפה ביאליון 17 פינת הרצל טל. 664608	אינים אינים אל על ובון אל על
מולון מוקולוב 48 בנין הסופר טל ממקממ	נתניה חרצל 24 כיכר ציון טל. 22404	תרצליה סוקולוב 35 פ. כן נוריון טל. 28782	בת ים מסטילד 18 מינת בלפור טל. 1816	103037 183037 183037
כפר סבא עמרמי כ מול פינטוין טל. 444206	אשרוד בנין פאך לון 8 מוכז א' טל 35824	בארישבע תחלוץ 86 מולק שביט טל.12872	17771 847578 242388.70	1923/192 275/292 7 52/524

מילסניפינו הקרוב אליך בין השעות 19.30 - 9.00 רצוף

חול. מכון ישראלי למינהל תכנות מחשבים

ועצי מס לקראת התואר תכניתן סוג 1 ONLY CHICA CITY **החודש ו** נפתחים קורסי בוקר וערב לימוד BASIC; COBOL; FORTRAIN : שפות תכנות

שות כרט בוקר ועורב אים מניבות מס הכוסה קרשים ונילים למחוסרי ידע לקוסים מורזים למנחלי חשבונות

:V003:"00.1 Action to the control of the control

מצלי יוועלים חיפת באר שגע פישה פיאנ ערדאו פו. חוילוץ 86 האלא כל 251323 טל 162666 מול ק. שביט ערשות מכון ישראלי למינהל

חינם -- 24 שעות ביממת 2016 בר ברגע זה לטלפון 2016 בר: בס, 2020 ב- בס, 2016 בר: בס, 2020 ב- בס, 2017 בר: 2020 ברילות ושבתות מטור את שניך, בתבתך ומססו אולפון ותקבל לביתך הברת לחדיך הסברת על הקורטים כמו בן יותנון לראיון, נסברתן התאמת -- מינם. (פתחים קורסי בוקר וערב בתל־אביב מקבלטרקבעלי כישרון צתונים מתאימי לאורמיון קפרני. בוגרי חקורטים יקבלו הפיה למקאתות עבודה מתאימים —

לקנות פרטים נא לצלצל 288828, ת־א

ופתאישת — בין השעות 19.00-20.00 וא – כן יתודה 22, בנין אל על, חדר 1907. יקינו (עוצים: האם אינים (עוצים: מיצים אינים (עוצים: מיצים אינים (עוצים: מיצים: מיצים אינים (עוצים: מיצים: לונפיקה הציור לכי המודשה SAGERATOR SP (MENU C. CHIBIDITAL UL BEEBE WAS BEEBE FE UL BEEBE

אנו מציעים לך להיות מזכירה רפואית

פעמיים בשבוע בזמנך הפנוי, בשעות הבוקר או הערב, תוכלי לטיים קורם להכשרת מזכירות רפואיות בפיקוח משרד הבריאות. הקורסים כוללים לימוד כל הנושאים הקשורים למזכירות כללית ורפואית. בוגרות הקורסים תעבורנה השתלמויות בבתי החולים.

חינם | 24 שעות ביממה. חייגי כבר ברגע זה לטלפון 03-921858, 04-669041, 27-32872 גם בלילות ובשבתות תוכלי להתקשר לטלפונים הנ"ל, מסרי את שמך, כתובתך וישלחו מיד לניתך חומר הסברו על חקורסים. כמו כן תוומני לראיון למבחן חתאמה.

לכבוד מכון ישראל למינחל ת.ד. 28124 למס. 99 מיקוד 61281

מכון ישראלי למינהל

בחתאם לתכנית הלמודים של משרד העבודה

לפי בחירתך: --PASCAL, RPC, PL1

סידור מיוחד למשרתים במילואים

מיד עם תום לימודיהם.

הישניהם כלימודים.

חינם -- 24 שעות ביקומת

תל־אביג בן יהודה גנ בנין אל על מרד 300 סכ־1252555

וולון ווקילוב 48, נוליס889

במורט מקביל. יעוץ תעסוקתי לבוגרים

תרגול ועבודה מעשית על גבי מחשבים

חינם! שתי שפות תכנות נוספות ללא תשלום,

נתיבת וחרצת תוכניות ע"ג מחשבים מקנים ללומדים

נסיון רב ומאפשרים להם להיקלט בהצלחה בעבורה.

ומרים המשרתים במילואים משלימים את החומר

המכון מקיים מחלקה ליעוץ תעסוקתי המסייעת לבוגרים

הינך מוזמן/מוומנת למבחן חתאמה ולשיחת ייעוץ והדגמה.

רח'יפו' 16 מול ביח יואל טל ננוווגג

רחובות הרצל 163 טלי 163532

המכון להכשרה מקצועית

{1111 'Or

השחח לי מדריך ללימור מכנוח מחשבי

למצוא ולהקלט בהצלחה בעכורה בהתאם לכישוריהם

לחיילים משוחררים תנאים מיוחדים

משרדינו פתוחים בין השעות 18.30'00.1 רצוף

חיפת בלפור 5 פינת נורדאו טל' 669041

ראשל'צ רוטשילד 15 פסר חיים טל 104419

מבחן פסיכוטכני לחתאמת כושר – חינם.

חלק מחלימור מוקדש לעבודה מעשית ותרגול על־גבי מחשכים

ריונגוף 115 ליד פוסר רוול סל: 22×345 פינה (נודדאו סלי 1900אם סוקולוכ אם סל יאפטאא קל יאפטאא פרנו קויקהי פרנו קויקהי בארשבע ירושלים קרית אונו מחלק 80 יפו 30 מולק, שביט 'מול בית ימול מולק, שביט 'מול בית ימול מיל, 2002 טל, 2002 מול אורדע) הרצליה טיקולוב 25 פי כן בודיון טלי 1972 איכילוב 3 ז טלי 1005 ני במולה רמול בא במול באלים וא ארים בא במול בא ב אשרודמרכו איבנין סאן ילון טל 2424

מכונים אמריקאים לשפות

עכשיו הזמן ללמוד

קורסי ערב, בוקר או שעורים פרטייו

חינם, 24 שנות כימלה חיינ כסי ברני אה לעלפון ו2014 בסי ברני אה לעלפון ו2014 בטי ברני אה לעלפון 1904 בלילוח ובשבותו ממור אה בלילוח ובשבותו ממור אה בלילוח ובשבותו ממור אה

לפכחן החאמה – הינם.

תל-אכיב

* אנגלית לתלמיד

לאחר חלומוזים קורקי קיץ בחודש יולי או אוגוסט

לילוח וכשכתות מפור את אונגליות לבגרות מפר, כתובתר ומספר השיפון. אונגליות לבגרות TOEFEL אונגליות לבגרות התכנה ל־TOEFEL

יצות נוספות: • צרפתית • גרכונית • ספרדית • ינימחסו/מחסנת לראיון אישי לבריקח רמתן באוגלית

פרדינו פתוחים כל יום בין השעות 20.0 ער 20.0 לפנה"ב, 4.00 עד 7.10 אחו

* קורסים לעובדי

מוסדות ומפעלים

רחובות הרצל נאן טלי גנגנגו

16 19" '01

בת"ים רוטשילד או מינא כלפור טלי ופוצא? כאר שבע החלרן פא טלי 1827. מול ק. שביט

נחניה הרצל 42 טלי 1944

טיפול אישי, משקה חם, לימוד בקבוצה קטנה

תנהלת

השבוע נפתחים קורטים סוג 1 + 2: 3 • קורםי ערב מזורזים פעמיים בשבוע במשך 5 חורשים

• קורסי בוקר וערב אינטנסיניים נ פעמים בשבוע כולל לימוד הנה״ח ממוחשבת.

השיטה המשולבת מקצרת את תקופת הלימורים לחצי ומוזילה את שכר הלימור בשליש

חינם ון שעים ניביף בייינ בבר ברוע ור רטלבין 02-2955-10. 20-2855-20, 100-200-00. 20-25-20, 27851-750 נס הורם כתבנות או אנגלית חינם לכל ירים ובטבחות מסור אם נרשם מר. כתובתן ומספר יינולפי נקבר לביחר פריספקט 1ינם. למד במוסד מוכר

חכנה לבחינות טיוג ממשלתיא • קבוצות לימוד קטנות • מרצים מנוסים / לימוד אינטסיב: • תירגול בעבורה מעשית • השתלמות במיכון + י ב.מ.

לכבור מכון ישראלי למינחל ת.ד. 28124 למסי 18 ת"א מיקור 61281 אבקשכם לשלוח אלי חינם מדריך ללימור הנחח"ש

ראשליצ ראשילר 35 פקני חים טל ו18640	הרצליח טוקולוב 36 פ. בן: נורא טל: 87682	רמת גן גיאליק לא מול אורדע טל. 12622	אביב נוף 16 נ 235645 חודת 22 אל על
קרית אונו מוכז קחילהי רח: צח"ל 104 טל. 16647	נתניה: 24 אר כיכר ציון טל, 2404	היפה ניראופנ טל ני10808 ממר תקוח	מפופני. היים יאליק מקים ג
רמלה הרצל 84 בפסג' מעל בנק לאמי טל 242366	בתים רוטשילו 18 פינח בלפור טל 184161	איכילונ 13 טל, 1366 ירן שלים ימו 106 מול בית יואל טל 1373 טלן 1373 טלן 1868 טלן 1868	740410 740410 711217 25 25 483632
כפר טבא עמרמי נ מול פיננווין מול. 444206	בארישבע החלוץ 88 מול ק.שביט טל. 2532		שרוד פאן ליון פ רכז א ב8024

מכוו 'שראלי 7מינהל

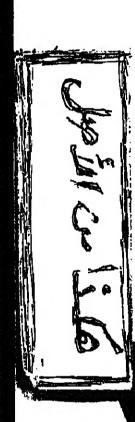
בגרות בקלות בכיתה ו/או בביתך וחסוך \$1000

הרצלית טיקולוב 15. פ'בן נוריון טל 18678

מו נכיק כמון המניי או מעים העוזכ אלין. קינם 24 שעות בימסמה חיינ ככר בדגע זת לו שכורל במלואו * 25% מנחח לחיילים. בביתך. * הכנה לכל מועדי הבחינות. משרדנו חקרוב' לעלפון 22.7974-03, או 94-669041, 22732-03 נכ בלילות וכשבתות מסרי את שטך כתוכתן ונוסי וליד ביו חשעות * אמשרות לימור מקצועות בוררים * תלסיד שלא יצלית בבחינות יוחור.

מור ושלה —— מור ושלה לכי ת.ד. 28124 ה"א למט" 97 מיקוד 28124 מיקוד 20126 מבקשכט לשלות אלי תיום הוברת חסבי * כיחות של עד 21 חלמירים * מורים סנוסים. 19.00-09.00 רצוף טלפון ותקבל לביתן חוברת חסכו * טיפול אינדיבידואלי, נין פאן לו נין פאן לו רפותיגן פר ביוליק דו פר גנופני ראשל"ה מיקשילד שנ נק' ניספונד ואינובטון הרקד (163 סל 16362)

11 1242 TU וו'ות רכילוג נו ול בשנויו המכונים האמריקאיים להשכלה בכתב בשתוף המכונים הבריטיים 35 שנות נסיון 95% הצלחה.

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!

חופשות וטיולים לקוראי בעדיב מי יצירה ונופש בטבע בצפת לחובבי ציור בהדרכת מר אריה צרפתי, יו"ר קרית האמנים בצפת ומר דה־לנג, מורה לציור במכללת תליחי וחבר הקריה. 21-25.9 :קירון חמחיר 205 ש"ח. כולל לינה וחצי

פנסינן, הדרכות והשתתפות בכל קיסריה, עתלית

ושוויצריה הקטנה

,21.10 ,19.10 ,18.10 ,5.10 ,20.9 25.10 ,23.10

בארע (חול חמועד טוכות) 23.10 (חול חמועד טוכות)

גוש עציון

והסביבה

21.10 ,20.10 ,19.10

OPENIE SINGE DRUIE

"שרשים": שני סמינרים מיוחדים

סמינר סופשבוע (כולל שני לילות במלונות בהריכנע בצפת) • מרצים ומשתתפים: פרופ' משח אידל, פרופ' רבקה

שץ, פרום' יוסף דן, מר אלחנן ריינר, ד"ד יוסף חקר, ד"ר

מרדבי פבעד ● חסמינר יתקיים בתנאי כלכלה מלאה ● התאריך: 11–13 בספטמבר.

מחוינה ועקיבובר.

תובות יהודית – תרבות גרמנית:

המונפליקט

סמינר של שלושה ימים (כולל לינת שני ל**ילות ב**מלון

כפר־המכביח) • מרצים ומשתתפים: פרופ' משת אידל, פרופ'

אליעור שבייד. ד"ר איטה שידלסקי, ד"ר בנימין מיש־שלום.

מר גרשום שוקן, גב' אירים פישוף, פרופ' צבי אבני, פרופ' יתודה פרידלנדר, ד"ר עודד שרמר, ד"ר ירחמיאל כחן, פרופ' שלמה

ם מיוחד: שמינר "שורשים" בוושא אמונח וכפירח. 23-25.10

בשיתוף תמחלקת לחינוך מבוגרים במשרד וזחינוך והתרבות

אבינרי ● התאריך: 7-9 בספטמבר.

טיולי

יום

2 מסלולי טיול בארה"ב ר 31 יום בארוז"ב וקנדח

חמחיר: \$2399 (כולל טיסות) ם חיציאה: \$28.9 29 יום בארוז"ב ותוואי ממחיר: \$2595 (כולל טיסות) 🏿 חיציאה: \$259 "מורות למטיילים וחיקים של "מועדון מטיילי מעריב"

17 יום באירופה

תנחות של עד 4% למטיילים ותיקים של "מועדון מטיילי מעריב" המסלול: איטלית, שווייץ, צרפת ואנגליה ב המחיר (כולל טיסות): 290, דולד – לפני ההנחת למטיילים ותיקים בותאריכי יציאה: 12.10, 12.10. מארים ולוודון

11 יום. תארוך יציאה: 15.10. מחיר: 870 דולר. ביצוע -אברטורס" בע"מ.

טיולים לדתיים ולשומרי מסורת ★ המזרח הרחוק 27 ימינו, כולל יפאן, תונגיקונג ותאללוך. תאריך יציאת: 29.10.66

חווי דתי, אוכל כשר ומלוות

ביצוע: "טיולי גשר". המבחר הנדול ביותר של טיולים לארת"ב, המזרח הרחוק ואירופח (כולל סקאנדינאויה, סקוטלנד וספרד).

טיול יחיד ומיוחד – בחופשת טוכות:

זו יום בספרד – לשוחרי אמנות טיול ייחודי לשוחדי אמנות באחרי התרבות והאמנות של ספרד

ם המדריך: ד"ד אליקים יוון (הפקולטה לאמנויות באוניברסיטת חל'אביב) ם ביצוע: עאות הככר" ם תאריך יציאה: 10.10.

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב" מעוכת "מעריב", רח' קוליבן 1, תליאביב, על' 1910-39 פתוח ברציפות בין השעות 8.00 עד 18.00

זועדון מטיילי מעריב

• 🤻 ישים בחונבייה חיוני, חיוניאה 16.9; 10.7; 17.10 יוון: 15 יום יוגוסלביה: 16 יום -חטיול הקלאטי בנופים, אתרים והרבות • מיציאה: 8.9 (מלא); טיול נוסף 9.9: 20.9: 14.10. יוגוסלביה והונגדיה: 18 יום 12-10 128.9 17.9 maryon יוגוסלביה הונגריה, טירול: 25 יום □ ספארי בקויה: 9 או 16 יום • ספארי לדרים בשמחה השוריבה של קנית. היציאה פ.וו: 10.0. • שיל קנונים 16 יום. 2.4 10.0. ו תורכיר: 8, 15, 18 או 19 יום • חטיול הקלאסי – 8; יום. היצואה פ-19: 10.ב. 19 יום: 0 הטיול הקצר. (6 ימים סביב איסטובול): 10.ב. (17.10.

בית ציוני אמריקו וצאיישנה 30.8.1986 תורכיה אוסטריה הונגריה ביצוע הטיולים: "נאות הככר

מיוחד בליווי שקוניות

- 15.10 יום (מקלול חגים מקוצר): 15.10 -

קונצרט בתמדת־ימים.

למבוגרו 85.5 ש"ח עד גיל 12.

ז יבוי טיול בנליל 19.10−17

שומרון, הבקעה

וחמת גדר

,20.10 ,18.10 ,5.10 ,27.9 ,13.5

25.10 ,22.10

טיולי סתיו וחגים עם ואות הככר"

ראש השנה בירושלים

יום טיול ברכב מדברי

בשיתוף עם מצוקי דרגות

לתורכיה בנתיבי צבאות

17 יום לאסיה הקטנה שירוף עם החברה להיסטוריה צ מדריך: ד"ר מאיר פעיל

ביצועי הנאחת חכבר" מועד יציאה: 8.10.86 (כולל סוכות)

מועדון מטיילי מע*ריב*